

23 Februarie 1990

Tel: (011) 836-2151 Fax: 838-5901

Prys: R1,20 (R1,06 + 14c AVB)

Die maer man met die groen trui kom huis toe - 2

Die getuienis oor SAW-moordbendes laai op

- Magnus Malan het al voorheen gelieg
- Só mors die BSB die staat se geld
- Links en regs eis sy kop
- Hulle is betrokke

NAG, GENERAAL

Anton Steenkamp
en Martin Welz

DIE minister van Verdediging, genl Magnus Malan, staan aan die einde van sy politieke loopbaan.

Druk dat hy moet bedank of afgedank word, is aan die oplaai soos al hoe meer inligting oor die Suid-Afrikaanse Weermag se klandestiene Burgerlike Samewerkingsburo (BSB) en hul moord en terreur op politieke teenstanders van die regering bekend word.

Malan se posisie is besig om 'n ernstige verleentheid vir Staatspresident FW de Klerk te word in 'n tyd dat hy die kruin van 'n golf van welwillendheid binne en buite die land ry. Daar word Maandag 'n blitsdebat oor die BSB in die Parlement gehou.

Dit raak toenemend duidelik dat offisiere van Spesiale Magte, wat in die PW Botha-era na die SAW se Hoof van Staf Inligting is om Militêre Inligting se politieke en burgerlike inligtingsrol oor te neem, onder Malan se leiding by die BSB betrokke geraak het.

Die BSB, 'n onderafdeling van Spesiale Magte, word onder meer verdink van die moorde op adv Anton Lubowski en dr David Webster, en verskeie aanvalle op teenstanders van die regering.

'n Betroubare bron in die polisie het vandeeweek aan Vrye Weekblad gesê daar is die afgelope weke intense onderhandelinge

tussen senior offisiere in die polisie en die weermag om te besluit watter inligting bekend gemaak sal word, en wat verswyg sal word.

"Dit blyk dat die oplossing van die moorde op Lubowski en Webster nie meer 'n speurprobleem is nie, maar 'n politieke probleem," sê die bron.

Malan staan op die oomblik geïsoleer binne die kabinet en niemand wil eintlik vir hom opkom nie. Hy het boonop nie 'n trotse loopbaan as minister nie en is herhaaldelik uitgevang dat hy aan die Parlement en aan die publiek gelieg het. (berig op bladsy 5)

Malan het volgens berigte bo-aan die bevelstruktuur van die geheime weermagorganisasie gestaan. Besonderhede van geheime befondsing vir die eenheid uit belastingbetalers se geld en geskenke van luukse-motors aan lede van die BSB het ook gister aan die lig gekom.

Brig Floris Mostert, bevelvoerder van die Brixtonse Moord- en Roofoenheid wat pas as bevelvoerder van al die SAP se spesiale eenhede aan die Rand aangestel is, het verlede week in 'n beëdigde verklaring voor die Randse Hooggeregshof die bestaan van die BSB onthul toe hy 'n aansoek vir die vrylating van It Abraham (Slang) van Zyl teengestaan het.

Mostert sê in sy verklaring die BSB is verantwoordelik vir 'n veldtog van moord en terreur teen linkse teenstanders van die regering.

In berigte in die Johannesburgse dagblad The Star word die bevelstruktuur van die BSB deurgevoer tot by Malan, wat glo sedert 1987 reeds van die bestaan van die geheime organisasie bewus is.

Malan het in 'n verklaring op die berigte gereageer sonder om te erken of te ontken dat

dit waar is. Hy het met verwysing na die Harms-kommissie gesê "die reg sal sy gang gaan" en verwys na dae van die ANC, wat ook "geen engeltjie" is nie. Die SAW het geweier om kommentaar te lewer op berigte dat daar aan Malan verslag gedoen is oor die bedrywighede van die BSB.

Die bevelstruktuur van die BSB strek volgens berigte van Malan via die Hoof van die Weermag, genl Jannie Geldenhuys, en die Hoof van Staf Inligting, genl Witkop Badenhorst, na kol Joe Verster, wat die bevelvoerder van die BSB is.

Kol Verster is skynbaar reeds deur die polisie ondervra. Sy onmiddellike hoof is genl-maj Eddie Webb, bevelvoerder van die Spesiale Magte van die Weermag, waarvan die BSB 'n afdeling is.

Badenhorst is ook 'n oud-bevelvoerder van Spesiale Magte, of die sogenaamde "recces".

Sedert Malan in 1980 minister van Verdediging geword het, het Badenhorst se afdeling die politieke en siviele inligtingsfunksie by Militêre Inligting oorgeneem.

Die hoof van MI is genl-maj Daan Hamman, wat na bewering die wapens aan die huursoldaat Mike Hoare verskaf het vir die mislukte poging tot 'n staatsgreep in die Seychelles. Hamman is net ná die debakel bevorder.

Generaal Joubert, Badenhorst se tweede-in-bevel, is ook van die recces na Hoof van Staf Inligting.

Met die bekendmaking van Spesiale Magte se betrokkenheid by die BSB, het bespiegeling opnuut ontstaan oor die moord op dr Fabian Ribeiro van Soweto. 'n Verdagte wat oor die moord ondervra is, Noel Roby, is 'n gewese

Vervolg op bladsy 2

Kabinet is skerp verdeel, sê Mandela

Max du Preez

DAAR is 'n "groot mate van konflik" binne die regering oor onderhandeling en die pad vorentoe, sê die pas-vrygelate ANC-leier, Nelson Mandela.

Mandela sê in 'n onderhoud met Vrye Weekblad (berig op bladsy 11) dat die staatspresident, FW de Klerk, en sy twee getrouste adviseurs, Gerrit Viljoen en Kobie Coetsee, herhaaldelik besluite geneem en dan aan hom oorgedra het - net om later op hul woord terug te gaan as hulle eers met die res van die kabinet beraadslaag het.

In die onderhoud maak Mandela ook belangrike uitsprake oor:

* Die ANC se besluit om nie meer die afskaffing van alle apartheid as 'n voorvereiste vir onderhandeling te stel nie;

* Die moontlikheid dat gemeenskaplike eksklusiewe private skole in 'n post-apartheid Suid-Afrika mag hê; en

* Die ANC se houding jeens Afrikaners.

Kom ons loer vir Mandela!

Nelson Mandela se tipiese Soweto-huis in Orlando-Wes het skielik 'n groot toeriste-aantrekkingskrag geword. Busse met buitelandse toeriste ry nou 'n paar keer elke dag by die huis aan, en hou soms stil sodat mense beter foto's kan neem soos op dié foto. Die mense van die omgewing neem erg aanstoot, en naby Mandela se huis is daar lewensgrootte grafitti wat sê: "F... off, racist tourists, and take your pig guide with you."

(Foto: Trevor Samson - AFP)

Is daar 'n vredesduif op pad na Natal?

Christina Scott

DAAR is nuwe, versigtige hoop dat die bloedbad in Natal binnekort tot 'n einde kan kom.

Sondag spreek die ANC-leier Nelson Mandela 'n vergadering in Durban toe, en gister het 'n ander ANC-leier, Walter Sisulu, met die sekretaris-generaal van Inkatha en KwaZulu-kabinetsminister, dr Oscar Dhlomo, oor die geweld in Natal gepraat.

Maar die hoofakteur in die slepende burgeroorlog in Natal, KwaZulu-Hoofminister en Inkatha-leier, Mangosuthu Buthelezi, sal nie Sondag daar wees wanneer die mense toegesprek word nie. Volgens bronne in Ulundi het Buthelezi Dinsdag oorsee vertrek.

Nie Buthelezi of Inkatha is na dié byeenkoms uitgenooi nie. UDF-inwoners van die geweldgeteisterde Ntuzuma-woongebied het egter die nagenoeg 300 000 Inkatha-ondersteuners van die Lindelani-plakkersgebied na die byeenkoms uitgenooi.

Sisulu het vroeër dié week in Natal aangekom en 'n dag saam met die sieklike en bejaarde oud-SAKP- en ANC-leier, Harry Gwala, in Pietermaritzburg deurgebring.

Inkatha-leiers sê hulle wil nie kommentaar lewer oor Sisulu se feitetoer deur die geweldgeteisterde gebied nie.

"Sisulu moet vir Buthelezi ontmoet, nie vir my nie," het die Elandskop-veggeneraal, David Ntombela, gesê nadat hy 15 000 mense toegesprek het. Die meeste van hulle was met assegaie en tradisionele beesvelskilde gewapen. Hulle wou wraak neem omdat

twee mense vroeër die dag in politieke geweld doodgemaak en vyf beseer is.

Volgens Ntombela het mans in UDF-en Cosatu-T-hemde nege busse wat op pad was na Elandskop in 'n hinderlaag gelei. Dié busse is na bewering met klippe en petrolbomme bestook en skote is ook na die mense gestook.

Sisulu sal Sondag saam met Mandela by die byeenkoms in Durban optree. Daar word egter verwag dat baie mense tuis sal bly uit vrees vir 'n Inkatha-aanval op afgeleë woongebiede en vir geweld wat by die byeenkoms kan uitbrekers.

Die organiseerders van die byeenkoms, bang vir 'n herhaling van wat in Kaapstad gebeur het, het 3 000 marshalls en 300 gesondheidswerkers vir Sondag se byeenkoms aangestel. Persone sal deursoek word en enige wapens sal gekonfiskeer word.

Sisulu het op 'n perskonferensie gesê hy gaan alles in sy vermoë doen om weer vrede in Natal te bewerkstellig.

Intussen het die UDF voorstelle aan die minister van Wet en Orde, Adriaan Vlok, gemaak oor hoe die geweld in Natal beëindig kan word.

'n Deel van die plan is om vredeskomitees in die swart woongebiede aan te stel. Dié plan behels ook die afskaffing van die "people's courts" wat in baie swart woongebiede funksioneer. Ongeveer 10 mense is reeds deur dié howe ter dood veroordeel.

Cosatu, wat ook by die voorstelle betrokke was, sê werkers moet ook by die vredesinisiatiewe betrek word.

Vlok het gesê die UDF/Cosatu-voorstelle sal deur sy departement

oorweeg word. Hy het opnuut benadruk dat mense moet ophou om mekaar en die polisie te beskuldig.

Die ANC-afvaardiging, bestaande uit Sisulu en sy vrou, Albertina, Archie Gumede, dr Diliza Mji en Alec Erwin, het gister samesprekinge gevoer met sowat 40 verteenwoordigers van die geweldgeteisterde gebiede rondom Pietermaritzburg.

Dié afvaardiging sal van die geweldgeteisterde gebiede besoek en daarna na Durban terugkeer vir samesprekinge tussen die UDF/Cosatu en Inkatha.

Sisulu het dié samesprekings as 'n historiese ontmoeting beskryf.

Vroue het miskien geld, maar nie mag nie

Elsabe Wessels

KAAPSTAD - Vroue in Suid-Afrika beheer meer as 40 persent van alle lopende en kredietrekeninge en sowat die helfte van alle private beleggings op die Johannesburgse Effektebeurs.

In teenstelling daarmee is daar sowat drie miljoen vroue in Suid-Afrika wat heeltemal ongeletterd is.

Dié was die statistiek wat die DP-LP vir Umbilo, Carole Charlewood, ingespan het toe sy die Demokratiese Party se Vroue Forum dié week in Kaapstad geloods het.

Charlewood het Suid-Afrikaanse vroue se swak posisie, beide tuis en by die werkplek, beklemtoon.

Hoewel vroue akademies en professioneel goed presteer, word daar deur die staat en in professionele hoedanigheid teen hulle gediskrimineer. Volgens Charlewood is die helfte van alle grade en diplomas aan vroue toegeken. In dié land se 100

Nog net 'n datum kort vir die Groot Ontmoeting

Elsabé Wessels

'N EERSTE ontmoeting tussen staatspresident FW de Klerk en die ANC is so naby soos die bepaling van 'n geskikte dag en datum.

De Klerk het gister die besluit van die ANC se uitvoerende komitee om die regering in Suid-Afrika te kom sien, verwelkom as 'n "positiewe stap" en gesê dit is in ooreenstemming met 'n benadering om vreedsame oplossings te soek. "Ek glo opreg dat regstreekse kommunikasie die beste manier is om dit te bereik," het hy verklaar.

Intussen word 'n helde-ontvangs vir Nelson Mandela gereël wanneer hy Dinsdag in Lusaka aankom om met die buitelandse leierskap van die ANC te beraadslaag.

'n Groot skare word op die lughawe en op die roete na die stad verwag. Lusaka se distriktsgoewerme reël die ontvangs en het reeds plakkate laat druk, berig ANO.

De Klerk het in sy verklaring gesê onsekerhede wat heers oor die regsposisie van sekere ANC-leiers wat na Suid-Afrika wil kom, sal eers uitgelook moet word, maar dit geniet onmiddellike aandag.

Die voorgestelde ontmoeting sal deur Wynand Malan, medeleier van die Demokratiese Party.

Volgens Malan kan die voorlopige gesprekke tot 'n opskorting van die gewapende lei.

Die beplande ontmoeting tussen Klerk en die ANC het egter opnuut weerstand vanuit die Konserwatiewe Party ontlok.

Koos van der Merwe, senior KP-LP, het skerp gereageer op De Klerk se toenadering tot die ANC. Hy sê 'n duidelike scenario is aan die afspeel in plattelandse kiesafdelings. Konserwatiewes het oorlog verklaar. Daar is nie 'n KP-LP wat nie op die oomblik in sy kiesafdeling roer nie.

Van der Merwe glo De Klerk het nie die meerderheidsteun van wit kiesers op die oomblik nie. "Ons mobiliseer. FW het die volk verneuk. Ons gaan 'n verkiesing afdwing."

Dat De Klerk regse wind van voor gaan kry, is duidelik uit die konserwatiewes se Aksie Een Miljoen wat van stapel gestuur is. En 'n kultuur van protespolitiek is ook hier besig om kop uit te steek.

Maar De Klerk se teenstanders begin vrae vra oor waarheen die nuwe NP-strategie lei.

Van der Merwe en Wynand Malan meen De Klerk het 'n reuse-stap geneem. Maar vir niemand gaan dit lank tevrede stel nie. "Hy is nie bereid om heelpad te stap nie," sê Van der Merwe. Die KP is uitgesproke ontsteld dat dit die begin van 'n weggee van wit mag is.

Malan is minder oortuig van De Klerk se vermoë om verby die eerste struikelblokke in buite die raam van "groep" te beweeg. "Sy grense binne die groepskonsep. Vrye assosiasie, een enkele kiersersrol en kompetisie-demokrasie word glad nie deur hom oorweeg nie," sê Malan.

Volgens Malan het De Klerk vir homself tydelike ruimte geskep. Maar op die lang termyn sal hy teen die onverhandelbare eise van vrye assosiasie op alle vlakke te staan kom, sê Malan.

Malan wys daarop dat De Klerk kliphard probeer om van die apartheid-albatros ontslae te raak. Hy gebruik nie die woord nie. Intendeel, hy gebruik jare lank reeds nie die woord nie. Binne sy retoriek sal Afrikaanse taal en Afrikaanse kultuur verskans word.

Van oop kompetisie in 'n vrye politiek is daar tans nie sprake van nie, meen Malan.

top-maatskappye is een uit elke vyf senior bestuurders 'n vrou.

In die staatsdiens kan vroue hulle egter steeds nie beroep op maatreëls wat diskriminasie verbied nie. Hoewel die Wet op Arbeidsverhoudinge van 1988 diskriminasie teen vroue tot 'n onregverdige arbeidpraktyk verklaar, word vroulike staatsdiensamptenare van dié wetgewing uitgesluit. Dit geld onderwysers, verpleegsters en ander vroue wat sowat 'n helfte van die staat se arbeidskrag uitmaak.

Arbeidskrag uitmaak. Arbeidskrag uitmaak. Arbeidskrag uitmaak. Arbeidskrag uitmaak. Arbeidskrag uitmaak.

Waar 'n vrou wel aanspraak kan maak op 'n huissubsidie, verbeur sy dit sodra sy trou.

Die onvoldoende geriewe vir kindersorg maak dit moeilik vir vroue om terug te keer na die werkplek, sê Charlewood.

Vroue wat deel is van die perma-

nente personeel mag nie bydra tot die werkloosheidsversekeringsfonds nie, maar word verplig om onbetaalde kraamverlof te neem. Daarteenoor kry enige sportman wat teen 'n internasionale span meeding, betaalde verlof, sê Charlewood.

Sy het die posisie van swart vroue uitgesonder en daarop gewys dat getroude swart vroue steeds die "regstatus van 'n kind" het, weens verouderde wetgewing.

Charlewood het ook vrouemishandeling aangespreek en gesê dat vrouemishandeling en verkrachting nie met die nodige erns hanteer word nie. Charlewood het die hofprosedure gekritiseer en gesê dat ondersoek en hofprosedure 'n vernederende ervaring vir vroue is.

Sy het daarop gewys dat 53 persent van Suid-Afrikaanse kiesers vroue is en dat vroue slegs deur politieke betrokkenheid konstitusionele beskerming en regshervorming kan bekom.

**Shell ondersteun
die reg van alle
mense om te woon
waar hulle wil**

Ons werk om nou 'n verskil te maak.

SAW lankal besig met onderduimshede

GENL MAGNUS MALAN het in sy optrede teenoor die End Conscription Campaign (ECC) telkemale kwade trou geopenbaar. Dit sal hulle nie verbaas as die reeks aanvalle op ECC-lede en hul eiendom oor die afgelope paar jaar die aktiwiteite van die Burgerlike Samewerkingsburo was nie, sê Chris de Villiers, voorsitter van die ECC.

Optrede van die BSB teen die ECC word bevestig in 'n beëdigde verklaring van brig Floris Mostert wat verlede week voor die Randse Hooggeregshof ingedien is.

Die bestuur van die ECC was in Junie 1988 besig met intensiewe onderhandelinge oor die moontlikhede van alternatiewe dienspelig met senior weermag-offisiere. Volgens De Villiers is hul voorstelle gunstig ontvang en hulle was daarvan oortuig dat die offisiere te goeder trou onderhandel het.

'n Paar weke later het die onderhandelinge egter skipbreuk gely toe Malan die ECC in die openbaar uitgekryt het en die organisasie verbied is om met enige optrede voort te gaan.

'n Veldtog van vuil spel deur die weermag teen die ECC het verlede jaar en in September 1988 aan die lig gekom in twee Hooggeregshofsake.

Die eerste saak, dié van die ECC teen die minister van Verdediging, het gevolg op inligting wat die ECC verkry het van 'n smeerveldtog wat die SAW teen die organisasie gevoer het. Malan het dit aanvanklik ontken, maar die hof het bevind dat dit wel die geval was en die SAW verbied om lede van die ECC lastig te val.

Drie dienspligtiges, Peter Plüddeman, Desmond Thompson en Hein Mönning, is vroeg in 1988 in 'n militêre verhoor tot 18 maande detensie gevonnis omdat hulle inligting van die smeerveldtog aan die ECC wou bekendmaak.

In 'n interne hersiening is die vonnisse versag, maar die saak is toe op hersiening na die Hooggeregshof geneem.

Regter JH Conradie, bygestaan deur regters C Friedman en CT Howie, het in Augustus verlede jaar in die Kaapse Hooggeregshof beslis dat die krygsraad nie objektief kon optree in die verhoor nie, aangesien die SAW self in die smeerveldtog teen die ECC betrokke was. Die drie se vonnisse is ter syde gestel.

Die SAW het in albei dié sake aangevoer dat Suid-Afrika in 'n staat van oorlog is en dat siviele howe daarom nie jurisdiksie oor hul optrede het nie.

"Dis duidelik dat die weermag-offisiere hulself as bo die reg verhef beskou, en dat hulle dié feit van die publiek wou wegsteek," sê De Villiers. Die SAW het versoek dat die ECC-saak in camera verhoor word.

'n Week later moes Malan weer sy woorde sluk nadat die ECC se prokureurs 'n onderneming van hom verkry het.

Malan moes sy bewerings dat die ECC onder meer vir "interne terreurdade" verantwoordelik is, onvoorwaardelik terugtrek.

Alle berigte deur ANTON STEENKAMP

DIS nie die eerste keer dat genl Magnus Malan se bedanking uit alle oorde geëis word omdat hy gelieg het oor klandestiene weermagoptrede nie.

Op 22 Mei 1985 het Angola beweer dat twee Suid-Afrikaanse soldate doodgeskiet en een gewond is in die Cabinda-enklave, noord van Angola, waar hulle olietanks wou opblaas.

Die SAW en die minister van Verdediging, genl Malan, het onmiddellik ontken dat daar enige lede van die SAW in Cabinda was. Die volgende dag het Angola videomateriaal vertoon van die gewonde kapt Wynand du Toit, die recce wat na sy vrylating as 'n held in Suid-Afrika terugverwelkom is. Die twee dooies was sers Louis van Breda en kpl Rowland Liebenberg.

Die Cape Times het in 'n hoofartikel gevra hoe enigiemand weer die SAW se woord sal kan aanvaar, en 'n verduideliking van Malan geëis. "As hy nie 'n bevredigende verduideliking kan gee nie, behoort die minister van Verdediging te bedank," het die koerant gesê.

Du Toit het op 'n perskonferensie erken dat hy en sy manskappe die olie-installasies wou opblaas en dat hy Unita-propagandastukke in sy besit gehad het sodat dit op Unita geblameer sou word.

In die Verdedigingsdebat in die parlement, net na die Cabinda-oorval, het Malan ontken dat Suid-Afrika in destabilisering betrokke was en gesê die insident het geen geloofwaardigheidsprobleem vir die SAW veroorsaak nie.

Dr Van Zyl Slabbert, destyds leier van die Oposisie, het Malan daarvan beskuldig dat hy "klaarblyklike leuens" aan die par-

Malan het al voorheen vir die volk gelieg

lement vertel het. Hy het die parlement ook herinner aan John Vorster en die res van die kabinet se leuens aan die publiek tydens die SAW se Operasie Savannah.

Graham Macintosh van die PFP het Malan beskuldig van "sabotasie, destabilisering, koverte operasies en insurgensie" wat "vir die meeste Suid-Afrikaners toegesmer is deur leuens, ontkenning, swart propaganda, disinformasie en die siniese misbruik van die Verdedigingswet en die Wet op Binnelandse Veiligheid".

Die Nkomati-verdrag is ook jare lank willens en wetens deur die SAW verbreek terwyl Malan dit deurentyd ontken het. In 1985 het Frelimo-soldate die Gorongosa-basis van Renamo oorrampel en afgekom op die dagboek van die Renamo-leier Alfonso Dhlakama se privaatsekretaris, ene Vaz.

Die Vaz-dagboek het in detail beskryf hoe die SAW met Malan se medewete voortgegaan het om Renamo te steun en hoe die adjunkminister van Buitelandse Sake, Louis Nel, selfs Renamo-basisse saam met die SAW besoek het sonder Pik Botha se medewete.

Malan het volgehou met sy leuens oor hulpverlening aan Renamo totdat die geloofwaardigheid van die Vaz-dagboek oontenseglik vasgestel is.

Hulpverlening deur Suid-Afrika

aan Unita is ook jare lank ontken deur Malan en die SAW, totdat Malan in September 1985 erken het dat Suid-Afrika "materiële, humanitêre en morele hulp" aan die beweging verleen het.

Deur die loop van die oorlog in Namibia en Angola is die publiek telkemale in die duister gehou, soos met die amptelike SAW-ontkenning van 'n aanval op Namibe op 5 Junie 1986, wat later deur inligtingsoffisiere in Pretoria erken is.

Selns nadat die Namibiese vredesproses aan die gang gesit is, is vroege vrae oor die Weermag se erns om vrede in die gebied te sien.

Dit het 'n hoogtepunt bereik met die debakel rondom die sogenaamde Untag-boodskappe, wat deur die Weermag aan die minister van Buitelandse Sake, Pik Botha, oorgedra is enkele dae voor die verkiesing in November verlede jaar.

Volgens die SAW is boodskappe op Untag se radio-frekwensie onderskep dat Swapo besig was om sy troepe op die Namibiese grens te mobiliseer.

Die berig het byna-byna die vredesproses in die wiele gery, en almal het verantwoordelikheid vir die boodskappe ontken. 'n Span "deskundiges" van die SAW kon nie vasstel wat die oorsprong daarvan was nie, en die bande is intussen vernietig.

Bedank, Generaal, eis links en regs

VERSKEIE parlamentslede en organisasies het vandeeweek genl Magnus Malan se bedanking geëis.

Tian van der Merwe, die Demokrasiese Party se woordvoerder oor Wet en Orde, sê die blote bestaan van die BSB is 'n bespottig van die gereg, aangesien die BSB skynbaar teen mense en persone in Suid-Afrika opgetree het, afgesien daarvan of hulle wettig opgetree het. Die minister behoort uitgeskop te word oor die bedrywighede in sy departement, sê Van der Merwe.

Die publisiteitsekretaris van die Five Freedoms Forum, Gael Neke,

sê: "Magnus Malan keur die bestaan en optrede van die BSB, 'n liggaam wat met afkeer bejeën sal word in enige beskaafde land, goed. Sluipmoorde op politieke opponente was nog altyd die uiteindelijke vorm van beheer deur 'n onwettige regering". Die Five Freedoms Forum eis dat Malan van sy amp onthef word totdat die uitslag van die Harms-kommissie se ondersoek bekend is.

Chris de Villiers, voorsitter van die ECC, sê: "Die onthullings oor die BSB dui daarop dat die SAW sekere eenhede verlos gegee het om teen interne politieke opponente van die

regering op te tree en dat die metodes van minstens sommige van dié eenhede moord, brandstigting, bomaanvalle en intimidasie insluit. Elke dienspligtige word deur sulke optrede gekompromitteer. Totdat die SAW aan alle Suid-Afrikaners aanspreeklik is en dit gewaarborg is dat hy hom by die reg hou, sal dienspelig onregverdigbaar wees."

Die Konserwatiewe Party het geëis dat die hele kabinet bedank, aangesien die optrede van moordbendes voor die deur van regs gesel is. Nou blyk dit dat die regering self verantwoordelik was.

So is belastingbetalers se geld gemors

BELASTINGBETALERS se geld is skaamteloos gemors met ongekontroleerde uitbetalings aan lede van die Burgerlike Samewerkingsburo, wat onder meer luukse-motors ontvang het, het 'n ondersoek deur The Star aan die lig gebring.

BSB-agente is glo R5 000 belastingvry per maand betaal, ongeag hoeveel werk hulle vir dié organisasie gedoen het.

Staal Burger, die bevelvoerder van die sogenaamde Brixton-sel, het 'n Mercedes Benz 230E ter waarde van R105 000 ontvang. Slang van Zyl het 'n BMW 318i van R50 000 gekry, Calla Botha 'n Volkswagen Golf GTi 16-klep ter waarde van R61 000, en Chappie Maree 'n BMW 325i van R71 000. Die SAW het ook glo Botha se deposito op sy huis betaal.

BSB-agente se mediese onkoste is na bewering ook deur die SAW betaal en die agente wat aangehou is onder die Wet op Binnelandse Veiligheid se vrouens het geldelike bystand van die SAW gekry.

Die SAW het ook onbepaalde bedrae geld aan maatskappye reg-

oor die land betaal om hul persele te kan gebruik en om ander maatskappye as "fronte" vir die BSB te stig.

Die regsonkoste vir die talle weermag- en polisie-offisiere wat oor

die volgende paar maande in die hof en voor die Harms-kommissie sal getuig oor hul beweerde betrokkenheid in moordbendes, sal ook deur die beastingbetaler betaal word.

Hulle is betrokke

VERSKEIE weermag-offisiere, polisiemane en oud-lede van die veiligheidsmagte se name het tot dusver na vore gekom in die onthullings van die Burgerlike Samewerkingsburo. Hulle is:

- * Lt-kol Staal Burger, voormalige bevelvoerder van die Brixtonse Moord- en Roofeenheid en leier van een van die BSB se selle;
- * Lt Abraham (Slang) van Zyl, lid van die Burger-sel;
- * Sers Calla Botha, wat saam met Burger en Van Zyl gewerk het;
- * Leon (Chappie) Maree, die vierde lid van die

- Burger-sel;
- * Ferdi Barnard, oud-polisieman en seun van kol Piet Bamard, wat deur die Burger-sel gekoopteer is;
- * Kol Johan (Joe) Verster, bevelvoerder van die BSB;
- * Maj-genl Eddie Webb, bevelvoerder van Speciale Magte;
- * Genl Witkop Badenhorst, Hoof van Staf: Inligting;
- * Genl Joubert, Badenhorst se Tweede-in-bevel;
- * Genl Jannie Geldenhuys, Hoof van die Weermag;
- * Genl Magnus Malan, Minister van Verdedig-

- ing;
- * Tobias du Toit, sakeman en oud-lid van die Nasionale Intelligensiediens;
- * Thomas Viljoen, sakeman met NID-verbintnisse;
- * John Birch van Militêre Inligting;
- * Louis Klopper, oud-recce;
- * Victor van Wyk de Vries, voormalige lid van MI en NID;
- * Hennie Langeveld, oud-polisieman;
- * Jaco van Schalkwyk, oud-lid van Koevoet en NID;
- * Kapt Gabriel Smit, polisieman.

OPEN BRIEF

Aan de Zuidafrikaanse Raad van Kerken

Zusters en broeders,

Van harte willen we u feliciteren met de vrijlating van Nelson Mandela.

We delen uw vreugde over dit zo goede nieuws.

Ook de andere op 2 februari j.l. door president De Klerk aangekondigde stappen om een klimaat te scheppen waarin het gesprek over de toekomst van uw land mogelijk wordt, zijn op zich reden tot vreugde. We weten echter dat met deze maatregelen nog niet alle voorwaarden voor de start van onderhandelingen zijn vervuld.

We zijn ons er bovendien van bewust dat ondanks deze ontwikkelingen het apartheidssysteem nog steeds ongebroken blijft.

We hopen dat spoedig onderhandelingen zullen kunnen beginnen die leiden tot een vrij en democratisch Zuid-Afrika voor allen. Voor zover in ons vermogen ligt zullen wij trachten te bevorderen dat positief wordt gereageerd op de oproep van Nelson Mandela aan de internationale gemeenschap de druk op de Zuidafrikaanse regering te handhaven, zolang het apartheidssysteem niet is afgeschaft.

Onze gedachten en gebeden zijn bij u in deze vreugdevolle, maar ook spannende dagen.

Met vriendelijke groet,

WR van der Zee
Algemeen Secretaris van de Raad van Kerken in Nederland.

Sosialisme meer as nasionalisering, sê Slovo

LUSAKA - Die Suid-Afrikaanse Kommuniste-Party het dié week gesê dat hulle binnekort 'n openbare bin-nelandse leierskapkern sal aankondig.

Die SAKP sê sy vernaamste doelwit in die komende maande is om 'n sterk, wettige organisasie tussen werkers te vestig.

Die sentrale komitee van die SAKP het Maandag in Lusaka byeengekom om die nuwe uitdagings en geleenthede wat op die party wag, te bespreek.

Die party is op 2 Februarie saam met die ANC en PAC deur die Suid-Afrikaanse regering gewettig.

In 'n verklaring wat Dinsdag hier uitgereik is, het die sentrale komitee gesê die SAKP is "vasbeslote om almal wat verbind is tot 'n sosialistiese toekoms, byeen te bring".

Massas

Die verklaring lees voorts: "Die vernaamste taak wat op alle militante partylede wag, is nie net die bou van ons party nie, maar ook die samestelling van 'n ANC met die massas as kern."

Die party het verder volle ondersteuning vir die ANC se uitvoerende komitee se reaksie op pres FW de Klerk se politieke inisiatiewe uitgespreek. Die SAKP het ook hul "revolusionêre alliansie met die ANC" herbevestig.

Die SAKP het in die besonder die ANC se aankondiging om 'n hoëvlak-afvaardiging Suid-Afrika toe te stuur om samesprekings met pres De Klerk te voer, verwelkom.

Die verklaring het die Suid-Afrikaanse regering aangeval vir sy verbintenis tot "'n ekonomiese beleid wat nie in die belang van die werker

Joe Slovo

is nie".

Volgens die SAKP is De Klerk se beleid van privatisering besig om "al meer van ons nasionale rykdom aan 'n klein groepie kapitaliste uit te gee".

Eerste stappe

In die verklaring word De Klerk egter geloof omdat hy "belangrike eerste stappe" gedoen het.

Met verwysing na nasionalisering het die sekretaris-generaal van die SAKP, Joe Slovo, in 'n onderhoud verduidelik dat die bevryde ANC-leier Nelson Mandela nie na sosialisme verwys het toe hy van nasionalisering gepraat het nie.

"Dit is nie deel van die ANC se beleid om 'n sosialistiese stelsel te skep nie. Ek word nie opgewonde oor nasionalisering nie, en dit is nie 'n woord wat gebruik word in die Vryheidsmanifes nie.

"'n Geringe verandering van eienaarskap - om die mag weg te neem van die direkte af - dit is nie vir my sosialisme nie. Ek stel nie nasionalisering gelyk met sosialisme nie."

Slovo het ook daarop gewys dat hy liever praat van "sosialisering" wat die oorpasing van eienaarskap insluit.

Produsente

Hy het sosialisering gedefinieer as "demokratiese deelname deur die produsente aan die bestuur van die ekonomie, en nie net op die vlak van onderneming nie".

Slovo het verwys na staatsbeheer oor die ekonomie waar 'n ware demokratiese staat, wat opreg toegewy is aan die belange van mense, en nie wins nie, aan bewind is.

"Dit beteken nie dat daar sommer met die intrapslag 'n volledige oorpasing van eienaarskap sal wees nie."

Volgens hom sal die hoofbesprekingspunt om die onderhandelings-tafel nie oor politieke sake gaan nie, maar oor ekonomiese sake.

"Die ekonomie is die sleutelvraagstuk. Wanneer De Klerk praat oor wit vrese, moet hy besef dat die praktyk en filosofie van die ANC en sy bondgenote geen probleme inhou wat taal, kultuur, godsdiens en 'n veelpartydemokrasie betref nie.

"Die kwelvraag ontstaan waar die erfenis van 400 jaar van wit oorheersing in die gedrang kom - waar die weelde en hulpbronne van die land opgegaar

is in die hande van een groep en waar een groep dié hulpbronne beheer.

"Daar is geen manier waarop ons omskepping kan hê sonder om dié vraagstuk aan te spreek nie."

Hy het beklemtoon dat bevryding vir beide die ANC en die SAKP sowel politieke as ekonomiese bevryding beteken.

"Daar sal indringend gekyk moet word hoe die rykdom van die land regverdig beheer en versprei gaan word."

Slovo het dit duidelik gestel dat 'n onveranderde ekonomiese raamwerk sal beteken dat die bevoordeling van blankes - en hul ekonomiese oorheersing - voortgesit word. - ANO

Oplaas vrede in Uitenhage

Thabo Daniels

'N VREDESVERDRAG in die twee jaar oue stryd wat honderde lewens geëis en duisende rande se skade aangerig het, is Woensdag op Uitenhage tussen die twee strydende faksies onderteken.

Die stryd, wat om ideologiese verskille tussen ondersteuners van die UDF en PAC gaan, het sedert Januarie al 19 lewens geëis.

Woensdag se ooreenkoms is deur 'n afvaardiging van die ANC, UDF en die breë demokratiese beweging aan die een kant, en die PAC en PAM aan die anderkant, aangegaan.

Die partye het in 'n gesamentlike verklaring toegestem om hulle tot vreedsame naasbestaan tussen al die ideologiese groepe te verbind. Die twee groepe het ook toegestem op 'n veldtog vir politieke opvoeding te loods.

'n Vredeskomitee is ook gestig om demokratiese strukture te skep om blywende vrede te verseker.

Die ondersteuners van die Vryheidsmanifes is gelei deur Raymond Mhlaba, en Jeff Masemola was die ander groep se hoof-afgevaardigde.

Die verdrag is deur Middlands se Sakekamer gereël nadat gevegte tussen die groepe gelei het tot wegbly-aksies en 'n stilstand in produksie.

Die vredesonderhandelinge, wat twee dae geduur het, volg op beroepe van Nelson Mandela en die ANC se uitvoerende komitee vanuit Lusaka verlede week. - PEN

Nou kan jy jou gunsteling-koerant Vrydag al by die huis afgelewer kry!

Na heelwat probleme met vertraagde posaflewering van Vrye Weekblad en klagtes dat dit nie altyd maklik bekombaar is nie, kan ons nou aankondig dat jy jou Vrye Weekblad vanaf 30 Maart by die huis afgelewer kan kry - én teen 'n afslag.

Dit werk so: Op 30 Maart kom ons met 'n splinternuwe koerant. Dit gaan anders lyk en dit gaan anders wees - beter en aantrekliker. En baie opwindend.

Weens stygende koste moet ons ongelukkig ook vanaf dié datum die verkoopprijs van die koerant verhoog na R1,50 (AVB ingesluit.)

Maar hier is 'n kans om Vrye Weekblad 'n jaar lank teen die ou prys te kry - by jou huis afgelewer op 'n Vrydag. Teken voor 23 Maart in op Vrye Weekblad en dit sal jou net R60 (AVB ingesluit) vir twaalf maande kos. Vir ses maande is die prys R30 (AVB ingesluit). Ná 23 Maart gaan dit R75 per jaar kos.

Mense wat nou die koerant per pos afgelewer kry en dit na huisaflewering wil verander, moet net die vormpie hieronder invul.

Ongelukkig geld huisaflewering tot verdere kennisgewing net die Pretoria-Witwatersrand-Vereeniging-gebied, Bloemfontein en Wes-Kaapland.

Dieselfde spesiale aanbod van R60 en R30 geld ook tot 23 Maart gewone posintekenaars in gebiede waar daar nog nie huisaflewering is nie.

Weekblad

Ek wil Vrye Weekblad vir 12/6 maande by my huis afgelewer kry

Naam: _____

Adres: _____

_____ Poskode: _____

Ek sluit 'n posorder/tjek van R60/R30 in.

Weekblad

Ek is 'n posintekenaar en wil voortaan Vrye Weekblad by die huis afgelewer hê

Naam: _____

Adres: _____

_____ Poskode: _____

Siper-diplomaat Thabo aan die woord

DIE geskiedenis van swart meerderheidsregering in Afrika het vrees onder blankes veroorsaak. Dink jy hulle het 'n rede om bang te wees?

Wat blank Suid-Afrika nodig het om te doen, is om by die proses om apartheid te beëindig, aan te sluit.

Ek dink die meeste mense in Suid-Afrika sê vandag ons het dié stelsel nie nodig nie, dit moet weg. Hulle mag wel verskil oor hoe dit gedoen word.

Dit behoort dus moontlik te wees vir wit en swart om hande te vat en saam van apartheid ontslae te raak, want wit en swart sê hulle is daarteen gekant.

Dit is belangrik. Dit is belangrik nie net vir die proses van die afbreek van apartheid nie, dit is belangrik vir die bou van die toekoms, want as mense saamgewerk het om die verlede te verander, sal hulle genoeg wedersydse vertroue hê om saam te werk om die toekoms te bou.

Dit is basies die enigste manier waarop 'n mens vrese van albei kante kan aanspreek.

Daar is 'n natuurlike swart vrees dat wit Suid-Afrika alles in sy vermoë sal doen om mag te behou; dat wit Suid-Afrika die geweldige voordeel wat hy oor swart Suid-Afrika het in terme van vaardighede, toegang tot hulpbronne - finansiële en andersins, sal gebruik om 'n stelsel van wit oorheersing te laat voortbestaan, selfs al word dit nie so genoem nie.

Daar is wit vrese oor ander dinge, soos swart oorheersing, maar wat ek sê, is nou dat ons almal saamstem dat apartheid geskrap moet word, hoekom tree ons nie saam op teen apartheid nie, en ontwikkel so 'n stelsel van onderlinge inter-afhanklikheid wat ons gaan nodig hê om te vervang waarvan ons ontslae wil raak; om saam aan 'n nuwe Suid-Afrika te bou.

Ek dink nie dit gaan vreeslik moeilik wees om voort te gaan om bondgenote te wees in die bou van 'n nuwe Suid-Afrika as jy bondgenote was met die wegdoen van die verwerplike verlede nie.

Wat dink jy is die beeld wat die gemiddelde wit Suid-Afrikaner van die ANC het?

Ek dink verreweg die meeste wit Suid-Afrikaners het 'n baie verkeerde indruk van die ANC.

Dit is 'n produk van baie dekades van waninligting oor die ANC as 'n kommunisties-gedomineerde groep wat hulself op die bevolking van Suid-Afrika wil afdwing en 'n eenpartystaat wil hê.

Wat die ekonomie gaan verwoes en die mense in armoede gaan dompel; wat wraak wil neem teen blankes vir die verskriklike dinge wat witmense aan swartmense gedoen het; dié soort van indruk.

Ons moet natuurlik dié disinformasie aanspreek. Want as ons by 'n vreedsame oplossing uitkom en dit die persepsies is, dan is dit net logies dat blankes sal sê hulle moet veg tot die einde want hulle wil nie hê die land moet deur so 'n dierasie oorgee word nie.

So dit word belangrik dat die ware prentjie van die ANC oorgedra word.

Ek moet sê belangrike werk in dié verband is reeds deur blankes, veral Afrikaners, gedoen.

Ons het hulle die laaste paar jaar ontmoet en gesit en baklei oor sanksies, die gewapende stryd, een-mens-een-stem, groeipregte en 'n miljoen ander sake. Groot politieke debatte en dispute met hulle gehad.

Dié mense is terug na Suid-Afrika en het gesê hulle verskil van die ANC hieroor en daaroor, maar hulle is nie diere nie; hulle is heeltemal in staat om te argumenteer; hulle is mense

Suid-Afrika het Sondagaand die eerste keer die geleentheid gehad om na een van die mees geartikuleerde en gepoleerde politici in die Suid-Afrikaanse politiek te luister: Thabo Mbeki, hoof van die African National Congress se departement buitelandse sake.

Saam met Idasa se Van Zyl Slabbert was Mbeki een van die sleutelfigure in die pogings sedert 1987 om wit Suid-Afrikaners en veral Afrikaners in kontak met die ANC te bring.

Barbara Fölscher het 'n halfuur lank op Netwerk met hom gesels. Hier is 'n verkorte weergawe van die onderhoud.

wat alle Suid-Afrikaners wil betrek in die oplossing van die probleem.

Ek dink dit is belangrik dat die ANC nie in die oë van die mense gedemoniseer word nie. Maar ek dink dit is net so belangrik dat die Nasionale Party nie gedemoniseer word nie sodat daar 'n soort wedersydse verpligting is om die waarheid oor mekaar te vertel en eerlik te wees oor waarvoor ons staan.

En daar moet die moontlikheid wees om daardie standpunte openlik en sonder beperkinge oor te dra sodat die mense kan sien, kan oordeel en vertroue ontwikkel.

Hoe sien jy die reaksie in die regse politiek op wat die laaste twee weke gebeur het?

Dit is iets wat goed deur almal dopgehou moet word, maar 'n mens moes dit verwag het.

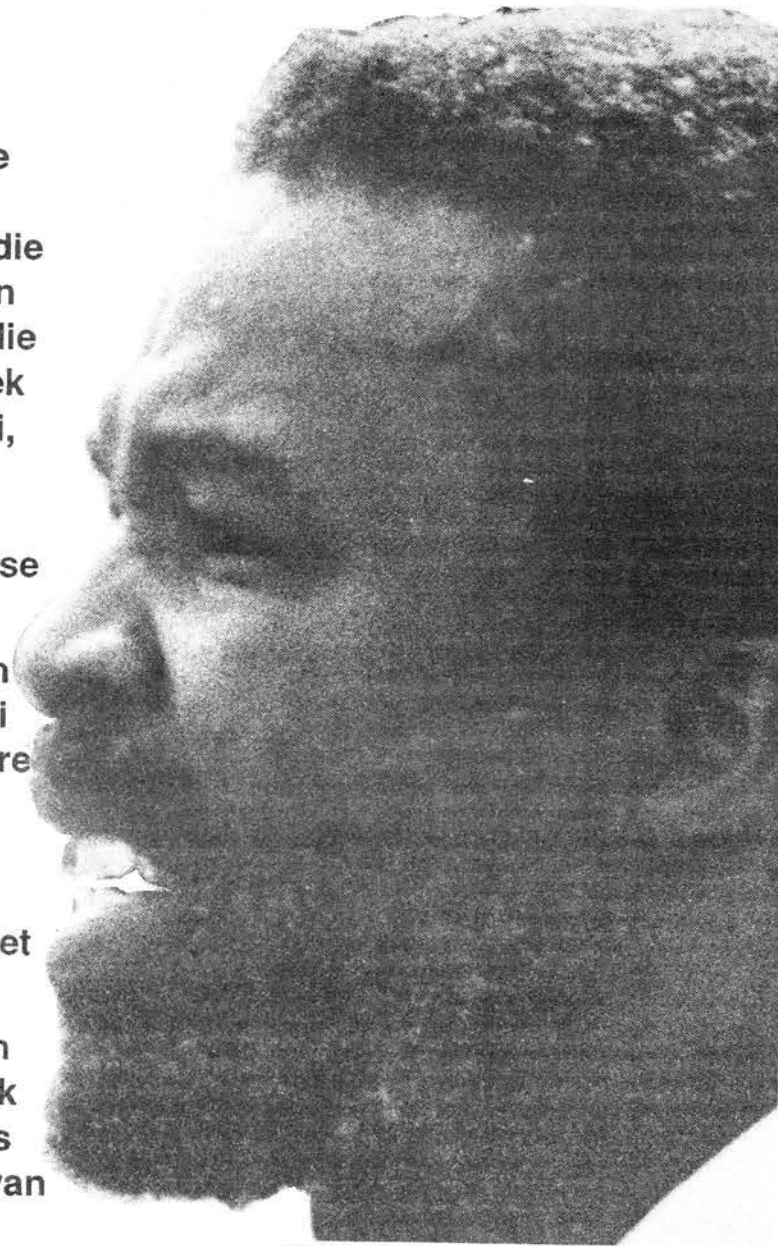
Die feit van die saak is dat blanke Suid-Afrika voordeel uit apartheid geput het. Baie blankes hou van die idee dat blankes 'n monopolie oor mag moet hê.

Maar ek dink dit is ook belangrik om te besef dat dié mense 'n baie klein minderheid van die mense van Suid-Afrika verteenwoordig.

En dit is baie belangrik dat so 'n klein minderheid nie 'n veto-reg gegee word nie. Dit mag nie behandel word as 'n mag wat die soort verandering verhoed wat die meeste Suid-Afrikaners verlang nie.

Ek is seker daar is nog werk nodig aan daardie wit landgenote van ons om aan hulle te sê selfs hulle veiligheid en geluk kan net gewaarborg word as ons nie die verdelings het wat apartheid veroorsaak nie.

Ek dink hulle moet dié boodskap nog kry. Dat hulle as individue, as families dan beter af sal wees as in 'n situasie waar hulle hul huise met honde moet bewaak, gewapen moet wees en in 'n situasie van konflik en konfrontasie moet leef. Waar hulle bang is vir

Thabo Mbeki

het en nou nog inspireer, is 'n visie van 'n Suid-Afrika wat aan alle Suid-Afrikaners behoort; 'n Suid-Afrika wat nie-rassig is, wat demokraties is, waarin alle Suid-Afrikaners voel hulle hoort saam.

'n Suid-Afrika waarin dit moontlik behoort te wees dat ons almal kan saamkom en vir 'n Springbok-span juig - al is dit heeltemal wit, of heeltemal swart, solank dit op meriete is. Almal van ons moet kan skreeu, want dis ons span.

Wat is die korrekte beeld van die ANC?

Wat die ANC oor 70 jaar geïnspireer

het en nou nog inspireer, is 'n visie van 'n Suid-Afrika wat aan alle Suid-Afrikaners behoort; 'n Suid-Afrika wat nie-rassig is, wat demokraties is, waarin alle Suid-Afrikaners voel hulle hoort saam.

'n Suid-Afrika waarin dit moontlik behoort te wees dat ons almal kan saamkom en vir 'n Springbok-span juig - al is dit heeltemal wit, of heeltemal swart, solank dit op meriete is. Almal van ons moet kan skreeu, want dis ons span.

Ons voel dit gaan nie baie moeilik wees om 'n gemeenskaplike nasieskap te skep nie - jy weet, om saam pap en vleis te sit en eet as Suid-Afrikaners.

As jy ontslae raak van al dié persepsies, en 'n swak politieke stelsel, dan dink ek die basis is daar vir Suid-Afrikaners om trots te voel oor hul eie kultuur, maar tog samehörigheid te voel as Suid-Afrikaners. En as hulle saam optree, kan hulle ons land in iets groots verander.

Dit is die visie van die ANC.

Ons is vol vertroue dat wat vandag na verskriklike probleme lyk - persepsies dat mense in groepe moet bly - dat mense baie gou sal besef dat hulle nooit dié groepsgrense nodig gehad het nie as hulle net eers die praktiese ervaring het van saam lewe.

Wat is die ANC se posisie oor nasionalisering?

Ek dink al dié kwessies moet deel wees van onderhandeling. Iets moet aan die Suid-Afrikaanse ekonomie gedoen word sodat dit die lewenstandaard van alle Suid-Afrikaners kan verbeter.

Ons kan nie begin van die posisie dat die moontlikheid van nasionalisering uitgesluit is nie. Dit is een van die vrae wat op die agenda geplaas moet word, soos die belastingstelsel, die ontwikkeling van die informele sektor, eienaarskap van die produktiewe sektor, en ander.

Maar begin die ANC by die posisie dat die ekonomie aan die gang gehou moet word?

Natuurlik, ons moet wegspring van 'n punt waar die doelstelling, in FW de Klerk se woorde, is om die lewenstandaard van mense te verhoog. Dan moet ons sê hoe doen ons dit.

Die eerste gevolgtrekking is dat dat seker gemaak moet word dat die ekonomie aanhou groei, aanhou om meer welvaart te produseer.

Soveel welvaart as moontlik, want as die welvaart nie groter word nie, dan is die koek te klein wat verdeel moet word.

'n Ander gevolgtrekking is dat daar 'n herstrukturering van die ekonomie behoort te wees. Die realiteit van die ekonomie is dat dit gebou en ontwerp is om essensieel die lewenstandaarde van blankes te verbeter.

Die hele stelsel van tuislande het dit as doelstelling gehad: om wat in ampstaal genoem is surplus-mense uit te skakel. Omdat hulle surplus was, het die ekonomie hulle nie nodig gehad nie.

'n Mens kan nie so 'n ekonomie hê nie. Daar behoort geen surplus-mense in Suid-Afrika te wees nie.

So ons sê dit sal verkeerd wees om van die begin af te sê ons sluit weens ideologiese redes nasionalisering uit of sekere elemente van nasionalisering van openbare eiendom.

Die private sektor word oorheers deur vier, vyf maatskappye wat 80, 85 persent van die aandele op die Effektebeurs verteenwoordig.

Nêrens in die wêreld het jy 'n situasie waar die ekonomie só deur 'n paar konglomerate oorheers word nie.

En dan het ons natuurlik te doen met Suid-Afrika met sy rasseprobleem. Dié oorheersende groepe is eksklusief in wit hande. So dit is nie net 'n oor-konsentrasie van rykdom in 'n paar hande nie, dit is 'n oor-konsentrasie in wit hande. Dit is 'n probleem.

Dit is 'n kwessie wat aangespreek moet word want jy wil 'n Suid-Afrika skep sonder dié rassekonflikte. As jy die situasie perpetueer waar 'n swart persoon op straat dink dat al die rykdom gekonsentreer is in die wit kant van die straat, dan laat jy konflik, spanning, die moontlikheid van 'n ontploffing voortbestaan.

SA se leiers (19): Thabo Mbeki

Max du Preez

Thabo Mvuyelwa Mbeki is hoof van die African National Congress se Internasionale Afdeling. Hy is terselfdertyd ook een van die mees invloedryke leiers in dié organisasie en word geruime tyd reeds as kroonprins genoem.

Mbeki is nie 'n onbekende by Suid-Afrikaners wat die laaste paar jaar kontak met die ANC gehad het nie. Saam met Van Zyl Slabbert was hy agter die hele aantal ontmoetings tussen wit Suid-Afrikaners en die ANC wat met die Dakar-beraad in Julie 1987 begin het.

Hoewel Mbeki 'n lid van die SA Kommuniste-party is - hy was selfs vroeër in die SAKP-politburo - en militêre opleiding in die Sowjet-Unie ondergaan het, word hy nie gereken as 'n onbuigsame ideoloog nie. Intendeel, Mbeki word die laaste jaar as een van die mees pragmatiese ANC-leiers gesien wat sterker op strategie as ideologie is.

Mbeki is 'n uitstekende diplomaat en is wyd deur sy organisasie gebruik om met Westerse leiers te skakel. Hy het groot aansien in diplomatieke en Westerse regeringskringe en is naas Mandela waarskynlik die ANC-leier met die meeste charisma.

Mbeki is die seun van die ANC-leier Govan Mbeki wat verlede jaar uit die gevangenis vrygelaat is. Hy is op 18 Junie 1942 in Idutywa in Transkei gebore en het 'n Meestersgraad in ekonomie aan die Universiteit van Sussex behaal. Hy was in die vroeë 1960's aktief in die African Students' Organisation, en is al 27 jaar lank in ballingskap.

Sy meteoriese vordering in die ANC-hiërargie het veral gekom nadat hy in 1984 as die ANC se direkteur vir inligting en publisiteit aangestel is.

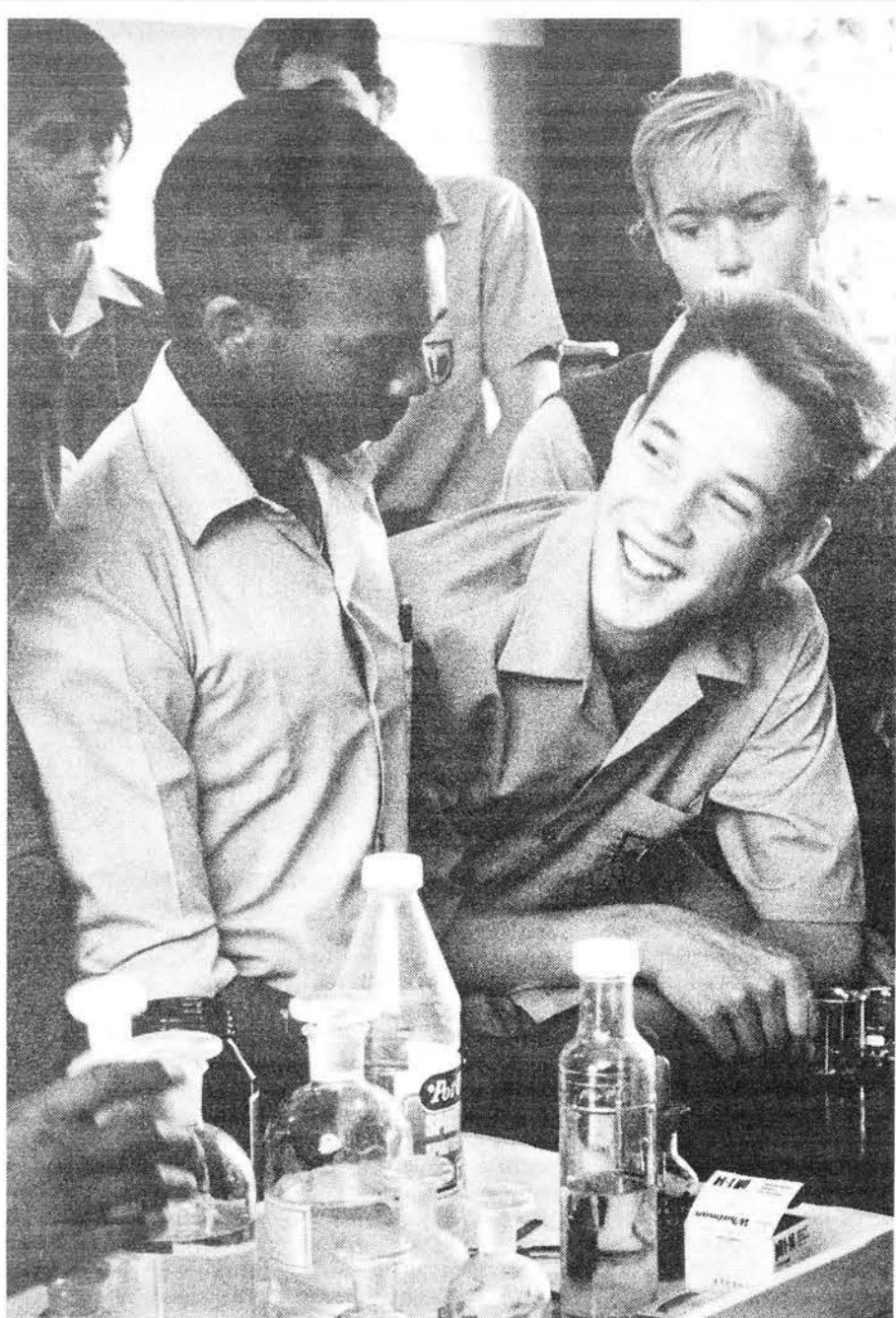
*“Dit is ons doel om elke pos
deel te maak van 'n nie-rassige loopbaan
wat vir alle Suid-Afrikaners slegs op
grond van meriete oopstaan, en
nie om 'n soort omgekeerde
apartheid te skep nie.”*

Gavin Relly, Voorsitter

So is 440, of een vyfde, van die vakleerlinge wat deur ons mynbou-assosiate ingeboek is byvoorbeeld swart.

Highveld Steel, wat in 1984 net een swart vakman in diens gehad het, het nou 118, en 31 van die 91 vakleerlinge wat verlede jaar as vakmanne gekwalifiseer het, was swart. Daarbenewens verskaf die Korporasie tans die fondse vir beroepsgerigte studiebeurse aan 500 studente (waarvan 'n derde swart is) wat opgelei word vir middelbestuursposte in die tegniese, wetenskaplike en handelsrigtings.

Afgesien van enige regverdigheids-

*Danksy deurlopende bevordering van nie-rassige
onderwysgeriewe op sekondêre en tersiêre vlak, bou ons
loopbaanprogramme steeds momentum op.*

oorwegings was die kostedoeltreffendste manier om ons program te implementeer, die bevordering van die nie-rassige gebruik van onderriggeriewe op sekondêre en tersiêre vlak, en die verlening van enige spesiale bystand aan swart studente binne hierdie konteks.

Die stukrag van die Voorsittersfonds, wat nou ongeveer R50 miljoen per jaar bedra, is reeds meer as 'n dekade lank op nie-rassige sekondêre en tersiêre onderwys toegespits.

Anglo American Corporation of South Africa

ANGLO AMERICAN CORPORATION

Namibiese Grondwet 'n model vir demokrasie

NEENPARTY-DIKTATUUR waarin blanke boere se grond afgevat gaan word en alles aan die staat sal behoort - dit is Namibia se voorland onder 'n Swapo-regering, het die Suid-Afrikaanse Weermag se propagandamasjien ons jare lank wysgemaak.

Verlede week is 'n model-grondwet - opgestel deur "twee Suid-Afrikaanse Boere en 'n Engelsman", soos 'n regsgeleerde dit gestel het - deur die Swapo-oorheersde Grondwetgewende Vergadering van Namibia aanvaar.

Die grondwet maak voorsiening vir 'n veelparty-demokrasie waarin menseregte in 'n handes verskans word. Dinge soos die doodstraf en aanhouding sonder verhoor, wat in Suid-Afrika alledaags is, is onwettig onder die Namibiese Grondwet. Private eiendomsreg word verskans.

Die Grondwet van die Republiek van Namibia, soos dit amptelik heet, is opgestel deur een gebore Namibiër en twee Suid-Afrikaners. Prof Gerhard Erasmus is van Namibia afkomstig en gee klas in Volkereg aan die Universiteit van Stellenbosch. Die ander twee opstellers is prof Marinus Wiechers, hoogleraar in Staatsreg aan Unisa, wat ook die oorgangsregering se konsep-grondwet opgestel het; en adv Arthur Chaskalson.

Die grondwet is allerwêreldse deur regsgeleerdes verwelkom as 'n model vir demokrasie.

Die Handves van Fundamentele Menseregte en Vryhede, wat in die Grondwet verskans is en nie verander kan word nie, vervat al die regte en vryhede van 'n liberale Westerse demokrasie soos vryheid van spraak, godsdiens, assosiasie en die pers, en die beskerming van die lewe en vryheid.

Die doodstraf in Namibia word geheel en al afgeskaf. Die Handves bepaal verder dat niemand van sy of haar vryheid beroof mag word sonder 'n behoorlike regsprosedure nie. Selfs in die uitsonderlike geval van oorlog of 'n noodtoestand - die enige gevalle waar op dié regte inbreuk gemaak mag word - moet 'n aangehoudene met redes vir die aanhouding bedien word, en is hersiening van die aanhouding binne een maand verpligtend. 'n Hersieningsraad van vyf lede, waarvan drie regters van die Hoëhof is, moet sulke gevalle hersien.

Menswaardigheid word in die Handves beskerm, en niemand mag onderwerp word aan marteling of aan wrede, onmenslike of vernederende behandeling of straf nie.

Gelykheid

Gelykheid voor die reg word ook gewaarborg. Daar mag teen niemand gediskrimineer word op grond van geslag, ras, kleur, etniese oorsprong, godsdiens of sosiale of ekonomiese status nie.

Dis interessant dat seksistiese taalgebruik selfs uit die Grondwet geweier is - "persone", eerder as "man" of "vrou", word deurgaans gebruik, en daar word na die President en ander amsdraers verwys as "hy of sy".

Die Handves bepaal dat niemand aan arbitrêre arrestasie of aanhouding onderwerp mag word nie. Iemand wat in hegtenis geneem word, moet onmiddellik in 'n verstaanbare taal van die redes verwittig word en binne 48 uur voor 'n landdros of ander regterlike beampete verskyn.

Die Grondwetgewende Vergadering van Namibia het pas die land se nuwe Grondwet aanvaar, en die dokument is allerwêreldse verwelkom as 'n model vir demokrasie. ANTON STEENKAMP bespreek die Grondwet

Prof Gerhard Erasmus

Die onafhanklikheid van die regbank word verskans, en die houe het 'n toetsreg om wetgewing teen die Handves se bepalings te toets.

'n Interessante aspek van die Handves, wat in min soortgelyke dokumente tot dusver verskans is, is die afsonderlike verskansing van kinderegte. Kinders word onder meer teen ekonomiese uitbuiting beskerm en geen kinders onder 14 jaar mag in 'n fabriek of myn werk nie. Skemas wat minderjarige kinders van plaaswerkers dwing om ook op die plaas te werk, word as gedwonge arbeid beskou, wat onwettig is.

Eiendom

Private eiendomsreg - een van die dinge waarvoor veral blanke boere bekommerd was - word uitdruklik beskerm in die Handves. Almal het die reg om eiendom te koop, te besit en te verkoop, en onteiening mag slegs teen betaling van billike vergoeding geskied.

Alle burgers van Namibia het die reg om aan vreedsame politieke aktiwiteite deel te neem en om politieke partye te vorm. Burgers ouer as 18 jaar het stemreg.

Die reg van almal om hul kultuur, taal, tradisies of godsdiens te beoefen, word ook verskans. Dit behoort Afrikaners wat bekommerd was oor die behoud van Afrikaans gerus te stel. Hoewel Engels die amptelike taal van Namibia sal wees, maak die Grondwet ook voorsiening vir die gebruik van ander tale - soos Afrikaans - op amptelike vlak in streke waar dit deur 'n betreklike deel van die bevolking gebruik word.

Private en staatskole kan ook ander tale as Engels as onderrigmedium gebruik, solank niemand op grond van ras weggevoer word nie. Primêre onderwys sal verpligtend en gratis wees.

Fundamentele vryhede wat verskans word, sluit verder in die reg om vreedsaam en sonder wapens te vergader, die vryheid om vakbonde te vorm en te staak; vryheid om binne- en buitelandse reis en in enige deel van Namibia te woon; en om enige beroep te beoefen.

Apartheid en rassediskriminasie word uitdruklik verbied, hoewel regstellingsaksie toegelaat sal word

Prof Marinus Wiechers

om die wanbalans wat veroorsaak is weens diskriminasie op sosiale, ekonomiese en opvoedkundige vlak, reg te stel.

'n Noodtoestand - waaronder die fundamentele regte en vryhede beperk kan word - kan slegs deur die president afgekondig word as die lewe van die volk of die grondwetlike orde bedreig word. Dit sal egter net vir sewe dae geldig wees as die Nasionale Vergadering in sitting is - so nie, 30 dae - tensy die Nasionale Vergadering die president se optrede goedkeur met 'n tweederde-meerderheid. Na ses maande moet die NV weer daarvoor stem.

Die Nasionale Vergadering, wat uit 72 verkose lede bestaan, is die hoogste wetgewende gesag. Wetgewing word egter onderwerp aan goedkeuring deur die Nasionale Raad, wat bestaan uit verteenwoordigers van verskillende streke.

Verteenwoordiging

Die lede van die NV sal verkies word op die basis van proporsionele verteenwoordiging, soos wat in die afgelope November-verkieping die geval was. Die totale aantal uitgebragte stemme word deur 72 gedeeltes om die kwota per setel te bepaal. Kiesers stem vir 'n party, en die totale aantal stemme van 'n party word deur die kwota gedeeltes om die aantal setels te bepaal wat die party verower het. Die party stel dan lede van die NV aan op grond van 'n voorranglys.

Prof Erasmus wys daarop dat dié stelsel van proporsionele verteenwoordiging veel regverdiger is as die kiesafdeling-stelsel wat in Suid-Afrika gebruik word. In Suid-Afrika word die kandidaat wat die meeste stemme in 'n kiesafdeling kry, parlement toe gestuur, al het dié kandidaat slegs 40 persent van die stemme gekry en die ander twee kandidate elk 30 persent. In Namibia se geval tel elke stem ewe veel, afgesien van waar die kieser woon.

Die NV word vir vyf jaar verkies in 'n algemene, geheime en regstreekse verkiesing.

Die Nasionale Raad, wat vir ses jaar verkies word, bestaan uit twee lede van elke streek wat bepaal sal word vir die doeleindes van streeks- en plaaslike bestuur. Die streke se

Adv Arthur Chaskalson

grense sal geografies bepaal word, en nie op grond van die ras of etniese oorsprong van die inwoners nie. Die twee verteenwoordigers sal uit die gelede van die Streeksrade verkies word.

Alle wetsontwerpe wat deur die NV voorgelê word, moet aan die NR voorgelê word. Die NR gee dan 'n verslag van goedkeuring of aanbevelings aan die Speaker, waarna die NV dit kan wysig en goedkeur.

As twee derdes van die lede van die NR beswaar maak teen die wetsontwerp, moet die NV dit heroorweeg. As die NV dit nie met twee derdes goedkeur nie, vervat die wetsontwerp.

Ombudsman

Behalwe 'n onafhanklike regbank en 'n Prokureur-Generaal, sal 'n ombudsman ook aangestel word. Die funksie van die ombudsman, wat onafhanklik optree, is om klagtes oor die inbreuk op fundamentele regte en vryhede, die misbruik van mag, en onbillike of onsensitiewe optrede teen 'n inwoner van Namibia deur 'n beampete te ondersoek.

Die ombudsman, wat 'n regter of regsgeleerde moet wees, ondersoek ook klagtes teen administratiewe organe van die staat, die weermag, polisiemag en gevangensdienste met betrekking tot diskriminasie.

Ook op ekologiese gebied moet die ombudsman klagtes van misbruik of oor-eksploitasie van natuurlike hulpbronne of die vernietiging van ekosisteme ondersoek.

Die ombudsman kan as bemiddelaar tussen die partye optree, die saak na die staatsaanklaer verwys, 'n interdik of ander remedie in die hof verkry, wette hersien wat voor onafhanklikheid in werking was en skynbaar strydig met die letter en gees van die Grondwet is, en beweringe van korrupsie ondersoek.

Beleidsbeginsels wat nie afdwingbaar is nie, maar waarna die staat sal strew, word ook in die Grondwet neergelê.

Vroue

Dit behels onder meer die aanneem van wetgewing om gelyke geleentehede vir vroue te bewerkstellig, veral

om ongelike besoldiging van mans en vroue uit te skakel.

Vakbondvorming sal aangemoedig word om werkers se regte en belange te bevorder, en Namibia sal aansoek doen om lidmaatskap van die Internasionale Arbeidsorganisasie (ILO).

Die Staat sal verseker dat senior burgers 'n gereelde pensioen kry wat voldoende is vir 'n ordentlike lewenstandaard en om sosiale en kulturele geleenthede te geniet.

Ook werkloos, armes en minderbevooregtes sal welsynvoordele ontvang wat deur die parlement as regverdig en bekostigbaar beskou word, in ag genome die middele waarvoor die staat beskik.

Gratis regshulp sal in omskrewe gevalle verskaf word, en werkers moet 'n bestaansloon ontvang.

Beplanning moet onderneem word om 'n aanvaarbare voedingstandaard te verseker en om die lewenstandaard en openbare gesondheid te verbeter.

Ekologie

Die ekologie kry besondere aandag in die beleidsmaatreëls. Die staatsbeleid sal verseker dat die ekosisteme, noodsaaklike ekologiese prosesse en biologiese diversiteit behou word en dat lewende natuurlike hulpbronne tot voordeel van alle Namibiërs gebruik word op so 'n wyse dat dit vir die nageslag behoue bly. Daar word spesifiek vir maatreëls teen die storting of verwerking van gif- en kernafval uit die buiteland op Namibiese grondgebied voorsiening gemaak.

Die staat se beleid ten opsigte van buitelandse betrekkinge bepaal dat Namibia 'n onafhanklike land sal wees wat internasionale samewerking, vrede en sekuriteit sal bevorder en die vreedsame beslegting van internasionale geskille sal aanmoedig.

Die staat sal, waar dit redelikerwyse moontlik is, asiel verskaf aan mense wat vervolging vrees weens hul politieke sienings, ras, geloof of lidmaatskap van 'n sosiale groep.

Ekonomie

Grootkaalse nasionalisering word nie deur die beleidsbeginsels voorsien nie. 'n Gemengde ekonomie word as beleidsbeginsel gestel, wat voorsiening maak vir 'n openbare sektor, private sektor, gemeenskaplike privaat-openbare sektor, 'n kooperatiewe sektor, gesamentlike einaarskap en 'n kleinskaalse gesinsektor. Dit stem baie ooreen met die ANC se Grondwetlike Riglyne wat voorverlede jaar deur dié organisasie aanvaar is.

Die Namibiese Grondwet toon ook ander ooreenkomste met die ANC-riglyne, asook met die VV se Handves van Menseregte en klassieke Westerse modelle soos dié van Wes-Duitsland.

Die opstellers het egter geen spesifieke model geraadpleeg by die opstel van dié Grondwet nie, sê prof Erasmus - dit is geheel en al 'n "home-grown" dokument om spesifiek die behoeftes, begeertes en geskiedkundige agtergrond van Namibiërs aan te spreek.

Die meeste van die grondwetlike beginsels is in 1980 reeds nergelê in 'n dokument wat toe al deur die VV aanvaar is. Die opstellers het ook die modelle wat deur die verskillende partye in die Grondwetgewende Vergadering voorgelê is, as riglyne gebruik.

Tradisie van vernedering op kampusse duur voort

VANJAAR moes drie eerstejaars van die manskoshuis Eendrag op Stellenbosch hospitaalbehandeling ontvang en steke in hul arms kry nadat seniors 'n glasruit losgemaak en dit op 'n groep eerstejaars geval het.

In Simonsberg op dieselfde kampus moes eerstejaars na bewering sewe ure lank 'n sogenaamde "sweetsessie" deurgaan.

Dié sweetsessies behels dat eerstejaars skouer-aan-skouer in 'n klein kamertjie vir lang tye regop moet staan. Dié sessies is glo "tradisie" op Simonsberg.

Sover vasgestel kon word het een eerstejaar reeds 'n vrouekoshuis verlaat en na die Universiteit van Kaapstad gegaan weens dooppraktyke in dié koshuis.

In Helshoogte, ook op dié kampus, het senior studente tydens die "inlywing" kussingslope oor die eerstejaars se koppe getrek.

In die vrouekoshuis Monica moes eerstejaars tydens die oriënteringsweek baie vroeg in die oggend opstaan om vir die huiskomiteelede ontbyt te maak.

Al dié dinge word volgens die Direkteur van Studentesake, prof Flip de Wet, uitdruklik en streng deur die Administrasie verbied.

'n Eerstejaarsstudent in die regte by Maties het vertel hoe die huiskomiteelede (HK) geweier het dat eerstejaars gedurende die eerste twee weke op stoele sit. "Ons is nie toegelaat om enige telefoonoproep na ons ouers te maak of te ontvang nie, of om enige besoekers te ontvang nie."

"HK's het ook geweier dat eerstejaars grimering dra en almal moes rompe en hemde dra," het dié persoon gesê.

Mans word verplig om vir drie maande dasse en baadjies te dra.

In sommige vrouekoshuise op Stellenbosch word eerstejaars vir tot twee weke as "slakke" of "onkruid" deur seniors en HK-lede aangespreek.

Alle eerstejaars op die UP-kampus word "ienks" genoem, maar die onderskeie koshuise noem hul eerstejaars ook ander name. In Madelief word eerstejaars "Knolle" genoem.

'n Vrouestudent wat anoniem wil bly, het vertel dat die eerste twee weke op Stellenbosch "geweldig wam" was. Wanneer ons gelag of volgens die HK's uit ons beurt gepraat het, moes ons as straf 'n trui gaan aantrek.

In die manskoshuis Wilgenhof op Stellenbosch word eerstejaars geblinddoek en beveel om tot agt ure lank

plat op die grond te sit.

Nog 'n gevreesde "dooptegniek" van Wilgenhof is die sogenaamde "galg".

HK-lede bou 'n soort kontrepse wat onder meer uit 'n katrol en lang tou bestaan. Eerstejaars word almal geblinddoek en moet aan 'n stokkie aan die punt van die tou vashou. Hulle word dan tussen die bome opgehef. Volgens bronne "voel dit asof 'n mens baie hoog tussen die bome opgehef word, maar nadat hulle jou opgehef het, laat hulle jou só stadig sak dat jy dit nie voel nie."

"Jy moet dan 'n liedjie sing en teen daardie tyd is jou arms só lam dat jou hande begin losgely. In der waarheid is

Nadat 'n student in die vroeë sewentigerjare op die kampus van die Universiteit van die Witwatersrand en in 1975 op die kampus van die Randse Afrikaanse Universiteit dood is en vele studente sedertdien behandeling moes ontvang, het die meeste universiteite in die land ontgroening verbied. Tog duur dié gebruik steeds voort op die meeste kampusse in die land.
PEARLIE JOUBERT
doen verslag

ky dan net so tien sentimeter bo die grond. Die HK's lag hulle dan dood wanneer jy val."

In Erica-vrouekoshuis op Stellenbosch moes eerstejaars een nag vanaf 1vm tot 4vm die volgende oggend op "peuter-parade" staan.

Die eerstejaars in Erica word "peuters" genoem. Dié parade behels dat hulle op-en-af na hul kamers moet hardloop en vir verskillende geleenthede verskillende klere moet aantrek.

Op Pretoria-kampus (UP) en die RAU duur die ontgroening van eerstejaars tot in Augustus.

In die 1988-reglemente, wat deur

die Administrasie van die UP opgestel is, word eerstejaars versoek "om hulself altyd te gedra soos nuwelinge wat toetree tot 'n gemeenskap van ouers".

Volgens Helena Barnard van UP, wat verlede jaar in die Madelief-vrouekoshuis was, het die direktoraat besluit dat oriëntering vrywillig is.

"In die koshuise werk dit egter nie so nie omdat die HK's baie druk op jou plaas om aan die aktiwiteite van die koshuise en doopprogram deel te neem."

Die eerstejaarsstudente in dié vrouekoshuis moet vanaf die begin van die jaar tot Augustus sekere klere dra - "koshuisdrag".

Dié reël word ook reeds vir jare lank op Stellenbosch toegepas. Aanspreekvorme daár wissel vanaf "mademoiselle", "captain", "madam" tot "sir".

Volgens studente is die ergste deel van ontgroening die "ontheffing" - soos dit op UP genoem word - of die "inlywing" soos dit op Stellenbosch bekend staan.

Tydens ontheffing sit die HK-lede van Madelief-koshuis eiers in die eerstejaars se broekies. Hulle moet dan op die grond gaan sit sodat die eiers breek en word daarna beveel om ongeveer twee kilometer ver te draf na Magnoliadal, 'n park daar naby.

Volgens Barnard is dit 'n baie

In die eerste drie weke moet koshuisdrag elke dag gedra word. Na die eerste drie weke tot Augustusmaand moet eerstejaars elke Woensdag hul koshuisdrag dra. Elke koshuis het sy eie drag.

Volgens die onder-voersitter van die Prim-komitee van Stellenbosch, Marise du Preez, sy is ook die prim van Lydia, was al "haar eerstejaars paddas en moes hulle soms groen klere aantrek".

Manskoshuise van die UP se eerstejaars moet die hele jaar pakke dra en beide mans en vroue moet die senior studente as "meneer of juffrou" aanspreek.

vernederende ervaring omdat die eiers groot vlekke op die vroue se klere maak.

"Manskoshuise weet gewoonlik wanneer dié inlywing plaasvind en ry in motors agter die vroue aan en skree obscene aanmerkings."

Die HK-lede kyk klaarblyklik ook dat die eerstejaars nie die doppe uit hul broekies haal terwyl hulle draf nie.

By Magnoliadal smeer die HK-lede die eerstejaars met vismeer, eiers, brood, "duiwelsdrek", 'n soort maagmedisyne, en molasse. "Hulle gooi en smeer dit in jou hare en klere en dwing jou om daarin te sit," sê Bar-

nard.

In die Taaibos-manskoshuis moet die eerstejaars tydens ontheffing in 'n swart asblik varknis klim en hulself daarin dompel.

Die SR-sekretaris van die UP, Stefaans Botma, sê die UP laat geen doop toe nie. Volgens hom moet die studentedekaan, Flip van der Watt, die oriënteringsprogram van elke koshuis goedkeur.

Hy wou nie kommentaar lewer op wat onder meer by Madelief en Taaibos gebeur nie "omdat die koshuise heeltemal outonoom optree en dit niks met die SR te doen het nie".

Die hele gedagte agter doop, ontgroening of oriëntering van eerstejaars is volgens die meeste Afrikaanse kampusse om "eerstejaars lojaal teenoor hul koshuise te maak."

By veral manskoshuise van die meeste Afrikaanse kampusse moet eerstejaars baie oefeninge doen. Party vrouekoshuise dwing ook eerstejaars om "sit-ups" en opstote te doen.

Party vrouekoshuise vereis dat eerstejaars hul gewig en hul laaste akademiese prestasies op kaarte, wat hulle om hul nekke moet dra, aanbring.

Verpligte studie vorm ook deel van 'n oriënteringsprogram. 'n Groot getal Afrikaanse kampusse beboet eerstejaars indien hulle nie in die vasgestelde studietyd studeer nie. Op die UP-kampus word eerstejaars met R5 beboet vir 'n eerste oortreding en R20 vir 'n tweede.

Navraag het getoon dat eerstejaars baie onwillig is om te praat oor die "dooptydperk". Die meeste van die eerstejaars weier dat hul name genoem word "uit vrees dat die HK's op ons gaan pik", het 'n student van Pretoria-kampus gesê.

Wilgenhof-manskoshuis het 'n "tugliggaam" wat as die "Nagligte" bekend staan.

Een van die oortredings waarvoor die Nagligte straf uitdeel, is vir "algemene-deur-die-kakgeid".

Die straf van "Nagligte" behels dat die "skuldige persoon kaal uitgetrek word, natgegooi en gedwing word om 'n Alwynkristal te eet en 'n lepel roulynolie te sluk. Daarna word jy geveer met 'n mengsel van swart verf en goue stroop".

Die voorsitter van die primarius-komitee en SR-lid op Stellenbosch, Herman Burger, sê die seniors voel "hulle is kwaai gedoop daarom moet die eerstejaars ook kwaai gedoop word".

Volgens hom is die primêre motivering agter die doop van eerstejaars "om by hulle 'n groepsgees en loyaliteit ten opsigte van die koshuis te kweek. "Wanneer mense saam 'n bietjie swaarkry en onder 'pressure' is, smee hulle bande wat nie maklik verbreek word nie."

Volgens die SR-ondervoersitter van die Universiteit van Bloemfontein, Bertie Haasbroek, is die doel van oriëntering om "op 'n doelmatige wyse die eerstejaars te begelei op pad na ware Kowsie-wees".

Volgens Haasbroek is doop of ontgroening onwettig op kampus. Hy stel dit egter ook duidelik dat wanneer "n koshuis gestroop word van sy tradisies, hy van sy unieke karakter gestroop word".

Engelse universiteite het jare gelede reeds "dooptegniek" afgeskaf.

Volgens die SR-lid wat in beheer van die oriëntasieweek by die Universiteit van die Witwatersrand was, David Kimber, asook SR-lid Sham Beersteche van die Universiteit van Kaapstad, bestaan oriëntasieweek primêr uit partytjies en sosiale geleenthede en eerstejaars kan self besluit of hulle wil deelneem aan die aktiwiteite wat vir hulle gereël word.

Die hoofdirekteur van Skakeldienste van die Universiteit van Port Elizabeth, Jan Roos, sê die UPE laat "geen doop of oriëntering van enige aard toe nie".

ALL PERFORMING ARTS WORKERS

Theatre Actors, Film Actors, Directors, Writers, Technicians, Stage Managers, Educators, Front of House, Back-stage Crew, etc. are invited to a meeting convened by the

Interim Committee of the Theatre Alliance to discuss progress made since the first meeting of August 1989.

Date: 25 February 1990

Time: 11 am

Venue: Funda Centre

Enquiries: Irene 833-2530/

Mark 836-6499

Ramolao 980-6771

DAVID PHILIP

Publishers of books that matter for Southern Africa

We rejoice in the release of political prisoners, including Dr Nelson Mandela, in the unbanning of the ANC, PAC, SACP and other political organisations, in the easing of curbs on the media, and in the moratorium on executions.

At the same time we welcome the courageous initiative of President FW De Klerk.

We too call for the release of the other political prisoners, the repeal of apartheid legislation, and the lifting of censorship.

Since we began nineteen years ago, our main publishing concern has been to analyse and expose apartheid and to promote debate towards the new South Africa.

We look forward to publishing for the exciting challenges of the 1990's and of our new future together.

Die Maandag na die verwelkomingsaantrek vir die sewe vrygelate ANC-leiers verlede jaar op Soccer City het 'n kleurfoto van die aktrise Grethe Fox op Beeld se voorblad verskyn. Sy was in kakie geklee en het met gebalde vuis Nkosi Sikelel'i Afrika gesing. Die meeste mense sal haar eerder só onthou as vir die talle rolle wat sy as aktrise vertolk het. CHARLES LEONARD het met haar gaan gesels

'Die tyd van nagmerries is nog nie verby nie'

Grethe Fox

GRETHE FOX het al baie lof as aktrise ontvang. Een van haar grootste dae was egter Dinsdag by Wits en dit het niks met toneel te doen gehad nie.

ANC-leier Ahmed Kathrada het Dinsdag die studente by dié universiteit se oriënteringsweek toegesprek. Ná die toespraak het Grethe hom gaan bedank.

Toe sy haar hand uitsteek om haarself voor te stel, vra Kathy: "Is jy nie Grethe Fox nie? Ek het al baie van jou gelees in die koerante en jou oor televisie gesien toe ek nog in die tronk was. Jy was mos ook Dakar toe in 1987 om met die ANC te gaan gesels?"

Sy was, om die minste te sê, oorstelp van vreugde.

Grethe speel in 'n nuwe stuk, "Koue oorlog". Dit speel af rondom die Tweede Wêreldoorlog en handel oor die konflik tussen ideologie en persoonlike- en liefdesverhoudings.

"In Stuk hoef nie te gaan oor Suid-Afrika en wat vandag in die land aangaan nie," sê sy. "Soms het dit meer trekrag as daar 'n mate van afstand is. Dit is die geval met Koue Oorlog. Die ooreenkomste en parallelle met wat in Suid-Afrika gebeur, is egter groot en duidelik."

Die debat oor optredes vir instansies soos Truk is lankal iets van die verlede en nie meer relevant nie, sê Grethe.

"Die aksente het al soveel verskuif. Daar is nie meer mense wat bereid is om honger te ly omdat hulle nie onder die Truk-vaandel wil deelneem nie. Daar is so min teaterwerk dat jy moet vat wat jy kry."

"Die situasie in die land is so anders en die kultuur moet dit weerspieël. Ons kan nie in aparte kampe werk nie."

"Daar moet versoening tussen al die teater-groepe in die land kom. Ek dink Truk het homself die afgelope paar jaar gewys met die goed wat hulle gedoen het."

Sy was in 1987 deel van die afvaardiging Afrikaners wat met die ANC in Dakar gaan praat het.

"Die ANC het vir my gesê dat dit nie so belangrik is oor waar die geld vir drama vandaan kom nie, maar wat jy daarmee doen. Dit is belangrik."

Nog 'n rede waarom sy geen beswaar het om veral nou vir Truk te werk nie, is die regisseur waaronder sy in Koue Oorlog speel.

"Ek wou nog altyd dolgraag saam met Ilse (van Hemert) werk. Dit is vir my 'n wonderlike ervaring om onder haar regie te speel. Ek sou sê dit is een van die hoogtepunte in my loopbaan."

Sy is ook opgewonde oor die wettiging van die ANC en die SAKP.

"Kom ons sê ek is huiwerig optimisties. FW se aankondigings is moes kom. Hy het geen ander keuse gehad nie. Hy was onder sterk druk. Die man wou nie 'n burgeroorlog in ons land hê nie."

"Tog is dit merkwaardig vir enige Afrikaner binne die NP om sulke veranderinge te maak en daarvoor moet hy geloof word. Jy moet sulke mense aanmoedig."

"Jy moenie kleinlik wees en sê ek het julle al lankal gesê nie."

"Ek glo dit is soos 'n nagmerrie wat weg is. Daar wag egter nog baie ander nagmerries vir ons. Ander soort nagmerries. Die regse een dink ek onmiddellik aan."

Grethe en haar man, rolprentvervaardiger Manie van Rensburg, het kennis van dié soort nagmerrie. Albei was deel van die groep "volksverraaiers" wat Dakar toe was.

"Ons was bang toe dit bekend geword het in ons gaan saam. Dit, saam met die historiese wat in die pers en oor die SAUK oor die besoek losgebars het, het jou laat vrees vir jou lewe."

"Wat die ergste was, is toe ons gehoor het die AWB gaan op Jan Smuts ontmoet met ons terugkeer. Tóé het Jan Smuts geskrik. Daar het gelukkig niks van gekom nie."

"Ek het 'n hele klomp lelike briewe daaroor gekry, maar gelukkig geen telefoonoprope nie

omdat ons nommer nie bekend is nie. Jy kan nie sê dat dié goed jou nie raak nie."

"Daar is egter ander mense wat meer ly as wat ek gely het. Wat met my gebeur het, is die minste as jy dink wat swart aktiviste moet deurmaak. Ek is nog nie geteister nie. Ek was nog nie in die tronk nie. Ek is geen heldin nie."

Die SAUK het nie net sy misnoeë met die besoek met "Nuuskomentaar" gewys nie.

"Ek was vir 'n tydjie van die SAUK verban gewees. Dit is nooit formeel aangekondig nie, maar ek het dit agtergekom toe my oom Uys Krige dood is. Een van die radiostasies, ek dink dit was vir Radio Today, wou met my gesels oor sy dood, maar hulle het opdrag van bo gekry dat hulle nie met my mog praat nie."

"Ek het vir 'n lang ruk geen SAUK-werk gekry nie."

Sy glo dat dit alles die moeite werd was. "Dit is nie dat ek nie iets van die ANC het nie. Ek het baie oor hulle gelees en was redelik ingelig oor die organisasie. Dit was egter baie belangrik om te hoor dat hulle werklik so redelik is. Alles het bygedra tot 'n proses van demistifikasie."

"Barbara Masekela, hul woordvoerder oor kultuur, wou hê ons moet strukture in die kunstevorm. Dit het uitgeloopt op organisasies soos die Film and Allied Workers Organisation en die Theatre Alliance. Ek dink dit het alles bygedra tot groter politisering van kulturele werkers in ons land. Hulle is nou baie meer bewus van wat hier aangaan."

Grethe was baie spyt dat sy nie Nelson Mandela kon hoor by verlede week se saamtrek by Soccer City nie.

"Dit was die dag voor die openingsaand van Koue Oorlog en dit was onmoontlik om weg te kom."

Alle gereelde Beeld-lesers weet egter dat sy by verlede jaar se saamtrek vir die vrygelate ANC-leiers by dieselfde stadion was.

Sy lag as sy uitgevra word oor die gewraakte foto waar sy die volkslied met gebalde vuis sing.

"Ek het geweet jy gaan daarvoor vra. Ek was nie die belangrikste persoon daar en ook nie die enigste witte nie. Wat my egter ontstel het, was hul aanbieding van die foto. Hulle het sommer aanvaar dat die man wat langs my gestaan het my man was. Ek kon dit ongelukkig nie dié dag maak nie. Ek dink dit is onverantwoordelike joernalistiek. Hulle moet seker maak van hul feite voordat hulle iets publiseer."

"Ek lag my dood oor hoe hulle nou 'n ander

deuntjie sing."

Haar politieke betrokkenheid gaan terug tot by haar kinderdae.

"Ek is gelukkig dat ek in 'n progressiewe huis grootgeword het. Dit was egter nie maklik nie. My kinderdae was pynlik. My ouers was bevriend met swart- en bruinmense en jy het duidelik gesien hoe hulle gely het."

"Ons bure in Nuweland is uitgeskop en moes na die Kaapse Vlakte trek. Dit was veral moeilik om dit as kind te ervaar. Dié dinge het my

bygebly."

Grethe is in Zimbabwe gebore, maar het die grootste deel van haar lewe in Suid-Afrika grootgeword.

Haar pa, 'n argitek, het vir 'n kort rukkie in Swede gewerk toe sy 'n kind was.

Sy het 'n Afrikaanse laerskool en 'n Engelse hoërskool bygewoon. Sy is haar ouers ewig dankbaar vir hul onwrikbare aandrag dat sy tweetalig moet wees.

Op hoërskool het sy die hoofrol in 'n produksie van "Joan D'Arc" gespeel en dáár het sy besluit om drama aan die Universiteit van Kaapstad te swot.

"Daar was baie meer werk toe ek begin het as aktrise. Toe televisie begin het, het almal gedink dat hulle filmsterre kan word en duisende het drama geswot. Dinge het egter platgeval en te veel mense sit nou sonder werk."

"Baie akteurs doen nou ander dinge om aan die lewe te bly. Ek werk nou aan 'n filmteks. Dit is 'n verwerking van my ouma Sannie se herinneringe oor die Boereoorlog."

"Jy kan nie meer vir die telefoon sit en wag om te lui nie. Jy moet uitspring om kop bo water te hou."

Sy glo die staat moet ernstig begin om teater te ondersteun deur subsidies en bewusmakingsprogramme om die teater te kry.

"Ek glo dat ons in 'n toekomstige bestel 'n ander kultuurbeleid sal hê wat kunstenaars baie meer sal ondersteun. Dit is wat ek afgelei het uit gesprekke met die ANC en die onlangse kulturele beleidstuk van Albie Sachs wat hier gepubliseer is."

In "Koue oorlog" speel sy die rol van Ilse, 'n vrou wie se man kerngeheime aan die Sowjet-Unie gedurende die oorlog verklap het.

Sy vat miskien vir Ilse huis toe, maar word nooit self die karakter nie.

"Dit is baie onprofessioneel om dit te doen. Jy moet dit met alles in jou bekamp. Jy vat jou werk huis toe deurdat jy aan die karakter dink, maar dit is waar dit ophou. Andersins sal jy skrisofenies word en uitfreak."

"*Koue oorlog" word nog tot môreand by die Windyrow in Johannesburg opgevoer. Van 1 tot 24 Maart word dit by die Momentum by die Staatsteater in Pretoria opgevoer.

Fakulteit Lettere en Wysbegeerte Departement Afrikaans Lektoraat in Taalkunde (Kontrakaanstelling)

Kwalifikasievereistes: Minstens 'n Magistergraad in die Afrikaanse Taalkunde en/of Algemene Taalwetenskap. (n) Soortgelyke kwalifikasie(s) sal ook oorweeg word.

Posbeskrywing: Daar sal van die kandidaat verwag word om ongeveer 50% van alle taalkundekursusse aan te bied.

Datum vir diensaanvaarding: 16 April 1990 of so gou moontlik.

Duur van kontrak: 16 April – 7 Desember 1990.

Sluitingsdatum: 28 Februarie 1990.

Kontakpersoon: Mej A van Rhyn by (061) 307-2002.

Aansoekprosedure: Skriftelike (of voorlopige telegrafiese) aansoek moet vergesel wees van 'n curriculum vitae met volledige besonderhede van huidige salariskerf en -skaal, verhogingsvraag, vroegste datum van diensaanvaarding asook name van drie vakreferente, en moet gerig word aan: Die Personeeldepartement, Universiteit van Namibië, Privaatsak 13301, Windhoek 9000 (of teleks 56-727 of faks (061) 307-2444).

Universiteit van Namibië
BOU DIE NASIE DEUR OPLEIDING

Mandela praat oor wit vrese, oor onderhandeling, meerderheidsregering en skole

Nelson en die Boere

Vrye Weekblad se redakteur, MAX DU PREEZ, het Woensdagoggend vir die ANC-leier Nelson Mandela in sy beskeie huisie in Orlando-Wes, Soweto ontmoet. Ten spyte daarvan dat dit al sy agste afspraak die oggend was, was die 72-jarige leier skerp, vinnig en entoesiasies. Hier is 'n deel van die gesprek

U het vroeër verwys na die probleem om swart eise om meerderheidsregering en wit vrese daarvoor te versoen. Dink u dit is moontlik?

Die stelsel van demokrasie soos dit in die Weste verstaan word, is gegrond daarop dat elke man en vrou, ongeag kleur, gelyke stemreg moethê. Dit is wat in ons land ook moet gebeur.

Maar ons soek nie 'n oplossing in 'n vakuum nie. 'n Oplossing moet gevind word wat verband hou met ons situasie met sy rasseverdelings en selfs vyandigheid. Dit is ons geskiedenis.

Wanneer ons hierdie eis stel, moet ons daarvan bewus wees dat die volvoering daarvan oorheersing van wittes deur swartes kan beteken. Dan sou witmense 'n werklike vrees kan hê dat hul dae getel is.

Dit is ons plig om hulle te verseker dat hulle niks te vrees het van hul swart broers en susters nie. Dat ons opgehou het om in terme van kleur te dink. Ons dink in terme van Suid-Afrikaners saam met wie ons die probleme van Suid-Afrika moet oplos.

Ons is die enigste politieke organisasie in die land wat so ver gegaan het om 'n bloudruk te hê van die beginsels wat in 'n demokratiese toekoms moet geld. Dit is die Vryheidsmanifes (Freedom Charter).

Dié dokument is 'n verwoestende aanval op alle vorme van rassisme. Onshet verklaar dat Suid-Afrika aan almal behoort wat daarin woon, wit en swart. Ons sê die kultuur van elkeen sal beskerm word.

Mense kan hul eie skole hê, hul eie taal behou, hul eie godsdienststelsels.

Al wat van die staat vermag sal word, is om nie-rassige staatskole te vorm waarheen almal kan gaan wat wil.

Maar bo en behalwe dit kan mense hul eie skole hê; hul eie kulturele instellings. Ons glo dit sal die kultuur van die land verryk.

Die vrees van die blankes vir swart oorheersing is 'n vrees wat ons verstaan, en ons spreek dit aan.

Wat is die Afrikaner se plek in die nuwe Suid-Afrikaanse nasie? Is dit meer as net 'n wit aanhangsel, soos die witmense in Zimbabwe blykbaar vir daardie nasie is?

Die situasie in alle ander Afrika-lande, en miskien Asië en Latyns-Amerika ook, was dat die witmense van 'n metropolis gekom het en dié lande gekoloniseer het. Dit was byvoorbeeld die geval in Algerië en Kenia.

Die bevrydingsbewegings was

Mandela dié week tydens 'n besoek van skoolseuns by sy huis in Soweto

Afrikaans, al is dit met 'n Xhosa-aksent

Mandela het vlot leer Afrikaans praat terwyl hy in die tronk was. 'n Mens het dit nodig om Suid-Afrika werklik te kan verstaan, sê hy.

Maar hy sê hy is 'n bietjie skaam vir sy aksent.

"Terwyl ons nog op die eiland was, moes ek met 'n amptenaar gaan onderhandel. Ek berei toe my toespraak in Afrikaans voor om hom te beïndruk.

"Ek dag ek het 'n goeie toespraak gemaak. Hy het fyn geluister en toe ek klaar is, sê hy: Jong, jou kennis van Afrikaans is baie swak. En jou uitspraak klink soos dié van 'n tokkelossie!

"Dit het my toe 'n bietjie skaam gemaak vir my uitspraak, en nou verkies ek om in Engels te gesels, tensy ek tyd gehad het om voor te berei.

"Gister sê my kollega mnr Kathrada vir iemand: Mandela ken miskien die taal, maar sy uitspraak is Xhosa!

"So dit lyk my albei kante stem saam ek het 'n swak uitspraak..."

ingestel daarop om die mag uit die hande van die witmense te neem en in swart hande te plaas. Die witmense het die keuse gehad om die land te verlaat. Die meeste van hulle het.

Dit is nie die geval by ons nie. Omdat Afrikaners geen ander tuiste het nie, is daar geen sprake daarvan dat hulle die land vir 'n ander vaderland sal verlaat nie. Dit is hulle vaderland dié.

Daarom het hulle 'n rol om te speel - nie as 'n afsonderlike bevolkingsgroep nie, maar as 'n integrale deel van die groter bevolking.

Die Vryheidsmanifes is 'n uitstekende dokument omdat dit wit en swart oorheersing aanspreek. Ons sal dus saamwerk om die land se probleme op te los - ons doen dit al klaar.

Ek gesels al drie jaar lank met die regering. Ek dink ons het die fondament gelê vir enige toekomstige onderhandelinge wat mag plaasvind.

Dink u regtig die drie kabinetslede met wie u gesels het - FW de Klerk, Gerrit Viljoen en Kobie Coetsee - is in hul harte bereid om die mag prys te gee?

Ek het geen twyfel in my gemoed nie dat dié drie here oortuig is dat die enigste manier om blywende vrede

en stabiliteit te bewerkstellig, is om stemreg na alle Suid-Afrikaners, ongeag kleur, uit te brei op die basis van een mens, een stem.

Ek glo mnr De Klerk is 'n man van integriteit, 'n man wat sy beloftes nakom. Hy word aangevul deur die ander twee here wat soos hy dink.

Maar ons posisie as 'n organisasie is dat ons nie bloot beïnvloed kan word deur die goeie hoedanighede van die Staatspresident en sy adviseurs nie.

Die toets is of hulle die Nasionale Party op dié pad kan saamneem. En daarvoor kan ek nie veel sê nie.

Ek het wel getuies dat daar vandag 'n groot mate van konflik binne die kabinet is.

Die regeringspan, wat De Klerk, Viljoen en Coetsee insluit, en hulle is almal goeie mense, het herhaaldelik besluite geneem en dit aan my oorgeda, en kort daarna weer van mening verander. Dit het nie een of twee keer gebeur nie, maar verskeie kere. En dan kan 'n mens daarvan aflei dat daar steeds 'n klomp binnegevegte in die kabinet en die NP is.

Die Staatspresident het duidelik gesê: Ek verloor geloofwaardigheid onder my eie mense want nou dat ek stappe geneem het om die situasie te normaliseer, sê die ANC en UDF dat dit uit swakhied gedoen is en dat dit

'n oorwinning vir hulle is.

Hy sê ons vra vir 'n verskerping van die stryd en tydens die Konferensie vir 'n Demokratiese Toekoms by Wits is hy beledig en sy integriteit in twyfel getrek. Hy sê hy kan nie toelaat dat dit gebeur nie, want dit kos hom geloofwaardigheid onder sy eie mense.

Behoort daar dan nie 'n stelsel van beloning vir De Klerk te wees sodat hy sy mense kan saamneem nie, belonings vir stappe op die pad na demokrasie?

Ons hou dit fyn dop. As jy mooi kyk, sal jy sien ons het dit eintlik al gedoen.

Oorspronklik het ons die algehele afskaffing van apartheid in ons voorvereistes vir onderhandeling ingesluit. Ons het sedertdien daarvan afgewyk.

'Ons is die enigste politieke organisasie in die land wat so ver gegaan het om 'n bloudruk te hê van die beginsels wat in 'n demokratiese toekoms moet geld. Dit is die Vryheidsmanifes (Freedom Charter)

Nou sê ons nie meer apartheid moet heeltemal afgebreek word voor ons sit en praat nie.

Sover dit ons aangaan, kan 'n klimaat vir onderhandelinge bestaan as die volgende vier voorwaardes nagekom is: die wettiging van die ANC; die terugkeer van bannelinge; die vrylating van politieke gevangenes; en die algehele opheffing van die noodtoestand.

Ons sal graag die regering wil ontmoet, maar ons het 'n probleem in die sin dat ons nie kan begin praat voordat ons nie minstens in dieselfde posisie is waar ons ons mense kan raadpleeg en met 'n mandaat kan terugkeer nie.

So lank as wat daar politieke gevangenes in die tronke is en die noodtoestand nog geld, kan ons nie onderhandel nie.

Dink u u persoonlikheid en lewensfilosofie sou veel anders gewees het as u nie so lank in gevangenskap was nie?

Dit is moeilik om te sê. Maar ek kan vir jou sê ek is in die gevangenis aan regeringsamptenare blootgestel en dit het van my illusies laat verdwyn. Ek weet nou dat daar goeie mense aan albei kante is.

En natuurlik het ek genoeg tyd gehad om na te dink oor probleme en foute wat gemaak is. Dit was vrugbaar.

Mandela gaan nog terugskryf

Nelson Mandela sê hy gaan binnekort weer 'n volledige antwoord skryf op die ope brief wat Vrye Weekblad in Julie verlede jaar aan hom gerig het.

Mandela, wat Vrye Weekblad in die tronk ontvang het, het toe reeds op die ope brief gereageer, maar die gevangenisowerhede wou nie die brief aan Vrye Weekblad laat deurgaan nie.

Mandela het gister in 'n onderhoud aan my gesê: "Man, dit is regtig 'n plesier om jou te ontmoet. Ek het dadelik aan jou teruggeskryf toe ek jou brief gelees het.

"Dit was 'n indrukwekkende brief en agtergrond wat jy daar uit spel. Dit is iets wat baie mense behoort te lees, Afrikaans en Engels sprekend, wit en swart.

"Want dit is 'n bewys, 'n waarskuwing dat 'n mens nie te haastig moet wees om mense sommer net af te maak nie. Ons moet altyd vermag dat 'n persoon sal ontwikkel as hy die kans gegee word.

"Die waarde van kontak, van 'n uitruil van sieninge lê in die feit dat ons aan die einde van die dag nader aan mekaar gaan wees.

"Dit is veral belangrik nou dat ons nader aan onderhandeling beweeg. Dit is absoluut noodsaaklik dat ons kommunikeer.

"Onverdraagsaamheid, wantroue en agterdog is struikelblokke in die pad na wedersydse begrip; na die poging om vertroue te bou wat veral nou so nodig is.

"So ek het jou brief baie, baie interessant gevind. Nou dat ek uit is, sal ek daarop kan reageer, al is dit in dié laat stadium."

Ope brief aan Nelson Mandela

Beste meneer Mandela

Ek het die vrymoedigheid om 'n brief aan jou te skryf, want ek weet jy is 'n intekenaar op Vrye Weekblad. Ek hoop net die Gevangensidiens se sensors versnipper die brief nie te erg voor dit by jou uitkom nie.

Ek is 'n blekerige Afrikaanssprekende uit Kroonstad se wêreld. Ek weet al van jou van ek so 'n opgeskote klong van twaalf, dertien was. My held in daardie dae was Percy Yutar, die aanklaer wat die Rivonia-saak hanteer het. Ek het hom en jou veral leer ken uit 'n boek wat ek destyds 'n hele paar keer gelees het met die naam Rivonia: Masker af! Die verhaal van die klopjag op die plaas Lilliesleaf by Rivonia het soos 'n James Bond-storie gelees en my baie trots op ons polisiemag gemaak.

My grootste ideaal was om ook 'n aanklaer te word sodat ek gevaarlike kommuniste soos jy wat die Christelike blanke beskawing bedreig, tronk toe kon stuur.

In daardie dae was ek baie bang vir jou. Ons het aan die kant van die dorp gebly en ek het daagliks met my fiets skool toe moes ry. Die petrol-opslagplek was op die pad skooltoe, en ek onthou nog die dag - was dit in 1962? - toe ons skielik rolle doringdraad - en baie soldate om die plek gesien het. My pa het gesê dis die terroriste van die ANC wat dit wil kom opblaas, en dan is ons hele dorp in sy klan.

Ek was nie regtig bang vir swartmense nie. Die swart kinders op die plaas was my maats net soos wit seuns my maats was, en die man wat in ons tuin gewerk het, sy naam was Jordaan, was amper soos my tweede pa.

Ek was net bang vir swartmense as hulle in 'n groep is - soos wanneer ons op 'n Sondagmiddag vir Alina, my ma se kombuisvrou, in Seisoville moes gaan aflaai - of as hulle van Johannesburg is.

Laat in my hoërskooldae het Jordaan Germiston toe gegaan en meer geld op die spoorweë te verdien, en net 'n maand of wat later het sy lyk teruggekom. Hy is in 'n mesgeveg doodgesteek. Ek en my broers en susters was baie hartseer, en ons het geweet: die swartmense in die stede is onbeskaaf en gewelddadig.

Dís hoekom die polisie hulle by Sharpeville moes doodskiet, en dis hoekom die regering die ANC moes verbied. Boonop was stedelike swartmense baie vatbaar vir beïnvloeding deur Joodse kommuniste soos Goldreich en Wolpe. Ek het eers heelwat later uitgevind Bram Fischer was 'n Boer en nie 'n Jood nie.

Vir my was dit 'n oorwinning vir ons kant toe jy 'n Robbeneiland toe gestuur is. Ek onthou nog hoe 'n oom van my gesê het die regering is sag op die kaffers, Mandela moes gehang het. Ek dink ek het nog met hom saamgestem.

Toe ek in standerd 9 was, het ek tweede gekom in my skool se debatkompetisie. Ek het gepraat oor die Bedreiging van die Kommunisme. Ek het gesê as jy 'n kat peper wil ingee, dan druk jy hom nie. Jy strooi dit op die mat waarop hy gewoonlik lê. As hy homself later lek, kry hy die peper in sonder dat hy dit weet. Die kommuniste is net so slinks, het ek gesê, en onder meer vertel van jou mooi woorde en kastige demokratiese beginsels terwyl jy eintlik agter Umkhonto we Sizwe gestel het.

Die eerste "vreemde" swartman

Vat die hardekwas-Boere met jou saam!

met wie ek 'n behoorlike gesprek gevoer het, was 'n man wat as kok by die Heidelbergse Leërgimnasium gewerk het waar ek my diensplig gedoen het. Sy naam was Shadrack. (Swartmense het daardie tyd vir my nog nie vanne gehad nie.)

Shadrack het eintlik van Nigel af gekom en was baie wêreldwys. Hy het ewe goed Afrikaans en Engels gepraat en baie keer vir my kondensmelk uit die store gesteel wat ek sit en drink uit as ons lang stukke gesels het. Dit was vir my snaaks dat dit my laat lekker voel het dat hy nie soos alle swartmense tot op daardie tydstep in my lewe vir my "baas" gesê het nie, maar my op my naam genoem het.

Ek en Shadrack het oor baie dinge gesels - nogal baie oor seks ook. Hy was nogal baie aktief in dié veld, as alles wat hy vertel het waar was. Maar hy het my ook na die musiek op Radio Bantu laat luister, en 'n bietjie vertel van die lewe in die townships.

Ná Shadrack het ek nooit weer so tuis gevoel wanneer my vriende van "kaffers" praat nie. Ná Heidelberg is ek na die Danie Theron Krygskool te Kimberley. Daar het ek die eerste keer in 'n huisgevegbelend - toe ek 'n paar ander dienspligtiges wou keer wat een aand 'n bruin vrou wou molesteer. (Ek het nog die huisgeveg verloor ook.) Daar is ek die eerste keer 'n kafferboetie genoem. Dit was 'n baie belangrike gebeurtenis in my lewe. My vriende kon nie verstaan hoekom ek dit gedoen het nie, want die vrou was dan net 'n "ghoffel". Dit is die eerste keer wat ek verstaan het wat rassisme is.

Maar toe ek universiteit toe is - Stellenbosch - het ek nog steeds geglo dat afsonderlike ontwikkeling reg en regverdig is en nie noodwendig rassisties is nie. Ons is net te anders om almal saamgegooi te word, en swartmense het nie 'n tradisie van demokrasie soos ons nie.

Maar toe het ek begin boeke lees. Twee boeke wat ek in my derde jaar skelm by 'n vriend geleen het, het veral 'n groot indruk gemaak: African Nationalism deur Ndabaningi Sithole, en Let my people go, deur Albert Lutuli. Die twyfel het diep binne-in my begin knaag, maar ek

het dit vir myself gehou want dit is ongemaklik om anders oor dié belangrike dinge te dink as al jou vriende.

Toe ek in 1972 by Die Burger gaan werk het, het ek al begin besef: in dié nes gaan jy nie lank hou nie. Maar terselfdertyd was dit my mense - om anders te dink het beteken jy moet Engels word. En dit, soos oom John Vorster gesê het, was too ghastly to contemplate.

Maar die waterskeiding, kan ek nou insien, was toe ek vir Beeld die onluste in Soweto in 1976 moes dek. Ek het grootgeword met stories van dapper Boerehelde soos Krisjan de Wet, Koos de la Rey en Jopie Fourie. Die jong seuns en dogters wat ek in 1976 in Soweto in polisiekoeëls sien instap het, was vir my enige tyd net so dapper. En die bloedlus van die polisie net so walglik as die stories van die Engelse konsentrasiekampe en die onderdrukking van die mynstaking van 1922.

Daarna het dit net afdraende gegaan. 'n Paar jaar later het ek nog 'n Kroonstadseun, Patrick Lekota, ontmoet. Ek dink hy is een van die beste produkte wat my tuisdorp nog opgelewer het. En hy sit nou as UDF-leier in die tronk. In 1987 het ek in Dakar nóg 'n Kroonstadter ontmoet wat naam gemaak het vir homself: Palla Jordan, nou die ANC se hoof van inligting. Ek het ontdek ek het meer met hom gemeen as met enigiemand wat saam met my in Kroonstad op skool was.

Al die persoonlike besonderhede verveel jou seker teen dié tyd. Maar ek wou dit vertel want ek glo jy gaan binnekort 'n geweldige belangrike leierskapsrol in ons land speel. En dan sal jy die Boere ook moet verstaan. Want hulle is hier om te bly. My storie is die storie van baie jong Afrikaners - ek was net

kultuur waarvoor hulle so lank geveg het; vrees vir weer arm wees soos ná die Boere-oorlog; en vrees vir die onbekende.

Die Boere is 'n hardegat-klomp. Dis lekkerder om hulle aan jou kant te hê as teen jou.

Moenie verwag dat hulle ooit gaan tuis voel om te toyi-toyi of met gebalde vuiste in die lug te staan nie. Moenie van hulle vra om mekaar as kameraad in die AWB is). Hulle is vir jou meer werd net soos hulle is, safaripakke, snorre, bakkies, Saterdagmiddag-braai, rugby en al.

Nie dat ek dink jy moet hulle smeek nie. Hulle hou van reguit praat. Maar spreek hulle vrese kaalkop aan. Uiteindelik hulle jaag jou glo. Ten spyte van hulle praatjies is hulle desperaat om ook vrede en voorspoed in hulle land te geniet - en om sonder vrees of skaamte hulle mede-Suid-Afrikaners en die res van die wêreld in die oë te kyk.

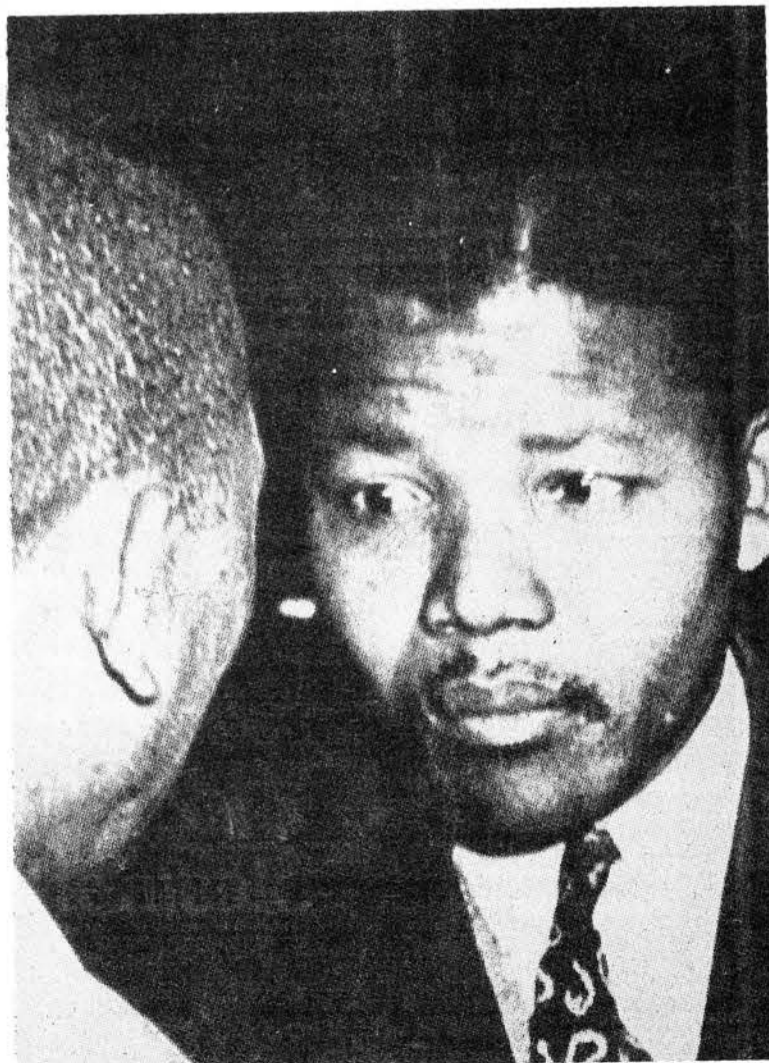
En baie geduld sal jy moet hê.

Ek weet nie waar jy die wysheid van daan gaan kry om die dié dié te doen wat ek jou vra en boonop nog die gefrustreerde, geradikaliseerde swart jekug ook aan jou kant te hou nie. Miskien is ons almal onregverdig om sulke hoë verwagtinge van een mens te koester. Ons soek 'n Salamo en 'n Dawid en 'n Moses in een mens.

Maar die Vader weet, ons het iemand nodig om ons uit hierdie gemors te help lei. My gesonde verstand sê vir my dit gaan nie FW de Klerk wees nie. En wie is daar nog?

Ek sien uit na die dag dat jy by Victor Verster se hekke uitstap. Nie net wil ek graag vrede in my eie leeftyd sien nie, ek het twee jong kinders wat ek graag 'n gesonde, vreedsame lewe hier gun.

Sterkte en groete
Max du Preez

Kent gij dat volk? Amandla!

Twee vergaderings, twee boodskappe

Charles Leonard

Dié week het twee vergaderings skaars 'n halfuur se ry uitmekaar plaasgevind. Op die Suid-Afrikaanse politieke landskap is hulle egter kontinente uitmekaar.

Dinsdag by Wits se oriënteringsweek het Ahmed Kathrada, die onlangs-vrygelate ANC-leier gepraat. Woensdagaand het Eugene Terre'Blanche in die Boksburgse stadsaal gepraat.

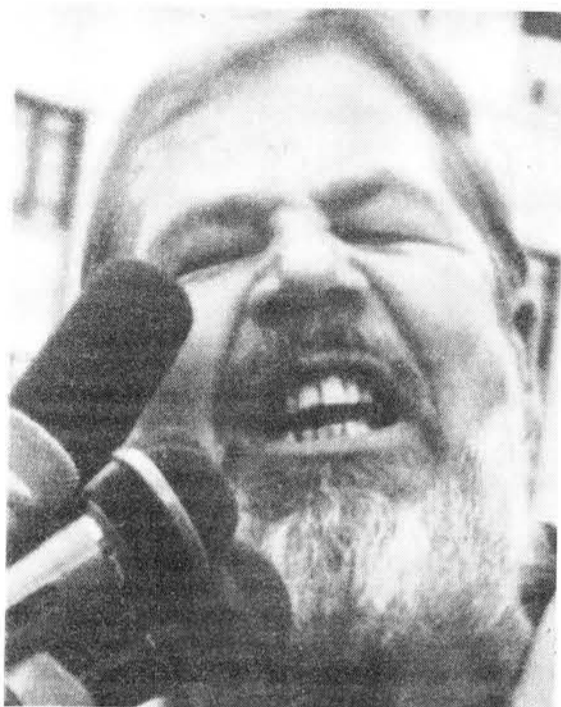
Die ontvangs was duidelik anders. By Wits was daar 'n karnavalatmosfeer op die grasperk voor die biblioteke. Studente - swart ritmies en selfversekerd, wit effens lomp, maar baie geesdriftig - het vryheidsliedere gesing en gedans.

By Boksburg was daar 'n duidelike antagonisme teen die media. 'n Fris knaap met geel hare het die groep persmanne vir 'n paar koel minute op en af en op en af gemeet.

Daar is kort-kort in die rigting van die pers gegluur en snedige opmerkings gemaak.

Die deurmatjie by die ingang van die stadsaal was 'n plastiekweergawe van die Israelse vlag met sy blou Dawidster in die middel.

Die singery het hier nie baie goed afgeloop nie. 'n Omie het agter die mikrofoon gestaan en die mense probeer aan die sing kry met "Afrikaner Volksgenote", "Kent gij dat volk" en die Vrystaatse volkslied. Laasgenoemde het 'n omie uit die

Eugene Terre'Blanche

(Foto: Pearlle Joubert)

gehoor laat kom om die mense 'n bietjie aan die sing te kry. Sonder veel sukses.

Kathrada se toespraak is voorafgegaan deur drie studentesprekers, twee van die swart organisasie, Sansco, en een van Nusas. Hulle was vinnig klaar en na 'n paar "viva's" en "amandlas" het hulle Kathrada aan die woord gestel.

Hy het met 'n glimlag gesê dat hy uit die pre-viva-era kom en net amandla ken.

Terre'Blanche se toespraak is voorafgegaan deur 'n voorsitter wat sê: "Ek het gehoop dat dit nooit nodig sou wees om 'n vergadering te hou terwyl die Afrikanervolk in 'n plas bloed lê nie."

Daarna het 'n ds Van der Merwe

Ahmed Kathrada

(Foto: Cedric Nunn - Afrapix)

met skriflesing en gebed geopen. Terre'Blanche is deur 'n mev Greyling, stadsraadslid in Boksburg, voorgestel.

Die een belangrike verskil tussen Kathrada en Terre'Blanche is dat eersgenoemde die hoofspreker was.

Terre'Blanche was deel van die voorprogram. Oom Jaap Marais, die jintelman van regse politiek, was die hoofatrasie: dit is na hom na wie die

meeste mense kom luister het. Dit is hy wat die meeste applous uitgelok het.

Beide Terre'Blanche en Kathrada het oor die Afrikaner en sy volk gepraat.

Eersgenoemde: "Stel u voor 'n land wat se veiligheid bedreig word! Dit terwyl jy 'n noodtoestand het! Bespaar op sy Weermag! Te pappbroekig om Soweto se miljoene te verplig om sy elektrisiteit en water te betaal!"

"Al waarop hy nie spaar nie, meneer die voorsitter, is die opofferings wat die Boer en die witmens van hierdie land moet bring! Dit is hulle wat geen enkele uur agterstallig moet wees nie! As dit gebeur, moet die kindertjies daardie môre op die parafienstooft kos gegee word!"

Kathrada: "In 'n post-apartheidsamelewing gaan daar plek vir Afrikaans en Afrikaners wees. 'n ANC-regering sal hulle nooit probeer uitdryf nie. Anti-Afrikanerisme, anti-semitisme en anti-swart sentimente sal nie toegelaat word nie."

Terre'Blanche het weer eens 'n beroep gedoen op KP-parlementslede om uit die parlement te bedank. Hy het gesê dat hy hom tot revolusie verbind het en hul bedankings al sal wees wat hom sal keer.

Kathrada het 'n beroep op witmense gedoen om hulle by die breek demokratiese beweging aan te sluit. Die ANC neem duidelik kennis van die blankes se vrese en sal dit in ag neem, sê hy.

Beskikbaar in geel/rooi/turkoois of geel/groen/swart
Groottes: K, M, G, XG, XXG
Prys: R25 AVB ingesluit (R1 ekstra vir XXG)
Beskikbaar by: Naartjie Oligarchy
Beachweg 6A
Woodstock
Kaapstad, 7925
Tel 417-2199

IDASA

Suid-Transvaal-streek

Projek-koördineerder

Die Instituut vir 'n Demokratiese Alternatief vir Suid-Afrika streef na 'n klimaat vir samesprekings tussen alle Suid-Afrikaners wat hulle beywer vir 'n vreedsame oorgang na 'n verenigde, nie-rassige demokrasie in ons land.

Die projek-koördineerder sal verantwoordelik wees vir die beplanning en uitvoering van Idasa se werksaamhede in die streek en met relevante mense en organisasies skakel.

Die pos vereis:

- * Die vermoë om te organiseer en te administreer;
- * 'n Grondige kennis en begrip van politiek in Suid-Afrika;
- * 'n Verbintenis tot die doelstellings van Idasa

Tweetaligheid en die vermoë om groepe byeen te bring, sal 'n aanbeveling wees.

Idasa se streeksdirekteur en twee personeellede sal die suksesvolle aansoeker aanwys en die salaris sal beding word. Die verkose persoon moet sou gou as moontlik met sy/haar pligte begin.

Skriftelike aansoeke (vergesel van 'n opsomming van toepaslike ervaring) moet voor 8 Maart aan Idasa (Suid-Transvaal) gerig word.

Die adres is Posbus 32804, Braamfontein 2017. Tel. (011) 403-3580/1/2/3.

Muller spreek steeds tot d'e hedendaagse leser

'Onsigbare anderskleurige' se pynlike vernedering

ELISE MULLER: VERHALE EN ESSAYS 1942-1981
 redakteur: Hennie Aucamp
 Tafelberg, R29,95

LUCAS MALAN

ELISE MULLER se literêre produksie strek vanaf 1941 tot 1981 en tog is sy betreklik onopvallende figuur in die Afrikaanse letterkunde. In 1957 het sy die Hertzogprys ontvang vir haar bundel kortverhale *Die vrou op die skuit* (1956), maar by die meeste lesers en studente is sy bekend om enkele verhale uit hierdie bundel soos "Nag by die drif", "Blommetjies vir Ella" en "Kinders in die skemer", ook om die novelle *Van eensame mens* (1956) of haar roman van 1962, *Die wilde loot*.

Hierdie beperkte beeld van die skrywer en haar werk kan enersyds begeskrif word aan 'n besonder toegere openbare profiel (nes met Lettie Smit kan 'n mens jou skaars 'n foto van hierdie skrywer herinner) en andersyds aan 'n enigszins valende peil in haar latere werk. Daarby het haar verhaalkuns konvensioneel gebly en sou die opwindende verandering van tydgenootlike werk soos van Rabie se *Een-en-twintig* (1956) af bydrae tot die korter prosa bepaald op die agtergrond geskuif het. Juis die gebrek aan durf en vernuwing in haar werk het daartoe gelei dat N.P. van Wyk Louw die bundel *Die vrou op die skuit* waarvoor hy "baie groot waardering" gehad het - as "Mooi nuwe werke van die ou soort" sou peer (*Vernuwing in die prosa*, 1961:67).

En tog het haar werk die styllose

vyftigerjare oorleef en in dié mate "teenwoordigheid" behou dat 'n prominente bloemleser en bewaarder soos prof. Hennie Aucamp in die laat tagtigerjare 'n gewysigde beeld van haar bydrae wou saamstel. In sy ewewigtige inleiding tot hierdie keuse van verhale en essays wat "Die ander Elise Muller" aan die eietydse leser wil bekendstel, noem hy dit openlik dat daar (veral in die latere werk) te veel insinkings was om 'n "Versamelde kortkuns" van die gestorwe skrywer saam te stel. Gevolglik het hy besluit op 'n seleksie wat Elise Muller se register ten beste vertoon, maar tegelyk ook nie "'n antikkimaks (sal) wees nie" ná *Die vrou op die skuit*.

Vrou-alleen

Met kenmerkende objektiwiteit wys Aucamp in sy inleiding op die deugde en gebreke wat Elise Muller se verhaalkuns tipeer. Haar fyn redigering van tekste - o, hier is 'n les te leer - die talle filters van reduksie om by 'n gestroopte stelwyse uit te kom, word saaklik gestel teenoor 'n neiging by haar om slotte té eksplisiet aan te bied. Ook die neiging om "bra puntlose verhale" te publiseer en toegewings aan die leser van ontspanningsverhale te maak, word uitgelig. ('n Mens kan wel vra of die soms hinderlike aandag aan besonderhede in Muller se verhale nie toegeskryf kan word aan die afwesigheid van visuele geletertheid by die publike van daardie jare nie). Hiernaas wys Aucamp egter ook op Muller se vermoë om rustig te vertel en die boeiende aspekte van suggestie te benut (vgl. die verhale "Rachel", "Hiram Josef, die soveelste" en "Ons Petrus"). Ook die variasie in tema en register word aangetoon: die "sielkundige riller",

die inisiëringsverhaal en die sosiopolitieke satire het almal 'n plek in Muller se oeuvre gekry.

Naas al hierdie insigte van Aucamp is ander eienskappe van Elise Muller se verhaalkuns egter ook opmerklik. Hieronder tel die feit dat dertien van die versamelde verhale in hierdie bundel 'n kind-verteller as vokalisator gebruik. (Aucamp wys iewers daarop dat die volwasse manlike personasies in Muller se verhale stereotiep aandoen - 'n kenmerk wat die leser in gedagte kan hou wanneer hy die outobiografiese essays aan die einde van die boek lees, veral die nogal desperate "Avontuur van die vrou-alleen"). Hoe ook al, dis opvallend dat Muller so dikwels 'n kind as verteller gebruik en dat die eerstpersoonsverteller taamlik skaars is in haar werk.

Gewaande adel

Nog iets wat opval, is dat 'n hele aantal verhale ("Die broer", "Hiram Josef, die soveelste", "Die peertak", "Oupa-grootjie en juffrou Bet", "Twee gesigte") op die een of ander wyse berus op wat Aucamp so fyn 'n "rasetos" noem (p.21). Die "geheime" wat indertyd gesetel het in ras-tatoes, is telkens onderliggend aan hierdie verhale en waar Kannemeyer in sy *Literatuurgeskiedenis Band 2* 'n geestige element waarnaem in "Die peertak" (waarin 'n bruin kind se kans veryd word om deel te wees van die blanke werkgewers se gesinslewe) sou 'n mens ook kon wys op die skrypende subteks van dié verhaal: die "anderskleurige" was vir die gewaande boere-adel van daardie tyd onsigbaar. Net so pynlik is die vernedering van 'n bruin mei-

sie by die mallemeule in "Twee gesigte" - 'n verhaal wat na my mening dieselfde meriete as "Nag by die drif" het, maar nooit gebloemlees is nie. So lui die aanklag van 'n kind teen die ongevoelige optrede van "'n man" wat haar van die mallemeule af gedwing het:

"Nog oorbluf en onseker van haarself, kyk sy van haar twee nerf-af knieë op na Rinatjie wat aangehardloop kom. Daar is onvriendelike in haar donker oë. Sy verwelkom geen belangstelling of medelye van dié wat beter daaraan toe is as sy nie" (p.264).

Beskaafd

Dan is daar nog die boeiende verhaal "Die broer", wat op 'n ontwykende manier aan die Bybelse verhaal oor die verlore seun herinner, maar tegelyk ook opvallende ooreenkomste vertoon met Dalene Matthee se roman *Fiela se kind* van 1985. Eweneens het 'n verhaal soos "Bedevaart" my herinner aan onderdele van Knut Hamsun se novelle *Viktoria*, en moes ek by die lees van "Die uitdraaipad" telkens dink

aan Karel Schoeman se roman *Waar ek gelukkig was* (1981), en die algemene tema in sy werk oor "die dinge wat verbygaan".

Dit is hierdie aktuele en universele eienskappe van Elise Muller se verhale, maar ook die ingehoue, beskaafde wyse waarop sy met selfs die sterkste emosionele sake omgaan (vgl. die oomblikke van openbaring in verhale soos "Die afgod" en "Die kamer op solder"), wat die "herwinning" van soveel minder bekende verhale, asook die bewaring van ou bekendes in 'n enkele band baie sinvol maak.

Vir die eietydse skrywer en leser geld daar uiteraard ander norme en behoeftes as dié van die jare vyftig en sestig, maar die waarde van 'n gevoelige én bedaarde skrywer soos Elise Muller se werk kan nie verontagsaam word nie.

Dr. Malan is hoof van die departement Afrikaans by die Johannesburg College of Education en die digter van "'n Bark vir die ontheemdes", "Tydspoor" en "Edenboom".

Nuwe boeke oor ANC en Mandela

VANDAT die ANC dan nou ook hoofstroom is, kan weinig 'n mens meer verbaas. By Nasionale Pers se Tafelberg-Uitgewers het pas 'n boekie ingroen, geel en swart verskyn: "Die ANC" (R24,95) onder redaksie van Willie Esterhuyse en Phillip Nel, die einste prof. Nel wat so nou skakel met die SA veiligheidsgemeenskap. Nouja, dit verbaas 'n mens ook nie.

En met ANC- en Mandela-koors wat hoog loop, verskyn die nuwe bygewerkte biografie oor Nelson Mandela vandeemaand baie tydlig. Prof. Fatima Meer se "Mandela - Higher Than Hope" (Madiba, R34,95) is met die viering van Mandela se 70ste verjaardag in 1988 die eerste keer gepubliseer. Die nuwe boek is 'n honderd bladsye dikker en deur Mandela self hersien. K.P.

Take a walk into the future...

Available from selected bookshops or from RAVAN PRESS

3rd Floor, Standard House, 40 De Korte Street, Braamfontein, Johannesburg . PO Box 31134, Braamfontein 2017
 * Tel: 403-3925/6/7/8/9 * Fax: 339-2439 * Cape Town 45-4622

DIÉ WEEK IN DIE NUUS

Suid-Afrika

Verdere onthullings oor die klandestiene Burgerlike Samewerkingsburo (BSB) - onder meer besonderhede van die bevelstruktuur wat tot by die minister van Verdediging, genl Magnus Malan, strek - word bekendgemaak.

Brig Floris Mostert, bevelvoerder van die Brixtonse Moord- en Roofteendeel, het vroeër in 'n verklaring te kenne gegee dat die BSB verdink word van die moorde op adv Anton Lubowski en dr David Webster.

'n **Moordklag** teen die oud-Askari en self-erkende lid van 'n SAP-moordbende Almond Butana Nofomela word teruggetrek sodat hy voor die Harms-kommissie kan getuig.

Die ANC se Uitvoerende Komitee verklaar hom bereid om met pres FW de Klerk samesprekings te voer oor die pad na onderhandeling.

Die Britse regering hef die verbod op nuwe beleggings in Suid-Afrika op.

Minstens ses mense word deur die polisie in Gazankulu doodgeskiet na 'n byeenkoms om die vrylating van Nelson Mandela te vier. Die polisie het blykbaar op die skare buite 'n stadion gevuur nadat hulle geweier het om uiteen te gaan.

Venda se veiligheidsmagte vuur op feesgangers wat die vrylating van Nelson Mandela vier in die tuisland. 'n Onbevestigde aantal mense word doodgeskiet.

Polisiemanne in KwaNdebele het hul mag misbruik om tuislandleiers soos die voormalige hoofminister, Majazi Mahalangu, se posisie te versterk, getuig sers AJ van Schalkwyk voor die Parsons-kommissie van ondersoek. Volgens hom het brig Hertzog Lerm hom beveel om mense wat hom met klippe bestook het, te skiet. Die mense het klipgegooi omdat die amptelike voertuig wat hy gebruik het, skynbaar ook deur Mbokhoto-vigilantes gebruik is.

Twee SAW-offisiere, brig Theo de Munnik van Suidelike Lugkommandement en brig AK de Jager van Kommandement Westelike Provinsie, stap uit 'n kerkdiens wat deur die burgemeester van Kaapstad bygewoon is. Hulle het blykbaar beswaar gehad teen die sing van die geestelike lied Nkosi Sikelel'iAfrika.

Peet de Pontes, 39, voormalige NP-LP vir Oos-Londen, verskyn in die streekshof in Port Elizabeth in verband met verskeie aanklagte van bedrog, diefstal, vervalsing en omkopyery. De Pontes was 'n sakevenoot van die Mafia-baas Vitto Palazzolo, wat hy in Switserland in die tronk ontmoet het.

Inbrekers steel rekenaars ter waarde van R30 000 uit Die Suid-Afrikaanse kantore in Breestraat, Kaapstad.

Genl Bantu Holomisa, leier van Transkei se Militêre Raad, kondig aan dat 'n referendum gehou sal word om te besluit of die tuisland weer in Suid-Afrika ingelyf moet word.

Archie Gumede, mede-president van die UDF, doen 'n beroep op die strydende faksies in Natal om hul geskille by te lê. Senior lede van die ANC besoek ook die gebied as 'n begin tot vredesonderhandelinge om die geweld in die gebied, wat al sowat 3 000 lewens gekos het, te beëindig. Meer mense is die afgelope vyf jaar in Natal dood as die afgelope twintig jaar in Noord-Ierland.

Die MNR ontvoer 'n Wits-professor, David Stephenson, en 'n Zimbabwiese sakeman, Dudley Searle, in die noorde van Mosambiek.

Die Comore-eilande se eenparty-diktatuur het al lenings ter waarde van R31 156 miljoen van Suid-Afrika ontvang, sê die minister van Buitelandse Sake, Pik Botha, in antwoord op 'n vraag in die Parlement.

Dr Frederik Van Zyl Slabbert voer samesprekinge met pres FW de Klerk.

Nege verhoorafwagendes in die Delmas-hoogverraadsaak ontsnap uit die Modderbeegevangenis naby Benoni.

Dr Bernard Kaplan, 36, word van moord aangekla nadat sy gewese vrou, dr Amanda Lazar, 30, op hul huweliksherdenking met 'n hamer doodgeslaan is by die Baragwanath-hospitaal.

'n Gewese hoofingenieur van die Departement Ontwikkelingshulp, Christiaan Bothma van Pretoria, verskyn in die hof in verband met ongerymdhede in dié departement.

Ds JJ Steenkamp, Hervormde leraar van Derdepoort buite Pretoria, gee die Wit Wolf-teken by 'n referaat oor die volkskerk by die Afrikaanse Gereformeerde Bond. Hy maak dit daarna af as 'n "grappie". Hy het ook by wyse van groete sy drie vingers in die lug opgesteek - dit verwys na art 3 van die kerkorde, wat bepaal dat net blankes lid van die Hervormde Kerk mag wees. Dit is volgens hom ook 'n "algemene spottery" onder Hervormers.

Wêreld

Maj-genl Justin Lekhanya, voorsitter van Lesotho se Militêre Raad, onthef Koning Moshoeshe van sy magte nadat die koning geweier het om wysigings in die land se administrasie, wat deur Lekhanya aangebring is, goed te keur.

Joego-Slawië kondig 'n aandklokkeel in die provinsie Kosovo af, waar 27 mense die afgelope week in gevegte tussen etniese Albaniërs en regeringsmagte dood is.

Die Kambodjaanse eerste minister, Hun Sen, en die rebelleleier, Prins Sinahouk, onderteken 'n gesamentlike verklaring om vir 'n nasionale regeringsliggaam en 'n VV-teenwoordigheid in die land te vra.

Tokio se aandelemark daal skerp in afwagting van 'n styging in die Bank van Japan se belastingkoers.

Roemenië se minister van verdediging, Victor Stanculescu, sê die gevreesde Securitate van die Ceausescu-regime is heeltemal ontbind.

'n Britse regeringsbeampte op besoek aan Viëtnam sê Brittanje sal hulpverlening aan Viëtnam weerhou solank vlugtelingen na Hongkong onder dwang gerepatreer word.

Die VSA se jaarlikse verslag oor menseregte prys die verbetering in toestande in Oos-Europa en Suid-Afrika, en kritiseer Israel se optrede in die besette gebied.

Kenneth Kaunda, president van Zambië, sê geen frontlinie-leiers sal die vergadering in Zaire tussen pres FW de Klerk en vyf Afrika-leiers bywoon nie.

Unita beleër Mavinga in die suid-ooste van Angola.

Leiers van die Europese Gemeenskap gee hul eenparige steun vir Duitse hereniging. Helmut Kohl, die Wes-Duitse kanselier, belowe in 'n toespraak in die Oos-Duitse dorp Erfurt dat 'n verenigde Duitsland 'n voorspoedige toekoms sal hê. Intussen word die "hart" van die Berlynse Muur, die Brandenburg-hek, met hyskrane uit die grond geskeur.

Die Ierse Republikeinse Leër verklaar hom bereid tot vredesamesprekings met Brittanje.

Chinese polisie neem meer as 4 000 mense in Beijing in hegtenis in verband met korrupsie.

Kenia is oproer ná sluipmoord op minister

NAIROBI - Kenia is in oproer na die brutale moord op die land se minister van buitelandse sake, Robert Ouko - en die gerugte loop baie sterk dat pres Daniel Arap Moi self agter die sluipmoord sit.

'n Vrou is dood en verskeie mense beseer toe honderde oproeriges Dinsdag in die strate van Kisumu, die parlementêre setel van die ver-

moorde minister, byeengekom het.

Die semi-amptelike Kenya Times sê volgens onbevestigde bronne is die vrou doodgetrap toe onluspolisie die oproerige skare onder beheer wou bring.

Die owerhede het openbare vergaderings in die dorp verbied nadat oproeriges gewelddadig geraak en verwoesting begin saai het.

Nadat die halfverbrande lyk van die 58-jarige dr Ouko naby sy plaas in Koru gevind is, het oproer in verskeie plekke in Kenia uitgebreek, berig AFP.

Honderde studente het dié week deur die strate van Nairobi tot by die huis van pres Moi, die Hooggeregshof en die Amerikaanse ambassade gemarsjeer en geëis dat die regering "die waarheid omtrent Ouko se dood moet vertel".

Die sekretaris in die kantoor van die president verantwoordelik vir binnelandse veiligheid, Hezekiah Oyugi, het die land verseker dat 'n "deurdringende en professionele" ondersoek gaan volg en dat mense nie moet bespiegel nie.

Die regering het 'n verklaring uitgereik en gesê voorlopige toetse het getoon dat dr Ouko deur 'n enkele koeël deur die kop gedood is. Die verklaring sê ook dat twee speurders van Scotland Yard en 'n Britse patoloog ingeroep is om met die ondersoek te help.

Pres Daniel Arap Moi

Insekte om die dwelmplantasies op te vreet

WASHINGTON - Die Bush-administrasie het die moontlikheid van die gebruik van biologiese oorlogvoering teen die bekamping van dwelms geopper. Die administrasie het gevra dat navorsing gedoen moet word oor die moontlikheid van biologiese agente, soos inseksworme wat die koka-oeste in Bolivië en Peru kan opvreet, berig die Washington Post.

Die Post sê die administrasie het 6,5 miljoen dollar aan 'n geheime ondersoek van die departement landbou gegee om biologiese en chemiese agente - wat koka- en ander verdowende plante sal vernietig - te ontwikkel.

Amerikaanse amptenare sê die program fokus op 'n verskeidenheid van projekte, insluitende 'n rooi kleurstof wat dagga doodmaak en 'n grondswam wat kokaplante aanval.

Die belangrikste deel van die projek wentel

om die malumbia, 'n wit mot wat in sy ruspefase koka-blare verorber, sê die Post.

Koka-groeiërs bekamp die mulumbia tans met insekgif, maar navorsers meen dat die motte in groot getalle geteel kan word. Miljoene van die insekte kan dan uit die lug oor die koka-groeiëre gegooi word.

"Dit lyk belowend," sê Waldemar Klassen, toesighouer oor die projek. "Dis nogal 'n wreedaardige ruspe... As ons genoeg van hulle daar onder kan kry, kan ons die plante maklik ontblaar."

Klassen sê die program is nog nie bekend gemaak nie as gevolg van die potensiële bedreiging wat dit vir die dwelm-kartelle inhou. Ander bronne sê egter dat die Bush-administrasie nie die ander Latyns-Amerikaanse state wou ontstel nie. "Dis die soort van ding wat dié lande mal maak," sê 'n senior amptenaar. - AFP

Israeli's bang vir die waarheid, sê sosioloog

JERUSALEM - 'n Vooraanstaande Israeliese sosioloog het dié week die land se enigste Engelstalige koerant, die Jerusalem Post, daarvan beskuldig dat hulle om politieke redes geweier het om sy verslag oor menseregte in die besette gebied te publiseer.

"Dit is ondraaglik dat die uitgewers van Israel se enigste Engelstalige koerant, met 'n internasionale leserskorps, die wetenskaplike werk van akademici om politieke redes sensor," sê Meron Benvenisti van die Wes-Oewer se Databasis-projek.

Hy beklemtoon die onaanvaarbaarheid daarvan dat 'n lid van die Israeliese pers die publikasie van 'n boek, wat op vyf studies gegrond is, kan verhoed. "Die werk ondersoek juis onder meer sensuur op die Wes-Oewer, asook beslagleg-

ging op grond, die status van vroue, die swartmark en burgerregte tydens die Intifada," sê hy.

Palestynse op die Wes-Oewer en Gaza-strook het in oproer ("Intifada" in Arabies) gekom sedert die Israeliese militêre besetting van die gebied in Desember 1987.

Amptenare by die Jerusalem Post sê hulle het om "finansiële redes" nie Benvenisti se boek gepubliseer nie.

"Ons het bloot 'n klousule by die kontrak gevoeg toe ons besef dat die boek nie 'n wins sal maak nie," sê Ray Bernard van die Post.

Op grond van 'n ooreenkoms het die Post sedert 1985 die Databasis-projek se bevindings gepubliseer. Dié inligting is wyd deur diplomate en internasionale navorsers gebruik.

Altesame 20 redakteurs by die Post het in Januarie bedank uit protes "teen 'n swaai na regs" wat glo gevolg het ná die aanstelling deur die nuwe eienaars van Yehuda Levy as direkteur.

Die weiering om dié studie te publiseer "weerspieël 'n samelewing wat weier om die werklikheid in die gesig te staar", sê Benvenisti. - AFP

Denis Hiault

Djengis Khan herower Mongoolse harte

ULAN BATOR - Terwyl Mongolië besig is om sy geskiedenis te herskryf, is die plaaslike tiran, Djengis Khan, se gewildheid aan 't toeneem, maar die buitelandse despoot, Stalin, het in onguns geraak.

'n Agt meter hoë bronsbeeld van Stalin wat in 1951 opgerig is, gaan op openbare aandrag verwyder word.

Met 'n nuwe soort vodka en 'n hotel na Djengis Khan vernoem, asook 'n rolprent oor sy lewe, is dié Mongoolse veroweraar van ouds besig om die verbrokkelende erfenis van Stalin opsy te stoot.

Unen, die koerant van die Kommuniste Party wat die afgelope 69 jaar die pas aangegee het, het die verwydering van die standbeeld verwelkom en gesê: "Dit is die eerste stap om 'n eeu van Stalinistiese beleid te beëindig."

Die verwydering van die standbeeld is amptelik aangevra deur die Mongoolse Demokratiese Unie, gestig as die enigste amptelike opposisieparty.

Die owerhede het nog nie te kenne gegee wanneer die Kommissie vir die Herstel van Historiese Monumente die monument van Stalin - in 'n Napoleontiese houding met sy hand onder sy baadjie ingedruk - gaan verwyder nie.

'n Amptenaar het ontken dat dit in die geheim gedoen sal word.

'n Kleiner standbeeld van Stalin is verlede maand stilweg van die Militêre Akademie se gronde verwyder en in 'n agterkamer van 'n museum wat vir die publiek gesluit is, gebêre.

Daar moet ook nog besluit word wat om met die standbeeld, een van die laastes ter wêreld, te doen.

Sommige mense wil hê dit moet vernietig word, terwyl ander wil hê dit moet voor 'n groot reklamebord met al Stalin se oortredings daarop

"Die uitspraak van die geskiedenis" - 'n plakkaat van Stalin deur Pyotr Kapustin.

(Uit: The Posters of Glasnost and Perestroika, Penguin, 1989)

uitgestal word.

Intussen, in die naam van "il todd" - die plaaslike weergawe van perestroika - word die onlangse geskiedenis van Mongolië herskryf.

Die veroordeling van Stalin se dade gaan gepaard met aanklagte teen die "tiranniese" heerskappy van sy Mongoolse eweknie, maarskalk Horloogyne Tsjoibalsan, wat duisende andersdenkendes in tronke gegooi het en wat verantwoordelik was vir die vernietiging van honderde kloosters.

'n Amptelike ondersoek probeer ook om die rekords van 34 000 slagoffers van die Mongoolse donker jare reg te stel. So ver is 14,1 persent van hulle reeds gerehabiliteer.

Die owerhede lig ook die dekmantel op die "26 jaar van stagnasie" van die maarskalk se opvolger, "Mongolië se Brezhnev", Youmjaguin Tsedebal.

Die opposisie wil hê hy moet terugkeer uit Moskou - waar hy sedert 1984 in ballingskap woon - om verhoor te word.

Maar met of sonder Stalin lyk Ulan Bator, wat die "rooi held" beteken, steeds soos 'n Marxistiese museum.

Beelde van die Russiese ideologie wat Mongolië in 1921 na die sosialisme bekeer het, is steeds volop. Gipsbeelde, prente en knopies met Lenin se gesig daarop is steeds te koop in die Laan van Vrede.

Op 11 Julie, Mongolië se nasionale dag, word portrette van Marx, Lenin en Engels tradisioneel van die balkonne van geboue op die Sukhe Bator, Ulan Bator se Rooiplein, gehang.

Nou, sonder enige standbeeld om hom te herdenk, is Djengis Khan die fokus vir 'n nuwe kultus. Agt eeue ná sy dood het hy die beeld van 'n barbaarse veroweraar afgeskud en as die Mongoolse volksvader te voorskyn gekom. - AFP

Staak dié martelings, vra Amnestie Internasionaal

LONDEN - In 'n verslag wat dié week gepubliseer is, beskuldig Amnestie Internasionaal die Marokkaanse polisie daarvan dat hulle, met die medewete van hul regering, verdagtes martel.

In 'n afsonderlike verklaring doen hulle 'n beroep op koning Hassan II om die "talryke" menseregte-oortredings in sy land te staak. In die verklaring spreek dié organisasie hul uit teen die marteling en "verdwyning" van politieke gevangenes, eensame aanhouding en onregverdige verhore.

Die verslag en verklaring volg op 'n ontmoeting Dinsdag tussen die koning en verteenwoordigers van Amnestie Internasionaal in Marakesj.

Die afvaardiging het die Marokkaanse staatshoof ingelig oor die verslae van dood in aanhouding van verdagte politieke oortreders, die aanhouding van verdagtes nadat hulle aanhoudingstydperk verstryk het, asook die lang aanhouding van

gewetensbeswaardes.

In die verslag van 28 bladsye sê Amnestie Internasionaal dat verdagtes dikwels langer as die wettige tydperk aangehou word en dat datums op polisie-verslae dikwels vervals word en dat aangehoudenes nie verhoor word nie.

"In polisiekantere en 'geheime' aanhoudingsentra - waarvan die berugste Derb Moulay Cherif in Casablanca - word aangehoudenes vasgebind, geblinddoek en op die vloer laat lê. Vir weke en selfs maande word hulle verbied om te praat."

Amnestie sê verklarings wat oor die jare versamel is, beskryf dieselfde martelmetodes oor en oor: "aangehoudenes word in onnatuurlike posisies opgehang, op hulle voetsole geslaan, half versmoor met lappe wat in bleikmiddels gedoop is, elektriese skokke..."

Die verslag sê die klagtes van marteling "word selde ondersoek en

indien dit wel ondersoek word, word die bevindings nie bekend gemaak nie".

"Dit veronderstel dat die Marokkaanse regering die gebruik van marteling op politieke opponente kondoneer," sê die verslag.

Die Marokkaanse regering word versoek om in ooreenstemming met sy verbintenis tot die VV-konvensie - wat dié regering onderteken het - op te tree.

Amnestie doen 'n beroep op die regering om wettige beperkings op aanhouding sonder verhoor te plaas en toe te sien dat gevangenes nie langer aan "wrede en degraderende behandeling" onderwerp word nie.

In sy verklaring bevraagteken die eerste minister van Marokko, Azeddine Laraki, die onpartydigheid van Amnestie Internasionaal en sê sy regering het hul samewerking betoon deur die Amnestie-afvaardiging te ontmoet. - AFP

Armeniërs in Jerusalem ken hul vriende

David Daure

JERUSALEM - Die Armeniërs van Jerusalem, 'n gemeenskap wat tot die vyfde eeu teruggevoer kan word, probeer 'n fyn balans tussen Israëli's en Palestyne behou in die verkiesing van hul honderdste patriarg.

Senior Israëli-amptenare het die onlangse begrafnis van die Armeense patriarg, monseigneur Yeghishe Derderian, wat op 1 Februarie aan 'n hartaanval gesterf het, in die 1 400 jaar oue Armeense basilika bygewoon.

'n Palestynse afvaardiging van die besette gebied het ook die begrafnis bygewoon en 'n handgeskrewe brief van die leier van die Palestynse Bevrydingsorganisasie (PLO), Yasser Arafat, aan die gemeenskap oorhandig.

Volgens Armeense bronne staan die gemeenskap nou die uitdaging in die gesig om 'n opvolger te kies wat 'n balans tussen die twee kante kan handhaaf.

Armeniërs en Palestyne van die Heilige Land deel lank reeds vriendskapsbande, maar die Armeniërs het

ook goeie bande met die Israëli's, deels as gevolg van hul geografiese posisie in Jerusalem.

Die meeste van die 2 000 lede van die gemeenskap woon in die "Armeense wyk" van die ou stad.

Israëli's het lank reeds probeer om van die Armeniërs se grond te koop, maar patriarg Derderian het geweier om selfs die kleinste stukkie grond uit sy gemeenskap se hande te laat gaan. Die Armeniërs verwag dat die nuwe patriarg dieselfde beleid sal volg. - AFP

Kersligmars

Die Release Objectors Campaign nooi u uit om deel te neem aan 'n opmars vir die vrylating van alle gewetensbeswaardes.

- vanaf die trappe van die Stadsaal (Rissikstraat)
- tot by Jack Mincer-plein (Pleinstraat)

Sprekers: Judy Bester
Dough Torr
'n Gewetensbeswaarde

Datum: Dinsdag 27 Februarie
Tyd: 7.30nm (Stadsaal)

Bring jou eie kers

**LAAT DAVID BRUCE EN CHARLES BESTER VRY!
BEÏNDIG ALLE VERHORE VAN BESWAARDES**

(Uitgeroep deur die End Conscriptlon Campaign)

Albie gaan daai hoender binnekort kom eet

Pierre du Plessis

WINDHOEK - Die eerste ding wat Albie Sachs gaan doen wanneer hy na 23 jaar in ballingskap na Suid-Afrika terugkeer, is om Tafelberg te klim.

"My enigste probleem is dit: Sal ek reguit van die lughawe af berg toe ry, of sal ek vir die eerste Sondag wag? Ek het die berg elke Sondag uitgeklim. Nou sal ek nie meer dieselfde roete kan volg nie." (Sy kop knik in die rigting van sy regterarm wat in 1988 deur 'n motorbom in Maputo afgeruk is).

"Ek sal seker maar een van die 'oumens-roetes' waarop ons neergesien het, moet volg. Dis snaaks dat ek eers die berg wil klim voor ek mense sien - dis my geestelike hereniging met Kaapstad."

"Toe ek in 1966 op die skip klim om die land te verlaat, was dit net tydelik. Ek het eers in Brittanje gebly en later 11 jaar in Mosambiek, maar in my kop was my tuiste altyd in Suid-Afrika."

Wanneer kom hy huis toe?

"Toe ek hoor ek is ontban, wou ek die eerste vliegtuig vat, maar my kamerade in die ANC het gesê: 'Wag, Albie, ons moet saam teruggaan, met waardigheid en op 'n ordelike manier.' Natuurlik stem ek heelhartig saam, maar ek kan nie wag nie. Ek droom al so lank daarvoor."

Hy het in 1983 vir sy ma - "Sy was so braaf deur die jare" - gesê om 'n hoender in die vrieskas te sit vir sy tuiswoms, maar in 1986 moes sy dit toe maar weer uithaal.

"Vroeër vanjaar het ek gesê sy moet dit weer terug sit, maar dit was

Albie Sachs

meer uit hoop as afwagting. Nou gebeur dinge so vinnig dat ons binnekort daardie hoender kan kook en eet."

As Direkteur van die Suid-Afri-

kaanse Grondwetlike Studie-sentrum aan die Instituut vir Statebondstudies in Londen en lid van die ANC se komitee vir Regs- en Grondwetlike Sake sal Albie nou betrokke wees by

'Demokrasie en deelname deur almal: dit is die volle waarborg, wat selfs diegene wat oor 'n Boerestaat droom, sal geld. Hopelik sal hulle sien dat daar vir hulle 'n aktiewe plek as Afrikaners in 'n demokratiese Suid-Afrika is.'

die skryf van 'n nuwe grondwet vir die land. Dit beteken ook dat sy terugkeer hierheen vir eers net 'n besoek sal wees, want daar is baie voordele verbode aan 'n kantoor in Londen: toegang tot interasionale bronne en kontak met akademiese regoor die wêreld om twee voorbeelde te noem.

Albie is 'n groot voorstander van 'n handves van menseregte en demokrasie in die nuwe Suid-Afrika.

"'n Handves van menseregte kan wit vrese aanspreek en veel meer: dit spreek tot elke se kommer. Dis veel beter om blankes te beskerm met 'n maatreël wat vir almal geld, want dan het almal 'n belang daarby om dit te verdedig. 'n Handves van regte beskerm elke individu en die ANC is beslis daartoe verbode.

"Maar demokrasie en deelname deur almal: dit is die volle waarborg, wat selfs diegene wat oor 'n Boerestaat droom, sal geld. Hopelik sal hulle sien dat daar vir hulle 'n aktiewe plek as Afrikaners in 'n demokratiese Suid-Afrika is. Hulle kan voluit op alle vlakke deelneem en hul identiteit behou sonder 'n eie grondgebied."

En met demokrasie bedoel hy die aktiewe deelname van almal in besluite wat hulle raak.

"Die sleutel is dat mense die agente van hul eie transformasie is. Hulle wen hul regte. Daar is baie outoritêre aspekte in ons land en apartheid het hulle versterk, maar daar is ook baie sterk demokratiese tradisies. Ons moet dié tradisies versterk deur opvoeding en kollektiewe besluitneming. Die vakbonde het 'n groot rol gespeel in die skep van demokratiese tradisies."

Maar wat van al die negatiewe aspekte ná jare van apartheid? Hoe oorbrug ons dié?

"Mens kan nie die negatiewe ignoreer nie, maar jy kan ook nie toelaat dat dit jou oorweldig nie. Die enigste goeie ding wat apartheid vir die land gedoen het, is om anti-apartheid te skep en die bevolking saam te bring.

"Suid-Afrika het so baie wat in sy guns tel. Ons het klaar die traumas van die Industriële Rewolusie, verowering en apartheid deurgemaak en daardeur het ons geleer en gegroei. Nou het die tyd gekom om daardie ondervinding te gebruik om 'n nuwe nasie te bou.

"Korrupsie sal seker 'n probleem in die toekoms wees. Niemand is immuun teen korrupsie nie, maar die oplossing is om te alle tye verantwoordbaar te wees en om demokratiese besluite te neem."

Die bou van 'n Suid-Afrikaanse nasie met 'n gemeenskaplike identiteit en loyaliteit lê Albie baie na aan die hart.

"Natuurlik sal daar probleme wees. Maar die herstrukturering van SA sal die proses wees wat die mense by mekaar uitbring."

"Mens kan met woorde en wette ten beste net 'n raamwerk skep. Wat rêrig tel is om aan die saak te werk. Wanneer mense saam sweet leer hulle waarlik om mekaar te waardeer en te geniet. In Suid-Afrika het die mense altyd saam gewerk, maar altyd op die valse grondslag van oorheersing en oorheersde. In die toekoms sal ons nog saam werk, maar op 'n nuwe grondslag. Ek dink ons sal dan 'n enorme voorraad grootsheid en gedeelde menswees ontdek wat ons nie eers vermoed het bestaan nie.

"Ons is almal baie lief vir die land en diep aan haar verbode. As ons die kansen gegun word om ons gedeelde liefde uit te spreek, sal mense mekaar baie vinnig vind."

En dit sal die begin wees van 'n

nuwe gemeenskaplike Suid-Afrikaanse identiteit en kultuur - "nie hogere kultuur nie, maar die manier waarop ons lewe, hoe ons onself uitdruk, hoe ons die wêreld sien. In die sin van kultuur is die sentrale probleem in dié land 'n kulturele probleem. Ons moet ons Suid-Afrikaansheid bevorder. En dit beteken nie dat iemand iets moet opgee nie - jy dra jou eie kultuur by as deel van die groter kultuur.

"Neem die Afrikaner met sy wonderlike geskiedenis, reg van die begin af, van identifikasie met Afrika en oorlog teen Afrika. Nou het ons by die einde van die oorlog teen Afrika gekom en kan almal die volle genot smaak van werklik deel wees van Afrika.

"Dis waar demokrasie inkom. Demokrasie sal Afrikaners werklik bevry, soos dit al die blankes werklik sal bevry, soos dit almal werklik sal bevry."

Probleme sal daar wees, soos daar ook in Mosambiek was, waar Albie gehelp het met die opbou van 'n nuwe regstelsel.

"Destabilisasie, onderontwikkeling en kolonialisme het in 'n groot mate bygedra tot Mosambiek se probleme, maar daar is ook baie goedbedoelde foute begaan. En dit is belangrik om te erken dat mens foute gemaak het, want anders bly jy altyd net 'n slagoffer. En slagoffers kan niks bereik nie,

"Ons is almal baie lief vir die land en diep aan haar verbode. As ons die kansen gegun word om ons gedeelde liefde uit te spreek, sal mense mekaar baie vinnig vind."

nie waardigheid of vooruitgang nie.

"Dit is goed en wel om kommunale ondernemings, soos in Mosambiek, voor te staan, maar dan moet daar die nodige middele wees, marke, pryse. Daar moet tegniese vaardighede wees, bestuurskennis, organiservermoë, anders word mense ontugter, die goeie idees gelos en sink hulle terug in selfsugtigheid. Selfs die beste beleid kan nie werk sonder die nodige strukture en opgeleide personeel nie."

Wat dink hy is die kansen dat daar na jare van onderdrukking nasionale versoening kan wees?

"In 'n mate het dit reeds begin. Ek weet van geen ander land waar verteenwoordigers van die verdruktes en die verdruktes voor die oorgangstydperk met mekaar begin praat het nie.

"Maar veel meer as versoening is nodig - versoening klink vir my na 'n ietwat formele staking van vyan-dighede. Ek sou graag wou sien dat daar 'n veel sterker woord geskep word, iets soos nasiebou."

Binnkort kom Albie Sachs terug Suid-Afrika toe om te help bou aan die nuwe nasie, sy geloof in gelykheid en demokrasie sterker as ooit. Hy self het die motorbom oorleef, sy beginsels 23 jaar in die vreemde. Die nuwe Suid-Afrika het oorlewendes bitter nodig om hom deur die storm van verandering te stuur.

Lank na ek die bandopnemer afgeskakel het, gesels ons nog. Oor Suid-Afrika en sy wonderlike mense. Oor Vrye Weekblad en die bydrae wat die koerant al in sy kort bestaan gemaak het tot die nuwe Suid-Afrika. Oor mense en hulle mag oor hulself.

Albie glimlag en groet met sy linkerhand.

"Dis baie lekker om ontban te wees."

The Publishing Project of the SACHED Trust has a vacancy for a COMMISSIONING EDITOR

The job involves conceptualising, commissioning and editing progressive educational texts.

We require someone who:

- * Has experience in editing
- * Has a faultless command of English
- * Is committed to a democratic, non-racial education system
- * Is able to work well with people

The following will be considered advantages:

- * An understanding of the publishing process
- * Educational experience, particularly in a second-language English context
- * Experience in political organisations

The post is vacant from April 1990

Salary is commensurate with qualifications and experience. Please send your application with a recent CV and the names of two contactable referees to:

Publishing Project Co-ordinator
SACHED Trust
PO Box 11350
Johannesburg
2000

Applications should reach us by 12 March 1990

KENNIS MAAK MAG

VERKENNINGSKURSUSSE IN 'N NUWE SA

SPPS BIED U (OF U MAATSKAPPY) 'N UNIEKE GELEENTHEID OM U EIE ERVARING EN BEGRIP VAN DIT WAT NOU WERKLIC IN DIE DINAMIEK IN SA AAN DIE GANG IS, TE VESTIG OF VERBRED.

ONS INTENSIEWE, GELEIDE, 5 DAG "OP DIE GROND"-KURSUS SAL U NIE NET BLOOTSTEL AAN 'N WYE SPEKTRUM OPINIES EN WOORDVOERDERS VAN VER-REGS TOT VER-LINKS NIE, U BELEEF DIE GEMEENSAPPE SELF EN KAN DUS OOK U EIE OPINIES VORM EN KONTAKTE VIR EIE OF MAATSKAPPY-DOELEINDES OPBOU.

KOSTES BELOOP NET R2 500 (AVB UITGESLUIT) EN SLUIT IN: HOTELVERBLYF, REISKOSTE, ALLE ETES ENS. SPESIALE REËLINGS KAN OOK GETREF WORD.

ELKE KURSUSGROEP IS TOT 7 MENSE BEPERK.

SEMINARE, WERKSWINKELS EN KURSUSSE VIR MAATSKAPPY WORD OOK AANGEBIED.

SPECIALISED POLITICAL AND PROFESSIONAL SERVICES (012) 343-1766 OR (012) 43-7834. NA URE (012) 333-0610.

POSBUS 40903, ARCADIA 0007

Die regte gesindhede is nie genoeg nie

DIT is 'n vergissing om te dink dat 'n onderhandelende skikking tussen die regering en die ANC bloot 'n kwessie van die regte gesindheid is.

Gesindhede speel wel 'n rol by onderhandelinge, maar 'n baie ondergeskikte een. Deurslaggewend is die vraag of daar 'n terrein gevind kan word waarbinne bedingings kan plaasvind. So 'n terrein word nie sommer uit die lug gegryp nie, maar ontstaan primêr wanneer die kompeterende sosiaal-politieke en normatiewe modelle genoeg ooreenstemming om sinvolle bedingings binne 'n wedersydse aanvaarde raamwerk moontlik te maak. Indien so 'n ooreenstemming nie bestaan nie, kan daar nie sprake van 'n skikking wees nie.

Onderhandelinge kan wel plaasvind, maar dan handel dié onderhandelinge oor die voorwaardes waarop een van die strydende partye bereid sou wees om die model van die ander party te aanvaar. Dan gaan dit, soos die ANC tot heel onlangs beweer het, net oor die "modaliteite waarvolgens mag aan die mense (lees: die ANC) oorgegedra word". Vanuit die regering se oogpunt sal onderhandelinge gaan oor die wyse waarop die ANC oorgehaal kan word om hom by die spelreëls van die regering neer te lê.

Strategieë

Verskillende strategieë kan toegepas word om een model eensydig as die alreële heersende te vestig. Een van die strategieë wat die owerheid sowel as die ANC benut, is om deur politieke en ekonomiese manewering die openbare steun van die teenstander weg te kalwer.

Die ANC (gesteun deur die SAKP en aanvanklik ook deur die USSR) het van 1984 af geprobeer om in gesprek met blanke belangegroep die ANC te bemark as 'n aantreklike, oordeelkundige en demokratiese organisasie. Die regering het deur veiligheidsopbrengte teen binnelandse ondersteuners van die ANC, en deur aandag aan sekere sosiale en ekonomiese griewe van swartes, die ANC geprobeer neutraliseer.

Albei pogings met gedeeltelik suksesvol. Die ANC het die vermoë van die regering om blankes te mobiliseer (soos gebllyk het uit die 1987-

Die ANC, deur Willie Esterhuysen en Philip Nel, het pas by Tafelberg verskyn. In die boek word daar onder meer gekyk na die geskiedenis van die ANC, die steunbasis en politieke status van dié organisasie en die konstitusionele riglyne van die ANC. Hier volg 'n uittreksel uit die hoofstuk "Roetewysers op pad na 'n skikking" deur PHILIP NEL

verkiezing) en die veiligheidsdienste se effektiwiteit onderskat. Op sy beurt het die regering hom vasgedraai in sy eie wensdenkery, naamlik dat die "stille meerderheid" van neutrale swartes omgehaal kan word om hulle met die regering se model van sosiale en politieke ontwikkeling te assosieer. Terselfdertyd is uit die oog verloor dat hardhandige veiligheidsopbrengte net op kort termyn stabiliteit verseker, maar op langer termyn verset voed deur martelaars te skep en emosionele weersin op te bou teen die staat en sy openbare verteenwoordigers.

Dit is 'n onuitgemaakte saak of die ANC en die staat finaal afskeid geneem het van hul onderskeie strategieë om die teenstander as 'n ware van binne te rysmier en so die alleenreg vir hul eie raamwerk te verseker. Dit is veral onduidelik of die regering die vrylating van gevangesenes met ANC-verbintnisse wil gebruik om tekens van verdeeldheid in die ANC op die spits te dryf en sodoende 'n verswakte ANC te koop teer as die finale stap in die bevestiging van die alleenheerskappy van die regeringsmodel.

Terselfdertyd kan gevra word of die ANC se bereidwilligheid om af te stap van die meer populistiese en egalitiese aspekte van die Vryheidsmanifes en om die beginsel van individuele regte te aanvaar, net 'n poging is om internasionale druk te verwerk en om meer blankes om te haal om by die ANC-model in te val. Nog heelwat water sal in die see moet loop voordat ons 'n duidelike antwoord hierop kan kry.

Optimisme

Intussen kan, te midde val al dié onsekerhede, aanleiding gevind word vir 'n mate van versigtige optimisme. Dit gaan om die feit dat taktiese veranderingers mettertyd ook strategiese grondverskuiwings kan meebring. En dan kan 'n mens ook wys op die onwenslikheid daarvan om 'n te onbuigsame onderskeiding tussen die

twee kompeterende modelle te trek.

Die eerste opmerking hier het te doen met dit dat die verwatering van voorwaardes vir onderhandelinge aan weerskante, asook die verandering van sleutelbegrippe in die onderskeie modelle ("people's power", "groepsregte", ens.) geneig is om 'n momentum van hul eie op te bou onafhanklik van die taktiese bedoelings waarmee dit begin is.

Politieke leiers aan albei kante wat pa staan vir hierdie verwaterings, koppel natuurlik hul eie politieke geloofwaardigheid in hul onderskeie kampe aan die vermoë van hierdie konseptuele veranderinge om resultate op te lewer. As daar resultate kom, het dit die neiging om die aanvanklike veranderinge te versterk. Dié word dan belangriker. Hulle is nie meer net perifere, taktiese wysings nie, maar word nuwe, sentrale beleidsrigtings.

Interaksie

Danksy die feit dat daar iets soos strategiese interaksie tussen besluitnemers oor die kloof van verdeeldheid plaasvind (dws besluitnemers tree op volgens hul verwagting van watter reaksie hul optrede aan die ander kant sal ontlok), kan hulle mekaar se waargeneemde modifikasies in styl en konseptuele skemas wedersydse versterk. So 'n proses is skynbaar reeds aan die gang, by die regering sowel as in die ANC in ballingskap.

Die merkbare versagting in die bestuurstyl van die De Klerk-regering in vergelyking met dié van die Botha-era, verleen groter geloofwaardigheid en stukrag aan die diplomatieke en konseptuele inisiatiewe van mense in die ANC wat bereid is om die gewelddadige strategie voorlopig ter wille van 'n strategie van onderhandelinge op die agtergrond te skuif. So ook is die regering bereid om te waag, deur bv. gevangenes vry te laat, omdat die regering 'n verskuiwing in ANC-optrede en houding waar-

neem.

So 'n positiewe strategiese interaksie kan natuurlik skeef loop en uiteindelik sneeuwal indien dit nie resultate lewer wat deur die onderskeie leiers onder hul volgelinge bemark kan word nie.

Dit is onmoontlik om nou al te sê of die interaksie wat reeds plaasvind, ons enigszins nader aan 'n punt bring waar 'n bedingingsproses kan begin om die teenstrydige politieke modelle van die ANC en die regering met mekaar te probeer versoen. Bedingings, in onderskeiding van gesprek bloot ter wille van verkenning, kan eers begin wanneer:

* 'n kontraktsone (Du Toit & Gagliano 1988) geïdentifiseer kan word (so 'n sone bestaan uit die geïdentifiseerde gemeenskaplikhede in die kompeterende modelle); en

* indien die deelnemers aan die bedingingsproses begin glo dat die voordele van bedingings met die ander party meer voordele inhou as 'n poging om eensydig 'n "oplossing" te bewerkstellig.

Oor die tweede kan met sekerheid gesê word dat albei partye nog nie hierdie grens oorgesteek het nie. Wat moontlik wel waar kan wees, is dat die gebeurde van 1989 daarop dui dat 'n belangrike vooraf-fase van bedingings begin het, naamlik die fase van bedingings oor bedingings (Du Toit 1989). In hierdie fase word wedersydse inisiatiewe onderneem om te bepaal wat die inhoud en omvang van die potensiele kontraktsone is, dws waarvoor daar sinvol onderhandel of beding kan word.

Konflik

Die tweede stel opmerkings wat gemaak moet word, is dat waarnemers versigtig moet wees om nie die teenstrydige politieke ontwikkelingsmodelle van die ANC en die regering onderskeidelik in te onbuigsame en statiese terme voor te stel nie. Dat die konflik tussen die rege-

ring en die ANC nie maar net 'n etniese stryd is nie, maar 'n konflik tussen normatiewe sosiale en politieke modelle, ly geen twyfel nie. Dit kan ook nie betwis word dat die modelle teenstrydig is nie. Teenstrydigheid impliseer egter nie vanselfsprekend onversoenbaarheid of 'n totale afwesigheid van ooreenstemming nie. Hoe ons die konflik definieer, het dus bepaalde implikasies vir die vraag of bedingings tussen die modelle moontlik is of nie.

Terselfdertyd moet in ag geneem word dat die ANC sowel as die regering se model tans aan 'n hoë mate van veranderlikheid blootgestel is. Dié is nie alleen die gevolg van binnelandse ontwikkelinge onder die ANC en die regering se ondersteuners nie, maar ook van die merkwaardige internasionale konsensus oor die noodsaaklikheid dat in Suid-Afrika 'n onderhandelende skikking bereik word. Kragte is losgelaat wat nie eens deur die mees halsstarrige besluitnemers in albei kampe beheer kan word nie. Die resultate hiervan is reeds duidelik te bespeur in die retoriek van die regering en van die ANC. Veranderinge van retoriek en van styl is weliswaar nog nie voldoende om gemeenskaplikhede te verseker nie. Maar dat 'n skuiwing en verwatering aan die gang is, kan nie betwyfel word nie - daarvan lewer hierdie boek voldoende voorbeelde.

Onderhandeling

Daar is egter niks vanselfsprekend nie aan die prosesse waardeur die ruwe kante van die onderskeie modelle gladder geskaaf word, nóg aan die proses van bedingings oor bedingings wat net-net aan die gang gekom het. Albei kan nog omgedraai word en Suid-Afrika kan weer vierkant op die pad van oplaaiende konflik en uiteindelijke vernietiging geplaas word.

Met die opheffing in Februarie 1990 van die verbod op die ANC het die regering laat blyk dat hy die weg van onderhandeling wil volg. 'n Bereidheid om te onderhandel, is egter nie dieselfde as 'n gewilligheid om kompromieë aan te gaan nie. Laasgenoemde sal afhang van die mate waarin die regering die billike eise van die ANC en ander swart politieke leiers tegemoetkom.

Alles word nie altyd volgens die reëls van krieket gespeel nie

KRIEKET verteenwoordig in ons eie Westerse waardewêreld die toppunt van wat 'n mens graag "fair play" noem.

Deur die bloeijare van die Britse Ryk het dié spel penne dwarsoor die aardbol ingeslaan. Die wyse waarop die spel gespeel is, was die teken van volwassenheid.

Heel toepaslik was die eerste legendariese figuur se van "Grace" en deur die eeu of wat van krieketgeskiedenis was sportmanskap en jintelman altyd 'n integrale deel van die spel.

Natuurlik was daar tye wanneer kolwers geweier het om te loop, skeidsregters gevloek is, bousers ongeskrewe reëls verbreek en fanatiese ondersteuners gedreig het om regerings tot 'n val te bring.

Maar geen verbreking van die reëls was soos verwoestend en vernietigend nie soos dié van 'n Suid-Afrikaanse gholfspeler by 'n plesieroord in die Transvaal. En vir die verbreking van al die reëls van sportmanskap op daardie dag het Suid-Afrika vir meer as twee dekades duur betaal.

Die gholfspeler was John Vorster, die plek Loskopdam en die krieketspeler waarvoor die bohaai in 1968 gegaan het, was die Kaapse laaitie, Basil D'Oliveira.

Dit was die eerste Rubicon wat nooit oorgesteek is nie.

Al hierdie dinge kom terug rondom die nuus dat Mike Gatting se span se toerprogram drasties ingekort is en nadat Thabo Mbeki gesê het dat dit lekker sal wees wanneer daar die dag 'n Springbokspan op die veld draf wat al die mense van Suid-Afrika in hulle harte sal dra.

Maar dis die kriekettoer se "onderhandelinge" en "kompromieë" wat vir my die interessantste is. Die toer word afgelas, maar gaan tog voort. Die toer gaan voort, maar word tog afgelas.

In plaas van 'n vyfdagtoets en soveel ander dae, word dit nou net vier eendagtoets. Miskien betaal die SAUK nog asof hulle al die krieket uitsaai, ook dié wat nie plaasvind nie, want anders gaan Geoff Dakin en sy manne sukkel om te betaal.

Aan die ander kant moet Krish Naidoo en die kêrels van die National Sports Council ook maar "please explain" by die huis oor hoekom die protesaksies nou gestaak moet word, terwyl die krieket voortgaan.

Waar is ons koerantmanne se speursin? Wie is die "interested third party" in die buiteland wat soveel fasiliteerdersvermof het om die twee partye hier ter lande met mekaar verdrag te laat aangaan? Want daai man sal ek graag wil ontmoet om te hoor watter lokaas hy kon uithou wat sulke uitwerkings kon hê.

Niemand het ook gewys op die feit dat die Engelse toer glad nie 'n Kaapse draai gaan maak nie - en dit terwyl Nuweland tog seker die hart van Suid-Afrikaanse krieket is.

Is dit omdat 'n ander span dalk eerste was daar 'n spel, daar waar die Kaapse Dolly destyds nooit sy kans gekry het nie?

Of is dit omdat die NSC so 'n bietjie bang is vir die Kapenaars en Sacos? Vermoed hy vaagweg dat sy waarborge oor protesvrye krieket nie

sonder meer gestand gedoen sal kan word nie?

Want lees 'n mens die Kaapse alternatiewe pers ontdek jy dat alles in die sportwêreld daar onder langs die see nie klopdisseboom loop nie en dat daar partykeer balle op onverklaarbare wyse ongemaklik opwip. Dan moet die manne maar vinnig koes of woes inklim en haak.

Maar dis 'n anner ball game daardie waaroor die sportredakteurs maar die reëls aan ons oningewydes sal moet verduidelik.

Wat vas staan, is dat alles nie altyd volgens die reëls van krieket gespeel word nie.

NS Vir diegene wat belangstel in die hoe en die wat van die krieketonderhandelingsproses, soos ek dit verstaan het:

(i) Die NSC (en die SAKU) is bekommerd oor die konfrontasie tussen betogers en die polisie.

(ii) Saterdag 10 Februarie (terwyl die "eerste toets" aan die gang is) bel "n vooraanstaande sakeman" die NSC en die SA Krieketunie is bereid om

Diepraatjes

oor die toer te praat.

(iii) Saterdagmiddag skakel SAKU die NSC en word 'n onderhandelingsvergadering vir Sondag belê. Dié onderhandelings duur een uur.

(iv) Maandag kouk hulle eens afsonderlik en ontmoet weer Dinsdag vir drie uur. Die lyne sing daarna soos die partye hulle gesprek telefonies voortsit.

(v) Woensdagmiddag lig die skeidsregters die bakkies en is die eerste onderhandelingswedstryd verby met 'n verstommende oorwinning vir "common sense" én "fair play".

En baie hoop vir al die ander baie gesprekke wat nog gevoer sal moet word.

VRYE Weekblad

Bedank, generaal

Die minister van Verdediging, genl Magnus Malan, behoort onmiddellik uit die kabinet te bedank.

As hy nie genoeg styl het om dit te doen nie, behoort die Staatspresident hom af te dank.

Malan het tot dusver nie ontken nie dat hy aan die top van die bevelstruktuur staan waaronder die Burgerlike Samewerkingsburo, 'n geheime afdeling van die Weermag wat volgens getuies vir die moord en intimidasie van regeringsteuners verantwoordelik was, optree. In plaas daarvan probeer hy weer eens die aandag vestig op die ou sondebok, die ANC, se "wandade".

Dis nie waaroor dit hier gaan nie, generaal. Hier gaan dit oor moord wat deur lede van die Weermag gepleeg is op burgerlikes wat nog al die jare sê apartheid is verwerplik - dieselfde dinge wat jou kollegas in die kabinet ook nou erken. Die soort retoriek wat maar altyd die blaam op "linkse radikale" wil pak, pas nie meer in die nuwe politieke klimaat wat in Suid-Afrika heers nie.

Om te sê jy het nie opdrag gegee dat moord gepleeg moet word nie, is ver van voldoende. Die vraag is of jy geweet het daarvan. As verantwoordelike minister moes jy geweet het, en in enige demokrasie bedank die verantwoordelike minister as so 'n skandaal in sy portefeulje aan die lig kom.

Die Suid-Afrikaanse regering wil deesdae na demokrasie se kant toe beweeg. As jy vir pres De Klerk in dié strewes wil volg - en dis nie heeltemal duidelik nie - behoort jy 'n les te leer uit jou Franse eweknie se optrede so 'n paar jaar gelede. Toe Franse agente uitgevang is dat hulle die omgewingsgroep Greenpeace se skip, Rainbow Warrior, opgeblaas het, het die Franse minister van verdediging nie gehuiwer om sy bedanking in te dien nie. Dit was ook 'n geval van 'n aanval op burgerlikes, generaal - net op 'n baie kleiner, minder georganiseerde en minder volgehoue vlak.

Malan het al vantevore vir die Suid-Afrikaanse publiek en selfs vir sy eie kabinet gelieg in sy ongelukkige loopbaan as minister. Toe hy gelieg het oor Wynand du Toit se optrede in Angola en oor die SAW se steun aan Unita en Renamo, het hy geweier om te bedank.

Nou dat hy nie meer op die steun van sy mentor, oudstaatspresident PW Botha kan staatmaak nie, behoort die generaal ons almal 'n guns te doen en plek te maak vir iemand wat met lede van die ANC en ander organisasies wil onderhandel in plaas daarvan om hulle te vermoor.

Magnus Malan hoort doodeenvoudig nie in die nuwe politieke kultuur van samewerking en onderhandel wat rondom De Klerk en Nelson Mandela aan die ontstaan is nie.

Ontgroening

Jaar na jaar verklaar die rektore van Afrikaanse universiteite dat ontgroening, doop - noem dit wat jy wil - nie op hulle kampusse plaasvind nie. En jaar na jaar is daar voorvalle by dieselfde universiteite van eerstejaarstudente wat beseer word, verneder word, liggaamlike en geestelike letsels opdoen. Ons berig in dié uitgawe daaroor.

Toe die doop-bom 'n paar jaar gelede op Stellenbosch gebars het, is 'n ondersoek op hoë vlak gelas. Die uitslag daarvan is tot vandag toe nie bekendgemaak nie, en die rektor het gekla dat die studentekoerant wat die wandade aan die kaak gestel het, die universiteit se naam deur die modder sleep.

Solank as wat middeleeuse "tradisies" afgedwing word op mense wat hulle moet bekwaam om leiersposisies in die land te beklee en universiteitsowerhede dit oogluikend toelaat, so lank sal hierdie voorvalle publisiteit geniet en sal rektore se leë versekerings as 'n grap afgemaak word.

'n Gebrek aan slaap, gedwonge oefening, belaglike kleredrag, pakke klere in die somerson, 'n gebuig en gekniel voor "senior" studente - dit is nie die voorvereistes vir 'n goeie universiteitsopleiding nie. Inteendeel.

Ontgroening is 'n kinderagtige, primitiewe gebruik. Dit hoort nie by instellings van hoër akademiese opleiding nie.

Dit is sulke gebruike wat die Afrikaner nog sy beeld van agterlikheid gee; van mense wat nie vir hulself kan dink nie en net tuis voel in outoritêre omgewings.

Roei dié onding nou eens en altyd uit.

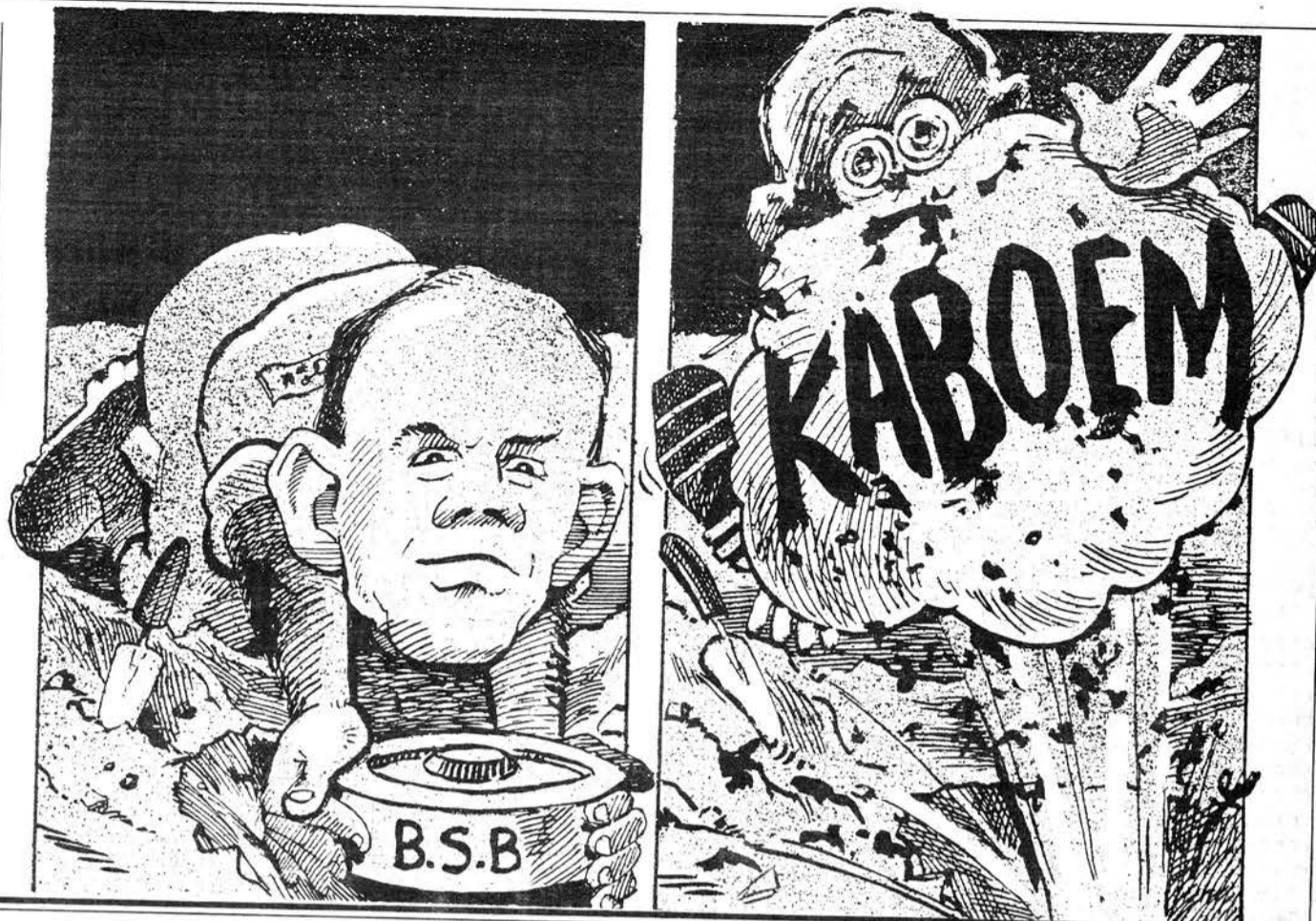
So sê hulle . . .

"Ek dink Vrye Weekblad het vir die eerste keer bewys wat 'n deel van die roeping van die pers is." - Louis Krüger, Afrikaanse skrywer wat die afgelope ses jaar Gereformeerde predikant in Nederland is.

"'n Mens kan Suid-Afrika nie volledig verstaan as jy nie toegang tot Afrikaans het nie." - Nelson Mandela.

"When one makes a call from outside southern Africa and say you want 'Namibia', the telephonists may know what you mean, and will not put you through to 'Libya' or 'Bolivia'." - Gwen Lister, redakteur van The Namibian, oor Namibia ná onafhanklikheid.

"Namibia se wittes sal in SA aan hul vele families kan gaan getuig en verkondig dat die Hage's darem oulike kaffers is." - Pius Dunaishi in The Namibian.

Dirk Coetzee van Lusaka skryf:

Duisende opregte dankies vir Suid-Afrikers soos julle en julle lesers uit alle gemeenskappe vir julle ondersteuning en bystand in my stryd teen die oormag die afgelope drie maande.

Ook aan my dierbare ouers, my broer Ben, my suster Marietjie en hulle gesinne. Op my geliefde vrou, Karen, en seuns, Dirk en Calla, is ek uiters trots asook dank verskuldig op die wyse wat hulle alleen die druk weerstaan, die media hanteer en my deurentyd ondersteun het.

Vir die leiers van die ANC en my medekamerade het ek net die hoogste lof vir my onvoorwaardelike aanvaarding in hulle gelede - niteenstaande die feit dat ek as een van die menige terroriste in die gelede van die Suid-Afrikaanse Veiligheidsmagte hulle pogings tot vryheid en regverdigheid vir 'n nuwe Suid-Afrika op die gruwelike wyse probeer dwarsboom en fruik het.

In geen stadium nog het enige lid van dié organisasie my verwyf of met minagting bejeën nie. "Boere-gasvryheid" en die sogenaamde "Christendom" kan gerus by hulle kom kers opsteek.

My boodskap aan blanke Suid-Afrika is: Julle, soos ek, was vir jare die slagoffers van intensiewe regeringspropaganda, 'n doelbewuste en sistematiese veldtog van disinformasie en breinspoeling sover dit die ANC en die frontlinie-state betref.

Vir die verset van die regses binne die Suid-Afrikaanse politieke opset teen die huidige veranderinge binne die land het die regering slegs homself te blameer. Elke afvaardiging vanuit Suid-Afrika wat nog die moeite gedoen het om die ANC hier in die buiteland te kom ontmoet en eerstehandse inligting oor dié organisasie en sy doelstellings in te win, het as ontugterdes met 'n heel veranderde sienswyse omtrent die organisasie na Suid-Afrika teruggekeer.

Die ANC het dit geensins ten doel om die onderdrukker wat tans 'n wit jökkie is met 'n sogenaamde swart jökkie te vervang nie. Sou dit die geval wees, sal dieselfde ANC met dieselfde kamerade na die "bos" terugkeer om met dieselfde oorgawe van vooraf die stryd teen die swart onderdrukker aan te knoop.

Die ANC het elke inwoner van ons geliefde land nodig en dra die belange van elkeen van ons op die hart in hulle onderhandelings vir 'n nuwe Suid-Afrika.

Die sogenaamde "swart gevaar" is 'n mite wat elke blanke Suid-Afrikaner moet verwerp. Ons is dit aan ons kinders verskuldig.

Ek, wat slegs drie maande uit my land is, mis my land, my geliefdes en vriende ontsettend - hoe my medekamerade van wie sommige al tot so lank as 27 jaar uit die land is dit verwerk, bly 'n wonderwerk.

BRIEWE

Vrye Weekblad plaas alle briewe wat nie die wet oortree of lasterlik is nie, mits die korrespondent se naam en volledige adres bygevoeg word as 'n skuilnaam gebruik word. Die redakteur behou die reg voor om briewe te verkort. Skryf aan: Die Redakteur, Vrye Weekblad, Posbus 177, Newtown, 2033.

Kom leer hier van gasvryheid

Boksburg-oplossing

Phllan van Alberton skryf:

Die oplossing vir ons Boksburg-probleem, naamlik die AWB se Red Boksburg Aksie, het my soos 'n donderslag getref.

Die oplossing: Die regering van die dag kan 'n groterige plaas iewers in die Vrystaat aankoop. Die pakket sluit in: Groot opstal, buitegeboue, 'n longdrop, groot wawiele en hout vir die bou van ossewaens, asook 'n groot dam met 'n "Slegs Blankes/ Whites only"-bordjie. 'n Groot kamp vir die osse is ook ingesluit.

'n Soortgelyke plaas naby Louis Trichardt word ook aangekoop. Nou kan die AWB-voortrekkers heen en weer trek en selfs verskillende roetes, soos vooraf met die AA bespreek, oorweeg.

Natuurlik moet daar eers toestemming by die plaaslike landdros verkry word sodat dit 'n wettige optog kan wees.

Wees kleurblind

Hein Strauss van Waterkloof skryf:

Now that we are off to a whole new democratic South Africa we all have a number of issues to take care of.

All should seriously work together and abide by the laws that we have and the new ones that are being enacted.

They will discard of discrimination. If we don't behave properly towards these laws and amongst ourselves we'll be back to square one soon.

Secondly newspapers have the most important task, to build bridges that do not exist and prevent polarisation and honestly show off the bright clear thinking and honest leaders so the nation could see whom to elect in future.

Let us not fall into the trap of footsie-footsie politics because that will also put us back on a road of chaos. Let us be colour blind and capable conscious.

Vegetaries

Zelda Dalling van Clifton skryf:

Daar word nou navorsing gedoen op kril as 'n moontlike voedselbron vir die mens. Kril vorm die belangrikste deel van walvisse se dieet. Ironies noudat die walvisse uiteindeelik tot aantelbare getalle herstel het, hulle kos nou deur die mens opgevrete gaan word.

Die reënwoorde van Suid-Amerika word teen 'n fatale tempo deur beesboere vir weiveld vernietig. Daar is ongelukkig nog baie meer sulke voorbeelde as wat 'n mens hier kan noem, maar wat almal deel vorm van die mens se stelselmatige vernietiging van die omgewing en dierelewe.

Miskien is nog sterker kritiek teen die mensdom dat dié handjievol wat probeer om die aarde en alles daarop te red, altyd as "crazies", "fanatics" en "nutcases" afgemaak word.

Aangesien so baie van die omgewingsfiasko's deur die mens se eienaardige eettegewoontes veroorsaak is, is die mees voordie-hand-iggende oplossing dat die mens vegetaries moet leef. Die werklike prys van vleis en vis moet bereken word in terme van die onomkeerbare skade aan die omgewing.

Buiten die ekonomiese voordele aan die verbouing van groente eerder as veeboerdery, moet 'n mens dink aan die onmenslike manier waarop vee na die slagpale vervoer word en hoe wreed hulle daar doodgemaak word.

Sojaprojekte bevat drie keer meer proteïene as vleis. In 'n derdewêreldse land waar daar jaarliks honderdduisende mense doodgaan weens wan- of ondervoeding behoort vleis en vis as voedselbronne nie eens oorweeg te word nie aangesien 'n mens baie goedkoper van groente kan leef.

En as ons almal Boeddhistes was, het ons nie gedink dat ons hierdie wêreld in 'n benarde toestand aan ons kinders nalaat nie - ons sou wel dan weet dat ons self in 'n ander lewensvorm na dié gemors gaan terugkeer.

Vervolg op bl 22

Hoekom moet His Master's Voice altyd tot ná die tyd wag om te sê wie lieg?

EBBE DOMMISSE en Alf Ries, die vreeslose inligtingsdraers van die Kaapse NP-mondstuk, Die Burger, vertel in 'n pas-verskene boek met groot sensasie hoe daar agter die skerms gewoel is in die PW Botha-era (onthou iemand nog?).

Die redakteur en politieke bevoogde van die blad, manne wat klaarblyklik gereeld met die mense in die regering gesels, vertel onder meer hoe daar (weereens) skaamte-oos aan die volk gelieg is oor die Groot Krokodil se welstand toe hy die eerste maal in die hospitaal opgeneem is. Ook deur hul eie koerant, wat die mense wil laat naam gesels, onthou 'n mens.

Die in-fighting tussen PW en NP, hoedat PW glo gedwing is om NP Botha te repudieer oor sy stelling dat Suid-Afrika 'n swart staatspresident kan hê - al dié kykies in die binnekring is interessante leesstof.

* Maar as dié twee here dan so goed ingelig was, hoekom was die volk nie ingelig nie? Wat is 'n koeant se funksie dan nou eintlik? Gaan julle weer na die De Klerk-tipe dans en 'n ander deuntjie sing sal die ander jare, maar dan skop julle hom ook as hy lê en julle jobs eilig is?

Sowat van integriteit kan die gemiddelde leser net stomslaan.

Bevryding in die Karooson

'n Blekerige vriendin van Bittergal is hier kort na Mandela se vrylating op pad Kaap toe van Johannesburg af.

By Beaufort-Wes aangekom, is die hele dorp deur die polisie afgekordon. Die mense hou 'n feesoptog oor die vrylating, verduidelik 'n polisieman - sy moet net so 'n uur kans gee, dan kan sy deurry.

Na baie ure op die pad gebruik sy toe maar die tydjie om bene te rek en neem sommer 'n paar foto's ook van die mense wat so toyi-toyi tussen die Karoo-klippertjies deur.

Dis met dié wat daar so 'n opgeskote laaitie verby kom, vuis in die lug steek en opgewonde skree: "Viva, miesies, viva!"

Burger van die Boere?

Brolloks het baie goeie nuus vir Apee en die Kapee. Neefs, dit is nie net meer Die Patriot wat jul boodskap van apart-hate uitskuim nie.

Die ou closet-regse, Johnny Johnson en sy Citizen, het verlede Vrydag uit die kas geklim en sy ware kleure (vierkleure?) gewys met hul hoofberig oor die regse protesoptog in die Hoofstad:

"It was heart-warming as the march set out from Church Square to learn that it was 20 000-strong. But along the way it grew and, together with people already in the hall, could have grown to 75 000, an estimate made by the supporter who was an expert in crowd control matters."

Dié twee verslaggewers, Keith Abendroth en Fred de Lange, wat oor die optog verslag gedoen het, is glo nou nog uitasem.

* 'n Mens het gedink dat toe verslaggewer Arthur Kemp van die Citizen weg is na Die Patriot toe, die regse onderrok bietjie opgetrek sal word, maar pure verniet.

I have great pleasure in enclosing press material of the prestigious South African production "THAT ENGLISHWOMAN", which will be released nationally on Friday 16th February 1990.

This important film deals with the life of Emily Hobhouse and in particular with her mercenary work in South Africa during the Anglo-Boer War.

We sincerely hope that you will give this important film your usual careful attention and that the material enclosed will be suitable for your publication. Should you require any additional material or info kindly contact the writer.

Kind regards,

T. B. Bate

JOHN FERREIRA
MARKETING MANAGER

Dalk meer waarheid in dié blapsie as wat 'n mens dink: missionaries en mercenaries... Dit kom uit 'n Nu-Metro-brief oor die film oor Emily Hobhouse, That Englishwoman, wat aan kunsredakteurs gestuur is.

'Crime Story' in Afrikaans! Ag foietog!

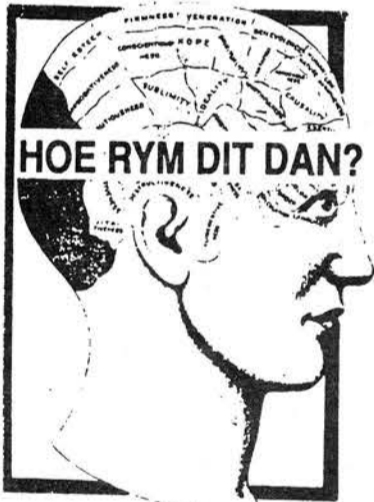
Foel tog Inderdaad! Dit kom uit Donderdag se Star Tonight.

Die gedagtes boggel oor hare op die tande

INDE, 'n onaardse geluid stu op uit die katedraal. Is dit die opgeende afwagting van die gemeente in Dealesville wat wag op dominee Jongste aflewering? Is dit dalk eerder wat Prys den Heer neurie dat orreltipe verys?

Nee, dierbare broeders en susters, 'n koor wat die gruwelike ANC/KP-alliansie se eie gesang sing. 's dit mos onheil, omdat die C dit ook sing. Môre sing 'n veraalde siel uit Lusaka dalk Komt gers, laat die vlagen wapperen, en is die ganse Transvaal stil van k. So geskok soos die brigadier die weermag was wat toe uit die diens vlug, nog vinniger as des- by Cuito Canavale, om nie dalk gesangetjie aan te hoor nie. Wat nie alles met 'n boer gebeur in die gesig van die antichris nie?

Al is die nou skielik kosjer. Foei nou's dit die hoge siele van die on Administrasie wat oor hul eie te val om met die manne van kant die Rubicon te praat. Te sappig. Moeder dis alles goed en wel, ar wat het die dominee van Dealesville hierdie week gesê? 'n Mens st immers bybly met sake van die of is dit nou nag. Iedergeval, Moeder wonder nou, as mens die dominee se ding n om hare op jou hande te kry, gel die gedagtes oor wat jy moet ang om hare op jou tande te kry. Moeder slegs wysheid.

Egbertus Klaagvoort

Maar erger nog, daar's iemand wat sulke hoge stuitigheid jou wragtag beantwoord. Seg die Staatmaker van Justisie: die reiskostes het 0,00000015 persent bygedra tot die verhoogde gevangenisbegroting. Bekamp nou staatsbesteding met sulke roekelose spandabelheid. Aan die ander kant spaar die belastingbetaler darem nou op faks-dienste en HTH vir die swembad, of is daar al weer 'n opkomende staatshofie of twee in die gastehuis by Victor Verster?

Koop 'n dorp

Vrind, julle moet die parlementêre vroe en antwoorde fyn monitor, dalk kos dit selfs minder as die R665 000 wat die Skoon Administrasie bestee het om die Namibiëse verkiesing te monitor. Seg Moeder die stomme siele het seker heimelik gehoop dat Biskop Muzorewa vanuit die woestyn sou verskyn om sy kinders van die ondenkbare te red.

Iedergeval, dit lyk vir Egbertus of dit nou mode geword het om hele

dorpe met een slag te koop. Skaars het ons gehoor dat een of ander voormalige hoge siel se kind 'n dorp gekoop het, toe kom die prettigste nuusie by die Klaagvoort-residensie aangesweef: die weermag, daardie volksliggaam wat nie 'n vlieg skade sal aandoen nie (veral nie terwyl hy aan die vlieg is nie, daarvoor is ons lugkrigte nou te min), het die metropolis van Pomfret in die Wes-Transvaal gekoop, en dit teen 'n skamele R4,6 miljoen. Seg Miesies Klaagvoort die plek het seker iets te make met die lagwekkende krieket-non-toer, dis duidelik dat elke Pom in die span behoorlik fret. Die formidabele ou bees gaan glo sonder versuim 'n koeksistertak daar opmaak.

Seg Oswald hy dink 'n weer-magdorp is net die plek vir hom om 'n avontuurskool oop te maak. Had ek maar geweet die goeie man het sulke ideale, sou ek verstaan het waarom hy so op die pens in die groentetuin rondseil. Rambo in die radysbedding. Com Oswald is voorwaar ondernemend.

Grondwetlike waansin

Intussen word die land tot stilstand gedwing deur die jaar se mees opspraakwekkende debat in onse hoogste forum. Die agbare lede is klaarblyklik die kluts kwyt. Daar word nou geredekawel en, ja, gerasionaliseer waarom sprinkane algemene sake is en ander pestilensies eie sake. Kan daar 'n beter illustrasie wees van die waansin waarin die grondwet andersins vredeliewende en soms rasonale siele gedompel het? Sou koeksisters darem eie sake wees, of moet ons dit met die Grieke deel? Mens weet ook nie meer van dag tot dag wat jou eie is nie, of wie jou regeer nie, en of jy regeer word nie. Dis als so cosy.

Dis tog so gerusstellend, comrades, dat onse Staatmaker van oorlog en dies meer prontuit sê dat hy nie die BSB beveel het om mense te vermoor nie. Knap gedaan, Magnus! Jy het jousef waarlik oortref, sowat van subtiliteit het ons laas gesien toe Moeder "I hate lasagna" op die Italiaanse konsulaat se muur geverf het. Ver sy dit van Egbertus om te sinspeel dat Magnum PI met 'n sluwe trickbesig is, daarvoor is ekte gaaf en hy te eerlik. Maar ons weet nietemin almal dat Magnussie nie die onwet-tighede van die weermag as ongeoorloof aansien nie. Sy eie generals het immers vir die howe so gesê. Kan dit wees dat die man met die silwer tong die aanslae van die BSB nie as moord aansien nie, maar as patriotiese optrede teen die totale aanslag? Dan het hy mos nie moord beveel nie, maar eliminasië, soos ons in dié kringe sê.

Seg Moeder vanuit die donker spaarkamer waar sy deesdae skyfies kyk, as dit nie van die gemeente Dealesville kom nie, kry sy dit by die kerkraad van Aasvoëlkop, hoewel dié spul se bydraes effens te rof is: het engeen vir selfs 'n breuk van 'n sekond gedink dat die minister sou erken dat hy moorde gemagtig het? Selfs vir Magnus sou dit dom wees. Daarom is die veelherhaalde ontkenning so flou soos Moeder wanneer Oswald haar smelling salts vir die slakke gebruik het.

Waar's Madam

Noudat ons weet Madam de Klerk het die facelift gekry sodat sy stralend kan lyk op die historiese foto's van die De Klerks en die Mandelas in gesel-ligeluim, wonder 'n mens wat het van die siel geword? Dit kan darem seker nie wees dat die facelifter hom te buite gegaan het en daar van Madam niks oorgebly het nie? Seg Miesies Klaagvoort Moeder bestaan so te sê

uit plooië, as jy haar 'n facelift sou gee, bly daar net die stroomopgeit oor.

Van Moeder gepraat, sy voel erg ongemaklik op die sypaadjies deesdae, bel kort-kort vir Pick en Pay om te hoor waarom hulle dan nie aflewer nie, Solly op die hoek het dan altyd. Wil nie meer uitgaan nie, seg sy met dié dat almal so vrygelaat word, is die strate vol en die tronke leeg, sou dit nie dalk raadsaam wees om by 'n gesellige ou tronkie iewers in te trek nie? Clarence Keyter, verewig op beeld met die opening van die Paarlse hekke, het die tronk so idillies laat klink. As 'n mens 'n dorp kan koop, hoekom nie 'n tronk nie? Om darem te kan sê ek woon in die tronk met die mooiste ligging in die wêreld is inderdaad looking on the bright side. Dink net hoe aantreklik is die uitsig op die skrefie blou lug wat jy soms kan sien.

Maar Moeder is erg Calvinisties, hulle het mos die eenaardigste smaak, en dan is daar nog die jig en politiek ook.

Onnodige krane

By Brown's Farm in Kaapstad woon daar 'n hele plakkersgemeenskap, daar's nie juis ander woonplek nie, land of equal opportunity en al. Daar's ook nie drinkwater nie. Waarom nie 'n kraan of twee om siektes weg te hou en die mense in die somershitte te laaf nie?

Seg 'n agbare minister wat te spitsvondig vir woorde is: krane sal in die pad van die developers wees, en boonop sal dit 'n onnodige uitgawe wees. Wanneer Com Mandela sy intrek by die garden of eden neem, sal dit uiters sappig wees as hy dadelik die elektrisiteit en waterdiense van die gegoede buurte herlei na die armes. Soos die armes sal die minister van dit of dat seker ook altyd met ons wees.

Rehabilitasiekursus vir Eugene Terre'Blanche

Dr GP Redellnghuys van Helsinki, Finland skryf:

Eugene Terre'Blanche word vriendelik uitgenooi na 'n kursus in die Bundesrepubliek van Duitsland. Die kursus word gereël deur die Instituut vir Rehabilitering van slagoffers van die Nazi-filosofie en word in Berlyn aangebied. Studente uit Kuba, die Sowjet-Unie, China en Kambodja is ook uitgenooi.

Die kursus bestaan uit twee dele: 1. 'n Teoretiese deel bestaande uit voorlesings en die bestudering van idees.

Die kursusmateriaal sluit die volgende werke in: Die Ou Testament, Friederich Nietzsche se versamelde werke (die verkeerde vertolking daarvan), asook 'n bietjie Lenin, Stalin, Mao en Polpot.

Die hoofwerk is "Mein Kampf" deur die korporaal in die Oostenrykse leër.

Tydens die voorlesing van "Mein Kampf" sal die orkes van die Berlynse Filharmoniese Orkes operawerke van Richard Wagner speel, en 'n groepie mans en vroue met blonde hare en blou oë sal dans en in 'n spectacular

sekspageant optree. Hulle sal onder die leiding van die Markies de Sade staan.

2. Die praktiese deel bestaan uit toetse waarin die deelnemers se verbeeldingrykheid gemeet word. Die deelnemers moet metodes uitdink om die mens se liggaam te skend. Alles mag en moet probeer word. Punte word afgetrek vir enige fyngevoeligheid.

Dr AP Treurnicht:

Broer, treur nicht, alles sal regkom.

Die tyd het nou aangebreek dat u ook ander leesstof bekom, en 'n bietjie huiswerk doen. U kan nie alleen leef van die Ou Testament en KP-propaganda nie.

Ek stel die kritiese bestudering van die volgende boeke voor: Die

Nuwe Testament, Anton Chekov: Ward Number Six and Other Stories, Aldous Huxley: The Devils of Loudon, Markies de Sade: Honderd en twintig dae in Sodom, Anthony Storr: Churchill's Black Dog and Other Phenomena of the Human Mind, Peter Weiss: Marat Sade.

Dit sal u die hele jaar besig hou, begin dus vroeg.

(Brief verkort - red)

Groot partytjie

Robln Malan, assistent-hoof van Waterford Kamhlaba United World College of Southern Africa in Swaziland, skryf:

We had a huge party here on a hilltop in Swaziland, at Waterford Kamhlaba United World College of Southern Africa, on Monday 12 February.

This school was founded in 1963 as a direct response to the unequal educational situation in South Africa. It has as ex-students Nelson and Winnie Mandela's two daughters Zeni and Zindzi; Walter and Albertina Sisulu's daughter Lindiwe; and Archbishop Desmond and Leah Tutu's four children Trevor, Naomi, Theresa and Mpho. Students at the school at the moment are Mandla Mandela, Dr Mandela's grandson; Ayanda Guma, granddaughter of the Sisulus; and Thumeleng Mahabane, grand-nephew of Oliver and Adelaide Tambo.

These connections may have given us a special reason for celebration, but the general groundswell of joy and excitement apparent in the school would have been there even without them.

The first part of an extended School Assembly was taken by Headmaster Dick Eyeington, who recounted his and his wife Enid's 27 year-long commitment to education in Africa (first in Tanzania and then in Swaziland). While they were raising a family here and enjoying all that Africa offers, Dr Mandela was denied these very things. The Headmaster then handed the Assembly over to the South African students, supported by a number of students from other nationalities, for instance the US, Korea, the Netherlands.

Their unrestrained joy was expressed in poems, personal accounts of the significance of the release, and singing and dancing. Very soon all 500 students and staff, from 46 different nationalities, had been drawn into the spirit of rejoicing. The Hall resounded with the chanting and stamping. The Assembly, which commenced with the Swaziland National Anthem, ended with the singing of the African National Anthem, Nkosi Sikelel'i Afrika.

Then at lunchtime, the Multi Purpose Hall had been transformed, for a slap-up special lunch, enjoyed by the 450 students, the academic staff, the

domestic, catering and maintenance staff, as well as the 30-odd pre-school children who are part of the school's vigorous community service programme.

The lunch, accompanied by the video of the Free Mandela Festival Concert, spilled over into a party that lasted all afternoon: more poems, songs and dancing, shared and enjoyed by all of the Waterford Kamhlaba community, which has students from, for instance, Somalia, Mozambique, Namibia and Uganda; from Norway and West Germany and Italy; from Chile and Colombia and Canada.

The Art students produced wall decorations that ranged from a huge portrait of Mandela, to posters celebrating the unbanned organisations and remembering those still detained. Perhaps the most striking was the generosity of this tribute: side by side with the "MANDELA" banner was a banner which read "DE KLERK". I think the South African State President needs to know how these students in Swaziland feel about what he has done.

It was a misty afternoon outside - reminding one of the school's annual commemoration of June 16 when the students drift up the hillside through the mist to spend some time together sharing songs, readings and moments of silence. But today, inside the sports hall, it was a wonderful time for joyousness and togetherness.

KLEINADVERTENSIES

Om 'n advertensie in hierdie kolom te plaas, bel vir Clara of Laetitia (011) 836-2151, fax (011) 838-5901, of skryf aan Posbus 42637, Fordsburg 2033. Die spertyd vir kleinadvertensies is 5 nm op die Dinsdag voor publikasie.

PERSOONLIK

Die Takhare vir Vrede sê elke generaal kry sy dag

Die Bleskoppe teen Apartheid sê Magnus PI gaan aan die anderkant van sy gesig lag

FLIPPIE is ons nog vrinne?

WERK

Experienced committed tutor needed for a Saturday Education programme in Pretoria.

Subjects: English, Afrikaans, Maths, Science, History, Biology & Geography. Teaching through the medium of English. Please phone Jenny (011) 339-2392

WOONPLEK

Troyeville - Mansbewoner benodig vir volledig toegeruste woonstel in pragtige groot huis. Huur R200 vanaf 1 Maart, bel 614-9000

Persoon gesoek om huis in Brixton te deel. R250 per maand, bel

839-2173 na 7nm.

Huis te deel in Kensington, Johannesburg. Ruim, ou geres-toureerde huis met tuin, bel Jeanet by 614-8093 (h)

Professionele "mixed couple" soek een of tweeslaapkamer-woonstel/huis vanaf 1 Maart. Maksimum R600 per maand. Skakel 633-2465 (w) of 648-2900(h)

Bekwame, betroubare huishulp benodig akkomodasie in Brixton. Beskikbaar vir huishulp drie dae per week. Werk reeds twee dae. Ver-

goeding onderhandelbaar.

Vir getuigskrif en navrae skakel 782-471/6 kantoorure of 837-1358 na ure

DIENSTE

Yoga Class - A garland posture. Ashtanga, Iyengar, Hatha, Tantra, Kundalini. Private tuition available. Special classes for pregnant women. Please call Ushke at (011) 614-5398

TAROT readings Uncovering what you really are, of letting yourself be yourself, of letting everything that is not yourself, fall away. R30. Please phone Ushke at (011) 614-5398

Diensplig Adviesdiens. Vir gratis en onafhanklike advies op enige navrae oor diensplig. Skakel Durban (031) 301 5663 Richard (w), Pietermaritzburg (0331) 944079 Mark (h), Kaapstad (021) 689 1194 (5.30 nm tot 7.30 nm), Grahamstad (0461) 26067 Rudi (h), Oos-Londen (0431) 27713, Port Elizabeth (041) 56 1483, Pretoria (012) 320 2230 Alice (w), Johannesburg (011)

614 8106 Neil (h) of gaan na die Metodistekerk, Pritchardstraat 79 op Dinsdae van 4.30 nm tot 7.00 nm

POWA (People Opposing Women Abuse) is 'n ondersteuning- en inligtingsdiens vir mishandelde en verkragte vroue. Ons bied ook werksinkels en opleidingsprogramme aan oor geweld teen vroue. Vir verdere inligting skakel (011) 642 4345

Visual art courses Learning to see. Eye training to look at shape, form, colour dimension translated into drawing, painting, sculpture and crafts. Classes available day and evening for children and adults. Phone Maggie van Wezel at 614-7297 after 5pm

GEBEURE

Kim Sacks-galery en handwerk sentrum open dié Sondag (25 Februarie) 10vm - 5nm. Demonstrasies in pottebakkerij asook 'n uitstalling van Wes- en Sentraal-Afrikaanse voorwerpe en beelhouwerke

Woensdag 28 Februarie - U word uitgenooi om u wegneemete om 1nm na die USIS-oudi-

torium, 3e vloer African Life-gebou, Commissionerstraat 111, Jhb te bring vir 'n reeks middaguurvideo's getiteld "The Gentle Giant Of Jazz - Louis Armstrong and Black Music in America - From Then Till Now". Almal welkom

COSAW-biblioteek: Saterdag 24 Februarie, om 1nm word die video van "A world Apart" vertoon. Toegang gratis! Die adres is: 4de vloer Twiga-sentrum, Sentraalstraat 68, Fordsburg. Vir verdere inligting skakel Irene by 833-2530/1/2/3

MARK

Kashgar

Handgeweefde dhurries (gestrepte katoensakke) en silwer juweliersware van Nepal, Indië en Thailand te koop. Winkel 68, The Firs, Rosebank. Tel: (011) 880-3566

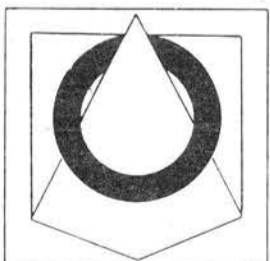
GROEN MARK IN DIE HARTJIE VAN JOHANNESBURG.

Elke Saterdag by die Laerskool Melville. Geen plastiek: slegs natuurlike produkte en verpakking. Benewens die mark, is die plan ook om sprekers te nooi om mense bewus te maak van ekologiese kwelpunte en om optrede te beplan om die omgewing te bewaar.

'n Kennisgewingbord sal opgerig word waarop mense met spesifieke belangstellings of kundigheid hul name en telefoonnummers kan neerskryf en sodoende met geesgenote in verbinding kan tree. "Envirocops" - skoolkinders wat as die "polisie" optree en mense wat rommel strooi met 50c beboet - sorg dat die markgronde skoon bly. Die Laerskool Melville is tussen Derde en Vierde Laan in Melville.

Tarief: R10 vir 25 woorde of 'n gedeelte daarvan

JACOB J RegoP

HELP OM VERLORE ENERGIE TERUG TE PLAAS DEUR DIE VOEDINGS-VITAMINES WAT VIR NORMALE LIGGAAMLIKE FUNKSIES VEREIS WORD, TE VERVANG

Stuur R20 (AVB ingesluit) vir 30 kapsules, saam met die koepon hieronder, aan: EMCOR, Posbus 582, Milnerton 7435. Tel (021) 551-4360

Naam:
 Adres:

 Poskode:
 Telefoon:

OOK VERKRYGBAAR BY JOU NAASTE APTEEK

Natal kies dalk 'n Nataller

Die probleem met nie-amptelike betalings aan rugbyspelers is dat dit nie beheer kan word nie; terwyl die Suid-Afrikaanse Rugbyraad (SARR) ontken dat spelers betaald word, is dit onmoontlik om op te tree teen unies wat spelers "koop".

Natal gaan vanjaar 'n baie sterk span in die veld stoot.

Die Australiese haker Tom Lawton, die Nieu-Seelandse slot Murray Pierce, die Engelse flank Chris Butcher, die Transvaalse flank Wahl Bartmann, die Westelike Provinsie-loskop Guy Hebble (en dalk die WP-vaskop Keith Andrews) en die oud-Vrystaatse slot Willie Visagie gaan almal waarskynlik die Piesangboere se agttal sak.

Wat dan van Natallers? Wel, met bietjie geluk kan een van hulle 'n reserwe wees.

Dalk wen Natal vanjaar in sy vyftiende jaar die Curriebeker, maar dit miskien vind hy uit dat die vaarheid wat jy koop, nooit kan verdedig vir die loyaliteit van jou eie spelers wat jy opoffer nie.

Transvaal moes dit op die harde manier leer. In 1986 en 1987 is geen speler gespaar in dié unie se pogings om 'n wenspan in die veld te stoot te maak, maar vergeefs.

Selfs Carel en Michael du Plessis het vir die Rooibontes uitgedraf en hulle kon hulle nie die Curriebeker wen nie.

Namate die welslae op die veld

begin opdroog het, het beamptes hul ware kleure gewys - die van opportuniste wat eie eer soek en nie werklik oor die welstand van die spelers besorg is nie.

Van die gekoopte spelers is vort en van die manne wat vir hulle opsy moes staan, is weer nader geroep om soos lojale onderdane hul plig vir hul provinsie te doen. Effens veel gevra, of hoe?

Plaaslike spelers wat wel hul plekke behou het, het begin kla dat hulle nooit beloon is vir jarelange diens aan Transvaal nie, terwyl "huursoldate" uit ander provinsies openlik duur motors ontvang het.

Dié ontevredenheid het voorverlede jaar kookpunt bereik toe die voorryman Deon Viljoen in die pers onthul het dat al die spelers betaal is. Hy was kwaad omdat hy 'n spesiale bonus aan spelers wat in die eindstryd om die Curriebeker gespeel het, misgeloop het deurdat hy kort tevore weggelaat is.

Dit was duidelik uit Viljoen se onthullings dat rugby se amateurkode deesdae geen rol in die bestuur van dié sportsoort speel nie.

Berigte deur Tinus Horn

'n Mens sou flinke optrede van die SARR verwag, maar daar is besluit dat dit 'n "interne Transvaalse aangeleentheid" was, wat deur Transvaal self ondersoek moes word.

(Dalk kan ons regstelsel uit dié wysheid leer, en misdadigers voortaan aansê om ondersoek na hul eie misdade in te stel).

Die nadraai van die saak was 'n onoorbrugbare breuk tussen spelers en beamptes. En natuurlik het die span se vertonings daarop gely.

Die koop van spelers lewer net op die korttermyn noemenswaardige welslae op. Die groot unies moet eerder begin kyk na onontginde talent in hul eie geleedere.

Klubs - die ruggraat van enige unie - word afgeskeer omdat kitswelslae nagestreef word. So het Transvaal die groot slot Adri Geldenhuys heeltemal misgekyk (hy kon nie eers die B-span haal nie) voordat Noord-Transvaal hom opgeraap het.

Dit lyk asof die Noorde die enigste unie is met die vermoë om buitestanders se loyaliteit te wen. (Dit is nogal moeilik om aan iemand soos Johan Heunis as enigiets anders as 'n Blou Bul te dink. Hoe die Oostelike Provinsie se beamptes hom deur hul vingers kon laat glip het, weet nimmer).

Noudat dit lyk asof Suid-Afrika dalk weer binnekort tot die internasionale arena toegelaat gaan word, sou dit dwaas wees om openlike geldrugby - en 'n mate van beheer - te propageer.

Dus sal almal maar vir nog 'n jaar moet aanhou lieg en toesmeer. En spelers sal aanhou om hul loyaliteit aan die hoogste bieër te verkansel.

Wahl Bartmann...een van die "uitlanders" wat Natal nader geroep het in 'n poging om vanjaar die Curriebeker in te palm.

Pollock kan jong Bokke 'n ding of twee leer

MOENIE verbaas wees as Graeme Pollock op 7 Maart, drie jaar ná sy uittrede, al die huidige Springbok-kolwers op die Wanderers in die skadu stel wanneer hy vir 'n Transvaalse ultnodigingspan teen 'n Suid-Afrikaanse ultnodigingspan speel nie.

Lewende legendes het nou maar eenmaal die gewoonte om beter te presteer as wat menslik moontlik lyk en self sy lang afwesigheid kan nie juis veel selfvertroue by Fanie de Villiers, Allan Donald en Corrie van Zyl inboesem nie.

Pollock se soort verskyn een keer in 'n leeftyd op die kriekethorison. In Engeland word daar nou nog met groot agting gepraat van 'n beurt van 125 lopies wat hy meer as 20 jaar gelede op Trent Bridge geslaan het!

Pollock, wat sy Internasionale loopbaan met 'n foutlose honderdtal op sy eertydse tuisveld, St Georgepark, afgesluit het, het verlede jaar in 'n Internasionale reëls vir "goue oë" getoon dat bale van die ou vernou nog daar is. Hy het ver oer die 200 lopies in drie besoeke aan die kolkampje aangeteken.

Al sou dié sportskrywer nooit die hemel haal nie, sou hy darem kon sê dat hy Graeme Pollock 'n honderdtal of twee slen aan het. En dié 'n goeie tweede beste.

Waar plaas dié slagting SA in wêreldkrieket?

DIE oorwinning met 207 lopies wat die Springbokke Dinsdag teen Mike Gatting se rebelle behaal het is - stukkende ligte ten spyte - 'n merkwaardige prestasie.

Met die hoop wat opvlam dat Suid-Afrika binnekort weer tot die internasionale arena kan toetree, wonder 'n mens onwillekeurig waar dié sege hulle in wêreldkrieket plaas.

Dit is bitter moeilik om te bepaal, omdat niemand eintlik weet hoe goed Gatting-hulle werklik is nie. Wat wel seker is, is dat die Bokke oor 'n kolflys beskik wat in eendagkrieket sy man teen enige span sal kan staan.

Verlede middelorde is ontsagwekkend. Selfs al sou Clive Rice in die volgende jaar of twee van die toneel verswyn sal Adrian Kuiper, Roy Pienaar en Trevor Madsen nog daar wees om die boulders te verniel.

Laasgenoemde was die groot vonds van die eendagrees. Daar kan geen twyfel meer oor sy vermoëns wees nie en die keurders moet besef dat 'n spesialis-paaltjiewagter (Ray Jennings) selfs in volskaalse toetse 'n luukse is wat Suid-Afrika nie kan bekostig nie.

Madsen is 'n skaflike paaltjiewagter en 'n skitterende middelkolwer.

'n Mens kan jou kwalik 'n groter nagmerrie vir 'n boulaanval voorstel as om teen hom en Kuiper te boul die dag as albei op dreef is.

Hoewel die Bok-boulders byna na willekeur onder die Engelse kolwers gemaai het, het die weerstand maar dun gelyk en 'n mens sou graag woen sien dat hulle aan 'n strawwer toets onderwerp word.

Fanie de Villiers en Allan Donald het baie skerp gelyk en kan vorentoe net verbeter. Richard Snell se beheer oor lyn en lengte laat hom paaltjies inoos, maar dis jammer hy's nie net 'n raps vinniger nie.

Hy is die soort boulder wat selde met 'n onspeelbare bal vorendag kom, maar kolwers frustrer en dwing om foute te maak.

Dit wil lyk asof Tim Shaw se dae in internasionale krieket ook getel is. Sy geneigdheid om veilig eerder as aanvallend te boul, verhinder dat hy paaltjies inoos en kolwers wat bereid is om hul voete te gebruik, teken boonop baie lopies teen hom aan.

Dave Rundle en dalk Richard McGlashan is die manne vir die toekoms. Met ons kolwers wat so

teen draaiboulwerk sukkel, is dit werklik verbasend dat die stadige manne nie meer gereeld ingespan word nie.

Jimmy Cook se debuut as kaptein het seepglad verloop, maar op 37 is hy geen belegging vir die toekoms nie en die keurders sal nou al moet begin om jonger kandidate op te weeg.

Pienaar, Kepler Wessels (as hy homself weer beskikbaar stel) en selfs Mark Rushmere se name is al in dié verband genoem.

Vrye Weekblad

*Alle Politieke kommentaar in hierdie uitgawe van Vrye Weekblad is deur Max du Preez en opskrifte deur Ryk Hattingh. Albei is van Breëstraat 153, Newtown, Johannesburg.

*Vrye Weekblad word uitgegee deur Wendling Publikasies Bepark van Breëstraat 153, Newtown, Johannesburg.

*Die Telefoonnommer is 836-2151. Die posadres is Posbus 42637, Fordsburg, 2033.

*Die Blad word gedruk deur Caxton Bpk van Commandoweg, Industria.

Tyd vir simboliese gebare verby

Berigte deur Tinus Horn

Apartheid moet waa

Kuiper is nou beslis ons beste

ADRIAN Kuiper is nou beslis Suid-Afrika se beste kolwer.

Vroeër sou 'n mens dié stelling moes kwalifiseer deur by te voeg dat hy eintlik 'n eendag-spesialis is, maar dié seisoen het hy die Curriebeker-toneel ook heeltemal oorheers.

Tog is dit wedstryde met beperkte boulbeurte wat hom tot sy volle reg laat kom; die honderdtal wat hy Dinsdag in 48 balle van Mike Gatting se toerspan geplunder het, moet sekerlik gereken word as een van die mees verwoestende kolf-vertonings wat nog op Suid-Afrikaanse bodem gesien

Adrian Kulper

is.

Iemand wat 'n gewoonte daarvan maak om in sy groot beurte agt, nege sesse of meer te slaan, kan maklik as 'n moget-troffe-kolwer gebrandmerk word, maar Kuiper se volgehoue welslae wys dat daar veel, veel meer in hom steek.

'n Mens sou hom kon beskryf as 'n berekende kolwer wat soveel selfvertroue het dat hy sy telhoue luglang kan speel sonder vrees dat hy uitgevang sal word.

Sy kolfstyl is allermens perfek; wanneer hy byvoorbeeld na die wegkant dryf, laat hy 'n groot gaping tussen sy beenskut en die bal en hy speel ook soms gevaarlik teen die lyn van die bal in.

Dit is egter waagstukke wat hy sonder voorbehoud aangaan, omdat hy weet hulle werk.

DIE tyd vir simboliese gebare om die buiteland te beïndruk is verby. Apartheid moet uitgeroei word as Suid-Afrika weer sy regmatige plek in die sportwêreld wil inneem.

Dit was vandeeweek die boodskap van die National Sports Congress én Dr Danie Craven, voorsitter van die Suid-Afrikaanse Rugbyraad.

Volgens Krish Naidoo, 'n woordvoerder vir die NSC, begaan Suid-Afrika se sportbase 'n groot fout as hulle meen volle internasionale mededinging lê om die draai ná die opspraakwekkende politieke gebeure van die afgelope paar weke.

"Apartheid vier nog hoogty op ons sportvelde en voor dié toedrag van sake nie verander nie, is hertoetred tot die internasionale arena 'n onbereikbare droom," sê Naidoo.

Craven bly egter vol vertroue dat Suid-Afrika so gou as volgende jaar weer internasionaal sal begin meeding.

"Die tekens lyk belowend. Ek wil nie nou al voorspel wat die toekoms vir ons inhou nie, maar ons het baie goeie reaksie op die politieke verwickelinge ontvang."

Volgens Naidoo is Craven se pogings om eenheid tussen die SARB en die Suid-Afrikaanse Rugbyunie (SARU) te bewerkstellig, 'n groot stap in die regte rigting. Dié twee beheerliggame het gister byeengekom. (teen druktyd was die uitslag van dié samesprekinge nog nie beskikbaar nie).

Tog meen Naidoo dat die rugbybase se beheptheid met internasionale mededinging wys dat hul voorkeure verkeerd is.

"Hulle moet vir die volgende twee jaar of wat vergeet van toere, en Apartheid in hul onderskeie rade en unies uitroei. Die tyd vir toere sal kom, maar vir eers is daar belangriker vraagstukke wat aangespreek moet word."

Volgens Naidoo is daar veral in die kleiner sportsoorte soos sagtebal en padhardloop 'n sterk swaai in die rigting van nie-rassige beheerliggame.

Sy probleem met rugby is onder meer dat daar in die Raad twee afsonderlike beheerliggame vir gekleurde en swart spelers bestaan. (Enige speler kan egter onder die vaandel van enige van die drie beheerliggame speel).

Dr Craven se pogings om rugby te normaliseer skiet wel te kort, maar hiervoor kan hy beslis nie die skuld dra nie.

Verskeie lede van die Suid-Afrikaanse Rugbyraad was byvoorbeeld kwaai omgekrap toe Craven en Louis Luyt van Transvaal verlede jaar met die ANC gaan praat het in 'n poging om dié organisasie te oortuig van SA rugby se roei."

goeie bedoelinge.

Hieroor het Craven vandeeweek gesê hy hoop dat daar nou 'n paar manne met rooi gesigte rondloop.

"In die lig van die beeld wat mense van die ANC gehad het, is dit seker verstaanbaar dat ons 'n paar mense kwaad gemaak het. Ek dra geen wrokke nie," sê Craven.

Dit is ook so dat gister se samesprekings tussen die SARR en die SARU die regstreekse gevolg is van Craven se pogings om eenheid te bewerkstellig.

Hy wou al sedert sy terugkeer van sy samesprekings met die ANC met SARU praat, maar dié beheerliggaam wou niks hiervan hoor nie.

Naidoo maak sterk kaspie teen Craven se planne om vanjaar weer 'n wêreldspan hierheen te lok selfs al sal dit geen rebellespan wees nie. Die spelers deelname aan die toer sal deur hul unies goedgekeur word.

"Geen toere is in hierdie stadium vir ons aanvaarbaar nie. Toerskep 'n gevoel van normaliteit, en dit verlig die druk op die regering én die sportbase om apartheid uit te roei."

Bokke sal Engelse looi, sê Dok

SUID-AFRIKA sal met Engeland op die rugbyveld mors, sê Dr Danie Craven, voorsitter van die Suid-Afrikaanse Rugbyraad (SARR).

Hoewel die Engelse van Will Carling tot dusver vanjaar skoonskip in die Vyfnasiereeks gemaak en verlede week 'n rekordoorwinning van 34-6 oor Wallis behaal het, meen Craven dat hul patroon voorspelbaar is en dat Suid-Afrika maklik 'n teenvoeter daarvoor sal kan vind.

"Hul patroon is niks nuuts nie, dit is regstreek op dié van die All Blacks gebasseer," meen hy.

Die welslae van dié patroon, waarin veral die losvoerspelers 'n groot rol speel, berus grootliks op voorspeler-oorheersing.

Die Engelse voorhoede het Wallis wel heeltemal oorskadu, maar of hulle dieselfde met 'n Bok-agttal sal kan doen, is te betwyfel.

Dok wil nie 'n mening waag oor Suid-Afrika se plek in wêreldrugby se top-10 nie, maar sê dat geen span - nie eers die All Blacks - die Bokke durf onderskat nie.

Ongelukkig is die kans dat Suid-Afrika reeds volgende jaar aan die reeks om die Wêreldbeker sal deelneem, maar skraal.

"Die loting vir die uitdunrondes is reeds gedoen, en die program is bepaal. Daar is geen kans vir volgende jaar nie, maar in 1995 bied ons hom hopelik hieraan," het Craven gesê.

*Dit wil nogal lyk asof die nuwe rugby-beheerliggaam van Namibia weet hoe om teenstanders te kies.

Wallis gaan glo later vanjaar vyf wedstryde - wat twee toetse insluit - in Namibia speel en as hul vorm teen Engeland enige aanduiding is, kan hulle nog 'n nederlaag of twee te wagte wees.

Onder redaksie van ANDREA VINASSA

Plaaslike dans staan op die drumpel van ...UH iets... In die geskiedenis van dans in Suid-Afrika het soveel choreografe nog nooit gepoog om soveel danspassies in so min tyd op die planke te bring nie. Die AA Vita-Danssambreel bied van 28 Februarie tot 10 Maart 'n vertoonkas van meer as 50 splinternuwe danswerke, en op die klassieke front voer Truk-Ballet van môre tot 3 Maart drie werke op. ANDREA VINASSA gee 'n oorsig van wat op dansliefhebbers wag

Ballet vir die struggle

"AGON" beteken in Grieks pyn of struggle, stryd of geskil. "Die vernuwing van 'Agon' lê in die naakte krag, kaal gesag en self-dissipline binne die struktuur van spanningsvolle, ekstremistiese beweging. Agter die aktiewe fisieke teenwoordigheid is daar 'n inherente filosofie; 'Agon' is nie 'n suiwer ballet wat net oor dans gaan nie. Dit was 'n eksistensiële metafoor vir spanning en angs..." 'n Ballet vir die struggle?

Hierdie is die woorde van Lincoln Kirstein, die stigter in 1934 van die School of American Ballet, die voedingskool vir die New York City Ballet, oor "Agon", een van die ballette op Truk se eerste program vir 1990.

"Agon" is die derde ballet wat die 75-jarige Russiese komponis Igor Strawinski saam met die choreograaf George Balanchine vir die NYCB geskep het. Dit was Strawinski wat besluit het 17de eeuse Franse danse soos sarabandes, gaillards en branles sou ingesluit word. Die titel was ook syne.

"Musiek soos Strawinski s'n kan nie geïllustreer word nie, jy moet probeer om 'n visuele ekwivalent te vind wat dit komplementeer. As 'n organiseerder van ritmes is Strawinski meer subtiel en uiteenlopend as enige enkele skepper in die geskiedenis," het Balanchine gesê.

Truk het die ballet vir die eerste keer in 1987, dertig jaar ná dit vir die eerste keer in New York opgevoer is, op die planke gebring. Vanjaar se opvoering sluit in 'n klomp debutantvertolkings vir die groot tweepas wat die sentrale deel van die ballet beslaan: Catherine Bumett en Daniel Gwatkin, Marion Lindsay en Gwatkin, en Odette Millner en Jeremy Hodges. Die ander hoofrolle word deur Johnny Bovang wat met Craig Hedderwick (debuut) en Marius Els (debuut) afgewissel; en Sharon Jones (debuut) wat met Tanya Graafland (debuut) en Heidi Lise (debuut) afwissel.

Die ander ballette op die program is die Washingtonse choreograaf Choo San Goh se manjefieke "In the Glow of the Night", wat op die maat van musiek deur Martinu gedans word, en Michel Fokine se "Les Sylphides", wat vir die eerste keer in 1909 deur Sergei Diaghilef se Ballets Russes op die planke gebring is. Die hoofrolle is gedans deur Anna Pawlowa, Tamara Karsavina, Maria Baldina en Waslaf Nijinski.

"Les Sylphides" was 'n herlewing van die sogenaamde wit ballet - 'n oormag wit gaas en netsy het die verhoog gevul - wat voor 1844 opgevoer is en toe as oudmodies beskou is tot Fokine dit laat herleef het. Dit is 'n ballet sonder 'n verhaal wat eerder oor die opwekking van stemming deur middel van dans gaan as oor 'n verhaal. Odette Millner en Jeremy Hodges, Sharon Jones en Johnny Bovang, en Tanja Graafland en Paul Walters is die dansvennote vir die onderskeie rolverdelings.

Almal dans onder een sambreel

DIE AA Vita-danssambreel word in oorleg met Wits se Uitvoerende Kunste-administrasie in die Wits-Teater aangebied. Dit beslaan vier programme wat van 28 Februarie tot 9 Maart opgevoer word en 'n randprogram op 10 Maart. Alle opvoerings begin 8nm (behalwe "Flitter Blotters II", 6nm). Die programme lyk só:

Program 1 (Woensdag 28 Feb en Vrydag 2 Maart): Sonje Mayo van Johannesburg, Carly Dibakhoane van die Soweto-Dansteater, Michelle Kramer van Wits se dramaskool, Henri Noppé van Benoni, Val Steyn van Pace in Kaapstad, Andrea van Eck van Pretoria, Gerard Bester en Marlene Blom, albei van Johannesburg.

Program 2 (Donderdag 1 Maart en Saterdag 3 Maart): Johannesburgse choreografe Adele Blank, Jeanette Ginslov, Sylvia Glasser en Jayesperi Moopen, asook Eric Bouvron van Naruk se Loft-geselskap, Juanita Finestone van die Oos-Kaap, en Boboyi Thabete en die Izwe-dansers van Soweto. David Krugel is genooi om sy bekreunde "After the Rain" saam met die Naruk-Dansgeselskap aan te bied.

Program 3 (Dinsdag 6 Maart en Donderdag 8 Maart): Christopher Kindo en Esther Nasser van die Truk-Dansgeselskap, Tanya Herbst, Macks Papo, Jackie Semela van die Soweto-Dansteater, Yda Walt van Johannesburg en Carolina Rosa van Kaapstad.

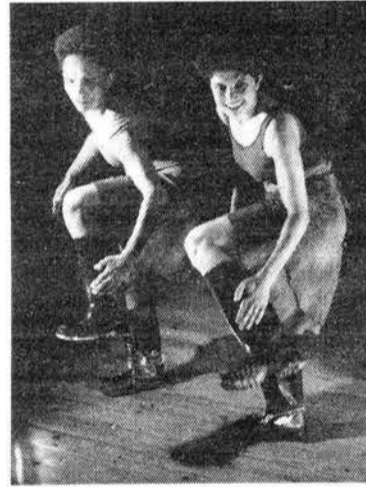
Program 4 (Woensdag 7 Maart en Vrydag 9 Maart): Johannesburg se Hazel Acosta, Grayham Davies van die Johannesburgse Dansteater, Robyn Orlin, Debbie Rakusin, en Soentjie Thapedi van die Soyikwa-Dansprojek, Alfred Hinkel van Jazzart en Helgé Janssen van Durban.

Mark Hawkins se "Flitter Blotters II" word

net op 2 en 3 Maart om 6nm opgevoer. Dié solovertoning is oorspronklik by die Hong Kong-Randfees op die planke gebring.

Die Randvertonings is op Saterdag 10 Maart every hour on the hour van 10vm tot 6nm in die hoofteater en in die amfiteater te sien.

Susan Abraham, Adam Gordon, Gerhard Briel, Psalm Dlamini, Jits, Saint Kgatte, Junior Makhoere, Eleanor Malan, Alfred Mkhize, die Mngoma-dansgeselskap, Jan Moeya, Johan Mpotsoane, Esther Nasser, Faryl Posnik, die Saheti-dansgeselskap, Balu Searl, Dan Sebogodi, Street Beat, Kalinka van Oosten, Jill Waterman, lede van die Johannesburg College of Education en van die Durbanse Musiek- en Ballettrio.

Dawn Langdown en Corinne Shaw van Jazzart

Lede van die Truk-Dansgeselskap saam met die artistieke direkteur, Esther Nasser. Die eietydse choreograaf Robyn Orlin het haar jongste werk "If you can't change the world, change your curtains" vir die geselskap geskep.

Kindo nou dansmeester

DIE veelsydige danser en choreograaf Christopher Kindo is aangestel as die dansmeester van die Truk-Dansgeselskap. Kindo is 'n Kapenaar en is aan die Universiteit van Kaapstad (die oudste universiteitsballetskool ter wêreld!) opgelei en het 'n jaar lank saam met die Boston-Ballet gedans.

Terug in Suid-Afrika het hy die geselskap Jazzart saam met ander Kaapse dansers gestig. Hier het sy choreografie-loopbaan begin.

In 1982 het hy by Kruik-Ballet aangesluit en in 1985 by die eietydse dansgeselskap, Pace. Dié jaar het hy die Nasionale Choreografie-wedstryd gewen vir sy ballet "Die dans van die reën". As lid van Truk se eietydse dansgeselskap het hy "The Rhythm Divine" en "The Smiths and Other People" gechoreografeer.

Sy twee jongste danse sal onderskeidelik by die Danssambreel en tydens die geselskap se eerste program vir 1990 (28 Maart, Alexander-Teater) te sien wees.

Wie is die nuwe dansers?

NUWE aanstellings by die Truk-Dansgeselskap is Lucky Diale, Susan Abraham, Aletha Knight en Warren Human.

Diale, wat in Soweto grootgeword het, het sy opleiding by die Federated Union of Black Artists (Fuba) en die London Contemporary Dance School gekry. Sy onderwysers sluit in Robyn Orlin, Adele Blank, Gary Gordon en Sylvia Glasser.

Susan Abraham, 'n boorling van Port Elizabeth, het balletonderrig ontvang by Jennifer Abraham en haar eietydse opleiding by Robert North by die London School of Contemporary Dance. Sy was 'n oorspronklike lid van die Abamanyani-dansgroep, asook van Jazzart en Pace.

Die Kaapse Aletha Knight het saam met die Eoan-groep ballet bestudeer. Haar eietydse onderwysers sluit in Alfred Hinkel, Sharon Friedman, Jennifer Papendorp en Pumlani Dambu. Sy het saam met die Silverleaf Jeuggeselskap, Jazzart en Pace opgetree.

Warren Human het as dertienjarige in Durban sy balletopleiding onder Tracy Hawkins en Gillian Davis begin. Hy was 'n lid van die Durbanse Jeugballet en is later na die UK se balletskool. Hy het daarna vir Kruik-Ballet gedans.

Drink Suid-Afrikaans, sê Engelsman

BJ LANKWARDEN (en Colin Parnell)
bewys mens kan nie wyn en politiek
skel nie.

Verlede maand het ek 'n paar maaltye geëet saam met Tony Lord, uitgewer van die tydskrif Decanter, waarskynlik die beste Engelse wyntydskrif.

Hy het aan my 'n artikel gewys wat geskryf is deur Colin Parnell, die tydskrif se voorsitter. Dit het my so beïndruk dat ek toestemming gevra het om dit te gebruik.

Soos baie lesers miskien weet, het jy baie moed nodig om in 'n wêreldwye tydskrif te sê mense moet meer Suid-Afrikaanse wyn drink. Hier volg Parnell se artikel:

Last month I happened to be in a small seaside town in Kent and, walking along the street, I noticed in the window of a wine shop, in prime position, a bottle of South African Chenin Blanc. Interesting, I assumed, more people are drinking Cape wines, and gave the matter no further thought.

By chance the following day I received a copy of the 1990 edition of the Which? Wine Guide. In its 'what to buy' section it lists the wines of many countries, among them India, Israel, Luxembourg, North Africa and even Zimbabwe. But not the wines of South Africa.

The book carries an explanation: 'We are founder members of the International Organisation

of Consumer Unions, which is vigorously opposed to discrimination against any group of consumers on grounds of race, creed, gender or nationality. As a matter of moral principle, therefore, we have not included South African wine in the guide and will not do so while the citizens of that country are denied basic human and consumer rights by virtue of their colour.'

The argument strikes me as a flawed one. Indeed, I am always wary when one group of people, consumers in this case, claims to be more moral than others. Self-righteousness is never attractive, least of all when applied to wine which gives non-political pleasure and, thankfully, knows no political boundaries.

Presumably, this 'moral' stance is taken on the grounds that South African wine is made in a country whose government practices apartheid. The 'Consumer Unions' apparently wish to attack that government by creating sanctions against South African wines (and presumably other products). Their stance is not so much 'moral' as political. The guide may be the first politicised wine book. This censorship of a wine country, is a serious development for anyone who believes in free speech and the free flow of good wine.

If it achieves anything, which is doubtful, it will achieve the opposite of what is wanted, which is presumably the freedom of all the people living in South Africa.

References to wine in South Africa in practice

means The Cape. The wine makers of The Cape work within the laws of their country: they find themselves living under a regime which many of them are less than enthusiastic about, and which they have quietly tried to improve. Indeed, three leading proprietors have announced a 'Winelands Commitment' setting out minimum working conditions for their employees. These people, who put moral principle into practice without mentioning the term, need our support.

Banning Cape wines will mean lower sales and greater unemployment among blacks, coloureds and whites alike. I cannot see anything usefully 'moral' in this. We need to encourage Cape producers to employ more non-white workers, to train them further and to appoint them to senior management.

Wine lovers should drink more Cape wines, not less, to help the more liberal producers bring about change they want.

Censoring wine countries on moral grounds leads to complications.

If the guide had stated it would not publish information about a country which denied its citizens 'basic human and consumer rights by virtue of their colour and/or beliefs', it might carry more weight. It would be easier to calculate

ETE
EN
DRINKE

Onder redaksie van
KOOS COETZEE

how many angels can perch on the head of a pin than to explain why China, a country which murders its students for wanting democracy and rewrites history, should be included in the guide, while the Cape is not.

We all want change for the better in South Africa, but well-meaning censorship, pretending the Cape does not exist, will not achieve it.

Checkers, hou jou nektariens!

EK koop dié week na werk 'n klompie nektariens by Checkers in Yeoville. 'n Kaalgatperske is 'n wonderlike ding, en terwyl ek huis toe ry raak ek lus en begin hulle sommer eet.

Die eerste een is redelik smaakloos maar ek eet hom op. Toe ek die tweede een byt proe ek onmiddellik die heerlike soet van 'n lekker nektarien maar die smaak verander in 'n oogwenk. Ek kyk na die perske en sien alreeds in bruin 'n paar millimeter onder die skil.

Ek onthou die eerste een is die dieselfde storie. Dit is nou die beste wat Checkers kan aanbied, teen 'n baie goeie prys natuurlik. Vrot perskes.

Die gehaltebeheer van groot supermarkte - Pick 'n Pay en OK Bazaars kan ook maar luister - is oor die algemeen swak. Massas goedere word opgekoop teen die laagste pryse en die houding teen die verbruiker is: "Take it or leave it."

Ek onthou 'n sekere Pick 'n Pay-supermark in Kaapstad - in die Tuine-sentrum - waar ek dikwels gewalg het wanneer ek die groente-afdeling instap. Net die plek vir 'n man wat voel hy is te optimisties oor die lewe - stap by hierdie supermark in en jou uitsig op die lewe raak heelwat gryser.

Die soet stank van agteruitgang en verrotting het in die lug gehang - groente en vrugte is dag na dag en week na week uit die koelkamers die winkel binnegedra en met toemaaktyd weer in die koelkamers ingedra.

Baie van daardie wortels was waarskynlik 'n maand in die winkel voordat dit uiteindelik in 'n uiters verlepte vorm aan dom verbruikers verkoop is.

Die logika van sulke supermarkte slaan my stom. Mens kan elke dag vars groente op die mark koop en tog word die goed by die ton gekoop. Vandag koop ons wortels vir 'n maand, môre aartappels vir die volgende twee maande en oormôre kool vir die maand.

Supermark-base kan seker 'n hele paar "goeie" verskonings aanbied. (Eendag bel ek hulle nog maar dis ongelukkig een-uur in die nag.)

Geagte here, as julle enige verskoning het, waarom kan 'n kettingwinkel soos Woolworths gehalte beheer en waarborg? Ek sal julle sê waarom julle dit nie doen nie: julle het nie respek vir die verbruiker nie. Ek het niks daarteen dat julle wil geld maak en teen sanksies en nasionalisering gekant is nie, maar moenie julle aan die verbruiker afgee nie.

Ns. Nou is die tyd om nektarien-sorbet te maak, as jy goeie nektariens (nie by Checkers nie) in die hande kan kry. Miskien is nektariensorbet die lekkerste sorbet wat ek ooit geëet het.

KC

Kiep se smaak lê in die water

OOR 'n vrieskas kan ek nooit soveel gal afgaan as oor 'n mikrogolfoond nie.

Ek onthou toe ek bitter klein was hoe die boere skaap geslag het en in 'n gaaskas onder 'n boom of in 'n "koeler" - 'n huisie van baksteen en uitgebrande steenkool wat natgespuit word - gehang het om te probeer keer dat dit sleg word. Maar in die somer het dit dikwels nie gehelp nie.

Vandag vries ons doodeenvoudig die vleis wanneer ons skaap, bees of vark slag. Dit is so dat die vriesproses die smaak van enige kossoort verminder, maar party kossoorte se smaak is beter daarteen bestand as ander.

Dit is ietwat van 'n lang aanloop om by aftreksels of boeljons uit te kom. Die punt wat ek wil maak is die volgende: aftreksels kan bevries word en boet min aan smaak in.

Die huisman of huisvrou hoef dus nie elke paar dae aftreksels te kook nie. Doen dit een keer 'n maand of een keer in ses weke en bevries dit in gerieflike porsies in plastiekbakkies. Dit is dus nie veel moeite om aftreksels te kook nie.

Aftreksels moet lank en stadig kook sodat soveel as moontlik van die bestanddele se smaak in die vloeistof uitkook. Dit is waaroor dit gaan: die smáák. As jy aftreksels te vinnig kook, raak dit "murky" (is daar 'n goeie Afrikaanse woord daarvoor?). Skep alle skuim en vet af.

Visaftreksel moet nie langer as 25 minute kook nie maar later meer hieroor.

Vandag begin ons met hoenderaftreksel.

Heelwat resepte sluit 'n naeltjie of twee in maar vergeet asseblief daarvan omdat dit die smaak oordonder.

'n Eenvoudige hoenderaftrekselresep:

'n kg hoender-karkasse, vlerkies, nekke (of 'n

klein hoendertjie)

60 g wortels

die wit deel van 'n prei

'n halwe steel seldery

2 huisies knoffel

'n teelepels grofgebreekte swart peperkorrels

geen, maar GEEN sout nie

Plaas die hoenderstukke in 'n groot kastrol en vul omtrent tot bo met water. Verhit tot kookpunt en skep die skuim af. Voeg die res van die bestanddele by en kook 45 minute lank. Moenie dat die aftreksel ophou kook nie. Skep alle vet af.

Gooi deur 'n sif. Laat afkoel en bevries.

'n Hele hoender maak 'n sterker aftreksel en jy kan ook 'n kalfskneukel bygooi om dit sterker te maak.

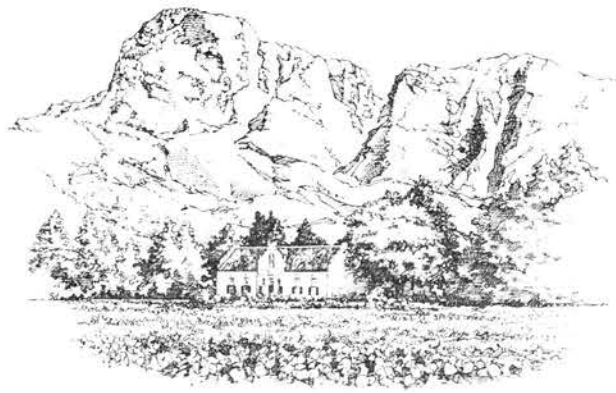
Mens gooi nie sout by aftreksels nie omdat aftreksels dikwels vir souse gekonsentreer word. Wanneer daar reeds sout by is kan dit hopeloos te sout raak wanneer die volume verminder. Sout moet reg aan die einde by die sous gegooi word.

Skil 'n paar aartappels, sny dit in netjiese skywe en pak dit in 'n vuurvaste bak wat met botter gesmeer is sodat die aartappels hul oorspronklike vorm behou.

Gooi hoenderaftreksel omtrent 'n half-duim diep oor die aartappels en sprinkel die aartappels met sout en 'n bietjie peper. Bedek die bak met folie en druk in die oond tot gaar. Murgsag met baie smaak.

Ns. Dit lyk asof die reeks oor aftreksels so nimmereindigend soos die reeks oor kookboeke gaan word, maar ek sal dit met ander artikels afwissel. Groetnis.

KC

DIE NATUUR HET REEDS AL
MILJOENE JARE GELEDE AL
GEWEET WATTER SOORTE
WYNE ONS SOU VERBOU.

WIE IS ONS OM TE STRY?

'n Mens sien Boschendal en besef dis pragtig. Maar eers as jy Boschendal se wyne proe, voel jy aan hoe hierdie kontrei se hart klop. Want dis die natuur wat die beste wyn maak — nie die mens nie. Dis ons taak om die volle potensiaal van alles wat Boschendal bied, te verwesenlik. Die klein wingerde. Elke met 'n ander grondsoort. En elke lewer 'n ander wyn op. Die landgoed teen die agtergrond van die berge. Sy lang, koel namiddae. Volmaak vir die ontwikkeling van subtiel, elegante wyn. En die koue winterdae wat die wingerde laat rus, en karakter ontwikkel. Hier het ons Franse Hugenoot-voorvaders hulle gevestig. Met die wete dat goeie wyn verbou word en nie in die kelders gemaak word nie.

BOSCHENDAL

WAAR DIE FRANSE HUGENOTE DIE WYNKULTUR
GENESIG HET

01/A

Clapton bewys graffiti verkeerd

Journeyman - Eric Clapton (6)

Op die hoogtepunt van Eric Clapton se solo-loopbaan, so rondom 1974, het 'n bewonderaar dié beroemde graffiti geskryf: "Eric Clapton is God."

Ek is seker dié persoon moet nou 'n ateïs wees. Sedert dié jaar se fenomenale "461 Ocean Boulevard" het hy nog niks noemenswaardig gedoen nie. Hier en daar die odd blitsie briljantheid, maar verder middelmoet.

Journeyman, wat alreeds verlede jaar (jammer!) verskyn het, kan dié verwer miskien weer rede tot geloof gee.

Toe ek die plaat sien met al sy sterre het ek dadelik hond se gedagtes

gekry. Gelukkig is die blaf toe erger as die byt. As jy sien hoe Clapton hond haaraf gemaak het met Lieber & Stroler se klassieke Hound Dog sal jy sien wat ek bedoel.

Dit wemel van mense soos Womack & Womack, Robert Cray, Chaka Khan, George Harrison en nog baie meer.

Hulle dra gelukkig nie die plaat nie en Clapton self laat jou weer glo dat dit hy is wat die rock/blues-voelksied Layla gespeel het.

Die hoogtepunte van die plaat is waar hy saam met Flinke Vingers Cray die kitaarnekke laat praat op Old Love en Before You Accuse Me.

Journeyman is nog ver van 'n meesterstuk af - daarvoor is dit net te glad en oordadig geproduseer. Tog weet jy dat hier 'n man is wat op pad

terug is na sy roots toe. Die blues-roots natuurlik.

Travel Log - JJ Cale (8)

Hoeveel van ons moes al die wroeging deurstaan deur na 'n eenpersoon-orkessie te moet luister en dat hy of sy oorval word met versoeke van "Play Cocaine, man!". Genoeg om 'n mens tot ongesteldheid te dryf.

In die proses het hulle al vir JJ Cale 'n slegte naam gegee. Hy is mos die komponis van dié ou nommertjie.

Dié 51-jarige seun van Tulsa in Oklahoma het na 5 jaar sy stilte verbreek met Travel Log. Hy is een van daai musikante wat meer beroemdheid verwerf het deur "covers" van sy musiek as deur eie verkope.

Die man wat daarvoor verantwoordelik is, is Eric Clapton, wat benewens Cocaine, ook After Midnight en I'll Make Love To You Anytime opgeneem het en groot treffer daarmee gehad het.

Cale is soos sy musiek: rustig en sonder pretensie.

In 'n onlangse onderhoud met Q-Magazine het die trokdrywer-lookalike vertel dat hy die grootste deel van sy lewe in 'n staat van semi-aftrede verkeer het.

"Toe ek suksesvol geword het, kon ek nie meer gaan visvang nie," vertel hy oor die sukses wat hy met sy 1972-langspeler Naturally gehad het.

"As jy suksesvol word, stroom die geld in en kort daarna moet jy 'n rekenmeester huur, vroeg opstaan en dan het jy 'n dagwerk. 'n Suksesvolle musikant se werk is baie naby aan dié

van 'n bankier. Kort nadat dit met my gebeur het, het ek nie meer my lewe geniet nie - al wat ek gedoen het, was werk. Ek glo in geen werk hoegenaamd as ek daarmee kan wegkom nie."

JJ se musiek is steeds soos hyself. Hy het nie honderde sessie-musikante en produksieleiers se hulp gaan inroep om hom te dra nie. Anders as die

ander ou bewekop-musikante wat hul gebrek aan talent deur oordonderende truuks probeer verbloem, is dit net eenvoudige, rustige kitaarmusiek met JJ wat sy stories in sy lui fluisterstem vertel.

Dit is musiek om laat in die aand na te luister. Dit is musiek wat verlei en om mee te verlei.

Lank leef Mandela! Vol is my beursie

CHARLES LEONARD

EWE skielik het Nelson Mandela-kooers ook die stembande van Suid-Afrikaanse musikante beetgepak. Elke Jan Rap en sy of haar kitaar bring nou hulde aan die ANC-leier ná sy vrylating.

Baie van hulle is natuurlik stewig op die opportunis-lawaaaiwa en probeer vinnig 'n paar duisend of wat uit Madiba se gewildheid maak.

Dit het die South African Musicians Alliance (Sama) gedwing om 'n ordentlike liedjie te komponeer en op te neem. Sama is 'n progressiewe organisasie vir musikante.

Die media-woordvoerder van Sama, Jabu Ngwenya, sê dat baie musikante nooit deel van die demokratiese bevrydingstryd was nie en nou 'n "quick buck" wil maak deur Mandela-liedjies op te neem.

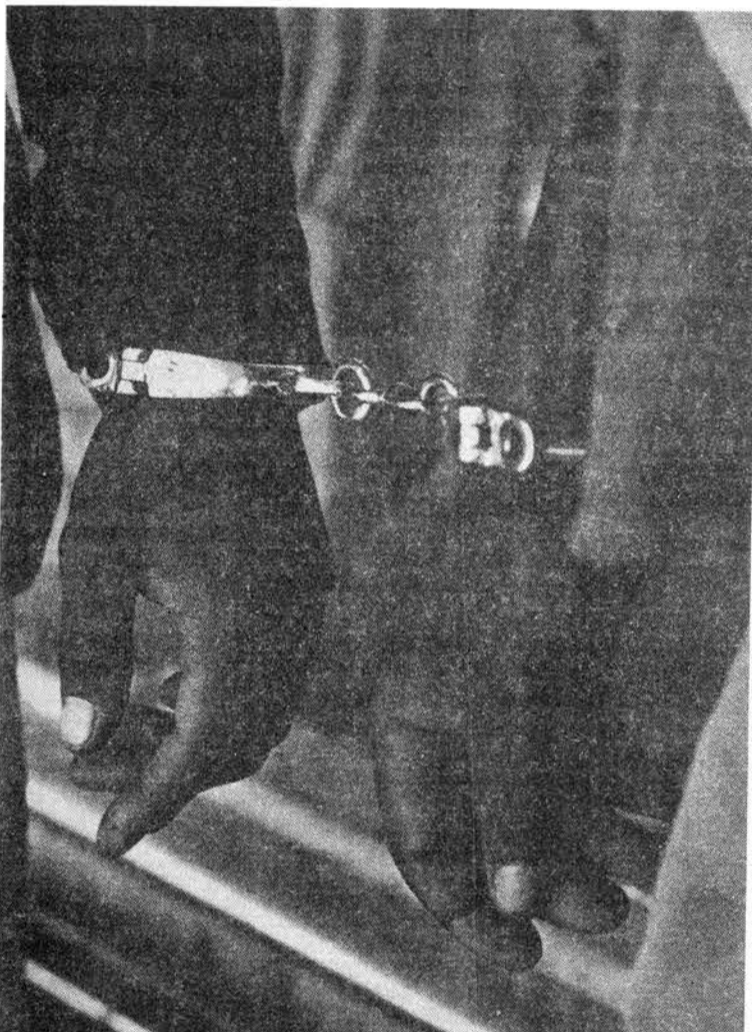
Sama het 'n ad hoc-komitee, bestaande uit Victor Ntoni, Ray Phiri, Jennifer Ferguson en Rashid Lanie, aangestel en hulle koördineer die hele projek. Hulle doen vandag verslag oor die produksie van só 'n liedjie.

Maandag gaan 200 Sama-lede by 'n ateljee in Johannesburg bymekaar kom om te begin skaaf aan die liedjie. Ngwenya sê dat dit in 'n werkswinkel-vorm gedoen gaan word. Almal het stukkies vir die liedjie geskryf en dit gaan dan in een pryslied saamgevoeg word.

Dié lied gaan by 'n verwelkomingskonsert wat op 17 Maart ter ere van Mandela gehou gaan word, uitgevoer word. Dié konsert skakel ineen met soortgelyke internasionaal-bepande konserte.

Ngwenya sê dat daar nog onderhandel word oor die plek waar die konsert gehou gaan word.

Groot Drum- fotograaf sterf

Een van Ernest Cole se foto's wat in sy boek House of Bondage gepubliseer is. Dit is geneem na 'n pasboek-inhegtenisname in Johannesburg in die sestigerjare

CHARLES LEONARD

EEN van Suid-Afrika se grootste swart fotografe, Ernest Cole, is dié week, skaars 'n maand voor sy vyftigste verjaarsdag in haglike toestande in New York dood.

Cole, wat in die sestigerjare roem verwerf het as een van Drum se fotografe is aan maagkanker oorlede.

Hy het in 1958 by Drum as fotojoernalis begin en terselfertyd aan 'n boek oor die lewe in Suid-Afrika begin werk. In 1965 het hy besluit om voltyds aan die boek te werk.

'n Jaar later het hy sy foto's gehad, maar amper die foto's sowel as sy vryheid verloor.

Terwyl hy pasboek-inhegtenisname afgeneem het, het die polisie hom in hegtenis geneem vir ondervraging. Twee keer tevore het hy weggekom deur vinnige antwoorde wat die polisie tevrede gestel het oor sy foto's. Maar dié keer het hy geweet dat selfs 'n vinnige deursoek van sy werk sal beteken dat sy baie jare van harde werk ongedaan sal wees deurdat sy lêers gekonfiskeer sou word.

Gelukkig is hy weer deur sy flink

brein gered. Hy het verduidelik dat hy sy foto's vir 'n storie oor jeugmisdaad onder swart mense geneem het. Die polisie was beïndruk en het aan hom die kans gegee om 'n informant te word. Ernest het gesê dat hy dit sal oordink. Nadat hulle hom laat gaan het, het hy besluit dat dit tóe die tyd is om die land te verlaat.

Hy het 'n paspoort bekom deur 'n groep pelgrims na Lourdes te vergesel. Hy is daarna Londen toe waar sy boek, 'n fotografiese essay, House of Bondage, gepubliseer is.

Cole was een van die eerste Suid-Afrikaanse fotografe wie se werk in die Londense Sunday Times se Colour Supplement gepubliseer is.

Hy is daarna na Parys en New York. Na ses maande het die lewe van die banneling vir hom te veel geword en hy het begin agteruitgaan.

Ernest kon nie meer werk as fotograaf kry nie. Sedertdien het dit al hoe slegter met hom gegaan en hy is dié week oorlede.

'n Groep vriende probeer geld insamel om sy ma en suster na sy begrafnis te stuur. Skakel David Goldblatt by (011) 728 4241 vir meer inligting.

Vergeefs op soek na 'n jol

Elke naweek gaan die legendariese Kaapse digter en musikant ROBIN HAWKINS uit op soek na 'n jol. En soos altyd is die Moederstad bar...

DIT was die aand ná die groot glimlaggende aankondiging - nogal 'n Saterdagavond - en ek dag die jeug sou jubel. Maar die Kaapse strate was so leeg en gevrek soos altyd. Die volste jol was immers No Friends of Harry by The Playground, en hulle's mos van Joey's, nè.

Daar was die enigste mymerings oor wit en swart maar net 'n kwessie van klere, en die struggle die groot vraag waar die R12 toegangsgeld vandaan kom. Almal het geweet wat om van No Friends te verwag, en dis presies wat bale netjies aan ons opgedis is.

Ná "Well, it's our last night in Cape Town", nie 'n teken van lewe nie. Die klank was egter uitstekend, en dit het hulle ondersteuningsgroep, Attic Muse, beslis gebaat. Vir hulle het ek al voorheen op kampus, met die tradisionele vrot klank-ingenieurs, gehoor en gehaat, maar dié naweek was die dinamiese vierstuk met sterk, onpretensieuse sang van Saffron Balzer en stewige samewerking tussen Anthony Bull op bas en Arnold Vermaak op tromme, beslis die interessantste op die Kaapse spyskaart (en ek was ook vlugtig by Café Royale, net om seker te maak dat Low Down Blues nog net so klink, en by The Base, waar Smoking Brass nog net so tight en net so voorspelbaar soos voorheen was.)

Stuart Crawford-Brown se kitaar het alles heg saamgebind, en sonder die brag-gat houding van die main act het hulle op hul gemak die gehoor gegaps.

Dis altyd vir my lekker om 'n vroulike singpersoon te sien, wat nie op die een of die ander manier in 'n seksuele stereotipe ingly nie, hetsy "liberated" of seks-objek. Ek sou weer na haar gaan luister... maar teen R12 - waarvan die orkeste sweerlik min sien - miskien ook nie.

dié week by die MARK-TEATER

MARK-TEATER

Maan - Vry: 8nm. Sa: 6nm & 9nm

CURL UP AND DYE

- deur Susan Pam. Regie deur Lucille Gillwald
"Die beste SA-stuk van die jaar"

UPSTAIRS-TEATER

THE BELLE OF AMHERST - deur

William Luce - Regie deur Robert Whitehead. Met Vanessa Cooke

Ma tot Vry: 8.15nm, Sa 6.15nm & 9.15nm

"Stralend, roerend, Innemend"

DIE LAAGER

ANOTHER SIP OF JEREPIGO -

Patrick Mynhardt op versoek van die publiek. Ma tot Sa: 8nm

WAREHOUSE BY DIE MARK

SAKHILE LIVE - 'n Nuwe album word

uitgereik. 28 Feb tot 3 Ma. Di tot Vr: 7.45nm vir 8.30nm. So: 6nm vir 7.30nm.

BLUES AFRICA CAFE - deur

Matsemela Manaka "n Geestelike soektog na Afrikakos" Di tot Sa: 7nm So: 6nm vir 7.30nm

KIPPIES BY DIE MARK

Di tot So: 9nm

COUNT JUDGE - 832-1646

MARKGALERIE

Groot Galery

The Jol Series: Skilderye en tekeninge deur Gillian Solomon

Klein Galery - Bitter Harvest: Plaasarbeid in Suid-Afrika. Fotografie deur David Lurie

Telefoon 832-1641

Besprek by enige Computicket, tel 28-3040

Johannesburgse Vlootmark: Elke Saterdag van 9.00 vm tot 4.00 nm

Nuwe mark in Pimstraat van 9.00 vm tot 4.00 nm. Sondag by die Mary Fitzceraldplein van 9.00 vm tot

Twee deuntjies op dieselfde snaar

Die dood skenk lewe

'n Afgetrede Italiaanse kunsprofessor het nou die dag uitgevaar oor die afskuwelike agteruitgang van Italiaanse rolprente. Hy het gepraat na aanleiding van Ettore Scola se "Splendor" en die skuld alles op die post-modernisme gepak. PM, sê hy, is 'n moderne plaag wat kunstenaars toelaat om by almal te leen en steel. Wat kan jy verwag van 'n land met dosyne politieke partye en 250 TV-kanale? Sedert die oplewing van televisie in Italië het die bedryf letterlik ineengestort. Scola, die veteranregisseur van die briljante "La Famiglia", en die nuweling Guiseppe Tornatore ding mee op dieselfde gebied. HANS WEBB het gaan kyk hoe Tornatore vir Scola uitstof.

TWEE uiteenlopende oogpunte deur twee effens verskillende regisseurs uit dieselfde land oor presies dieselfde onderwerp. Dis Ettore Scola en Guiseppe Tornatore met "Splendor" en "Cinema Paradiso" respektiewelik.

Albei films is 'n semi-outobiografiese terugblik op hul eerste liefde -

Wat het van dié prente geword?

vir die sjarme van die silwerdoek, wat daardie leemtes in 'n alledaagse lewe kon vul, vlees kon gee aan drome, en eie, persoonlike emosies kon verhef tot status van mite in teaters dwarsoor die wêreld. Albei het dit hulle loopbane gemaak.

Verbeel jou 'n ou rolprentteater in die middel van 'n klein Italiaanse dorpie. Kleur dit in met (onder meer) interessante mense, dramatiseer nou 'n bietjie, sleep dit deur 'n paar dekades, en dink terug. Jy het 'n goeie idee waaroor dit gaan.

"Cinema Paradiso" manipuleer die gehoor met 'n oordrewe realisme en 'n slinkse balans van humor en soetsappigheid. Laasgenoemde word redelik goed in toom gehou met goeie spel

deur die gesoute Philippe Noiret as Alfredo, die plaaslike projeksionis. 'n Hegte vriendskap ontstaan tussen hom en Toto, sy stoute klein aspirant, maar Alfredo word verblind in 'n ongeluk, Toto word groot en hul paadjies moet noodgedwonge uiteen. Alfredo stuur Toto weg stad toe en maan hom om nie terug te kyk nie, nie in te gee vir nostalgie nie.

Ironies genoeg is dit juis wat Toto (oftewel Tornatore) dan doen, miskien as 'n soort self-verdoeming van die tema, 'n visuele retoriek van sy onbedwingbare heimwee om die ou toormag te herroep, sy eerste liefde te herleef en die siklus te voltooi.

Scola, met "Splendor" daarenteen, is minder verbeeldingryk in sy beskry-

wing van hierdie heimwee, meer obskuur in die motivering van karakters, en slordig in die hantering van tegniek.

Die hoofkarakter, eienaar van 'n teater (gespeel deur Marcello Mastroianni), lewe vir film, maar in 'n passiewe hoedanigheid, as toeskouer. Hy raak vervreemd van realiteite en sien nie die gevare daaraan verbonde nie. Hy klou verbete aan sy fantasieë, totdat die mure om hom begin fluister en 'n aanvanklike stormloop van geesdriftiges begin stadig maar seker swig voor die aanslag van televisie.

Sy projeksionis hou vol dat dinge sal regkom, maar die skuld laai op. Bewus van sy obsessie met die glorie van film, word hy slagoffer van sy eie onsekerheid en weier steeds om sy lot in eie hande te neem. Hy staan hulpe-loos en toekyk hoe sy eens romantiese verhouding met sy werk en sy vrou ontgoel en sy lewe se ligte gedoof word. Hy hendsop uiteindelik voor sy dubbelloop-argwaan van selfbejammering en die besigheid sterf 'n verleeë dood, ná 'n lang lyding - ekskuus, dis voordat 'n desperate Scola besluit om alles te dwarsboom.

Die slot bedel eers om die simpatie van die kyker, wat ek toe alte graag afstaan, en keer toe sy hoed om op die sypaadjie?... ek weet nie - miskien is ek te krities. Maar ek moes betáál om dit te sien, so dis nie asof ek nie probeer het om waarde uit my geld te put nie. Ernstig nou, as jy moet kies, sien "Cinema Paradiso" - effe sentimenteel of te not, dis strate beter.

Hans Webb is die regisseur van die rolprent "The Great Pretender".

Die ondergang van Pop Art

POPDRUKKE IN DIE SEWENTIGERJARE Johannesburgse Kunsmuseum

JOHAN BRUWER

DIE oorspronklike idee agter Pop Art was min of meer om die kuns uit kuns te haal. Die "Pop drukke in die sewentigerjare" wat nou in die Johannesburgse Kunsmuseum vertoon word, kan eintlik "post-pop" genoem word, want verskeie van dié werke begin die kuns weer terugplaas in kuns.

Kan 'n mens, byvoorbeeld, Claes Oldenburg se litografie "Arched Soft Screw as Building" steeds Pop Art noem? Die onderwerp, 'n skroef, is wel 'n alledaagse fabriekprodukt, soos Andy Warhol se sopblikke of Cokebottels uit Pop Art se bloeityd, die jare sestig.

Maar waar Warhol, die hoëpriester van Pop, die meganiese reproduksie van die verbruikersvoorwerp doelbewus beklemtoon het deur 'n subjektiewe vertolking en 'n persoonlike visuele handskrif in sy afbeeld-

ings te vermy, gebruik Oldenburg in sy druk van 1976 die skroef as 'n meervlakkige metafoer. Dit suggereer nie net 'n toringgebou nie, maar ook 'n fallus. (Dalk ook impotensie, want dié tottie hang slap.)

En waar die vroeë Pop Art die plat kleurvlak en meganiese eweredige lyne van die kommersiële kuns beklemtoon het, gebruik Oldenburg in 1976 weer 'n ekspressiewe, gebroke lyn om 'n aggressiewe, emosioneel gespanne stemming aan sy beeld te gee. Sy skroef staan uiteindelik nader aan die Ekspresionisme en selfs die Surrealisme as aan Pop Art.

'n Derglike terugkeer na emosionele betrokkenheid by die onderwerp, na 'n subjektiewe vertolking daarvan, is ook te sien in die Brit Peter Blake se reeks simpatieke uitbeeldings van sirkusfratse, "Side Show" (1974-'78), en Allen Jones se "Black Feet" (1976), wat soos Oldenburg se skroef weerklanke van sowel die Surrealisme en die Ekspresionisme vertoon.

Ook Jim Dine se Paintbrush-reeks van 1973 benut 'n digterlik ekspressiewe lyngebruik om 'n emosionele stemming te skep: dié

verfkwasse is nie meer blote objektie nie, maar wék die indruk van vreemde, lewendige organismes.

Dine se "Wall Chart II" (1974) beweeg selfs verder weg van die konsep Pop Art. Waar Pop Art die (doelbewus banale) figuratiewe beeld teruggebring het uit opstand teen die (verhewe, pretensieuse) nie-figuratiewe "geestesenergie" van die Abstrakte Ekspresionisme, keer Dine in dié werk terug na die Abstrakte Ekspresionisme se klem op die visuele handskrif. (Die "Pop" element in dié werk is die niksseggende woorde wat oor die kleurvlakke geskryf is - 'n ontkenning van rasionele betekenis wat Pop Art se intellektuele verbinde met Dadaïsme uitwys.)

Maar was daar ooit iets soos "suiwer" Pop Art? Dis moeilik om dié beweging in visuele terme te omskryf omdat dit geen stylrigting was nie, maar 'n intellektuele denkrigting. Dis in die ikonoklastiese konsep agter Pop Art dat sy betekenis lê; nie soseer in die visuele bekoring van Warhol se sopblik wat die publiek geskud het nie, maar die idee dat hy so 'n banale objek die onderwerp van 'n kunswerk kon maak.)

Pop Art het nie die beeldende kuns gebruik om kommentaar te lewer op die werklikheid nie. Dit het die werklikheid (die banale verbruikerskultuur) gebruik om kommentaar te lewer op kuns. Die bepaalde teiken van spot was die Abstrakte Ekspresionisme. Pop Art het, straks heel geldig, die emosionele opregtheid van dié stylrigting bevraagteken.

Dui die ruimtelike intensiteit van die Abstrakte Ekspresionisme werklik op 'n ooreenstemmende emosionele intensiteit? Of was die navolgers van Pollock besig om "verhewe" gevoelens kunstmatig te simuleer met hul onderwerplose spatsels en teksture? (Soo 'n prostituee ekstase kan simuleer?)

Teenoor die Abstrakte Ekspresionisme se styl sonder 'n herkenbare werklikheid het Pop Art 'n herkenbare werklikheid sonder styl geplaas. Die boodskap sonder konkrete tekens is vervang deur tekens sonder 'n konkrete boodskap. (Juis die gebrek aan 'n "boodskap" was Pop Art se betekenis.)

Pop Art se dilemma was dat só 'n denkrigting eintlik net 'n eenmalige stelling kon maak - want met die stelling wat Pop Art gemaak het, het hy sy eie bestaanreg gekanselleer. As die kunstenaar die geldigheid van 'n persoonlike vertolking ontken, ontken hy die funksie van die kunstenaar. (Waarom moet 'n mens Andy Warhol se weergawe van 'n sopblik koop as jy die oorspronklike goedkoop in jou supermark kan kry?)

Richard Hamilton se "I'm Dreaming of a Black Christmas" (1971) som die dilemma op. Die beeld kombineer meganiese afbeelding ('n rolprentnegatief uit Bing Crosby se prent "Holiday Inn") met 'n persoonlike kunstenaarskandskrif (kleurhale wat losweg oor die fotografiese beeld geplaas is sonder dat die beeld daardeur meer "ekspressief" word.)

"Pop drukke in die sewentigerjare" illustreer nie soseer meer die bloeityd van Pop Art nie, as die ondergang daarvan.

Die eklektiese benadering wat uit heelparty van die drukke spreek - die vermenging van ekspressiewe en dekoratiewe elemente - maak dit ook duidelik dat Pop Art, wat die verhefing van 'n bepaalde, samehangende stylrigting (bv. Abstrakte Ekspresionisme) tot die maatstaf vir alle kunstenaars afgewys het, die beginpunt was van postmodernisme in die beeldende kunste.

Die konsep van die kunstenaar as elite-genie wie se styl soos 'n ideologie bekeerlinge en aanhangers kry, is dood. Nowadays anything goes.

TRUK TONEEL
MARY STUART
 'n Geskiedenis van passie en mag
 regie: FRANCOIS SWART
 met: Shirley Johnston, Jacqui Singer, Nomsa Nene, Nomhle Nkonyeni Dalro, Windybrow - tot 3 Mrt

KOUË OORLOG
 'n Boeiende produksie deur ILSE VAN HEMERT
 met: James Borthwick, Grethe Fox, Tertius Meintjes
 Adcock-Ingram, Windybrow - tot 24 Feb
 Momentum, Staatsteater Pta: 1 - 24 Mrt

MACBETH
 regie: DIETER REIBLE
 met: Graham Hopkins, Sandra Prinsloo, Jonathan Rands, Mitz Booyesen
 Alexander-teater, Jhb: 20 Feb - 17 Mrt

787-7987/4

ONDER

Silver Creek Mountain Band

BO

Vry & Sa: Band of Gypsies

BISTRO, KROEG EN BILJARTKAMER
 Crossroads-sentrum, Hendrik Verwoerd-rylaan, Randburg
 787-7987/4

Jameson's
 USA COMMISSIONER ST. JHB

Vry, Sat, Son

Di, Wo Do

THE SPECTRES

Tel: 836-6002/838-1769

FILMS

****Voortrefflik
****Sterk aanbeveel
****Sten geruus
****So-so
****Vermey en Jy nugter is
Prente sonder sterretjies is
nog nie beoordeel nie

AN INNOCENT MAN - Tom Selleck is die onskuldige man wat in die tronk beland met 'n vrou wat absoluut in sy onskuldigheid die twee se stryd om te bewys dat hy onskuldig is. Die man IS onskuldig!

'is Action' en hy kom te staan teen 'n baie ryk man wat vir niks agteruit sal staan om te kry wat hy wil hê nie.

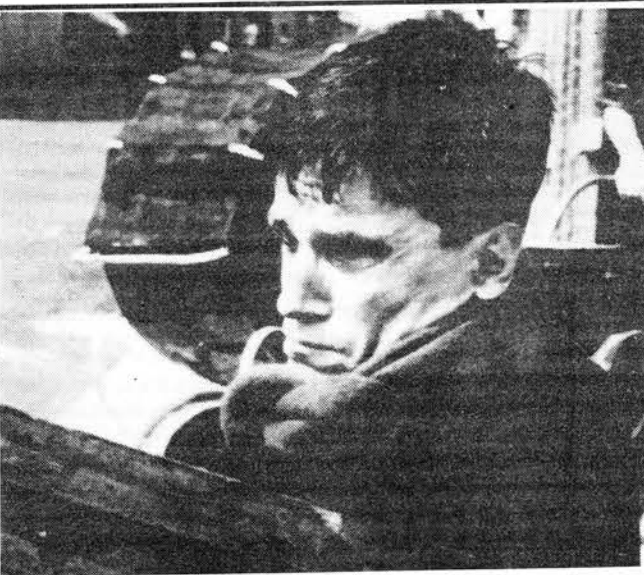
SHE'S OUT OF CONTROL - 'n Komedie oor 'n pa wat bekommerd raak toe sy eers valerige dogter skeik in 'n oulike dingetjie, waarvan die ouens baie hou, waarop die toneel Danza en Ami Dolenz.

SPLENDOR - Die enigste oorbywende flik in 'n dorpjie staan gevaar om gesloop te word om plek te maak vir 'n supermark.

A FEW DAYS WITH ME - 'n Franse liefdesverhaal met 'n baie mooi meisie in, wat lyk of sy baie ouens se harte breë.

ACTION JACKSON - 'n Onortodokse polisieman (Carl Weathers) se bynaam

Vervolg op bladsy B8

Die benoemings hoop op: "My Left Foot", wat vandag in teaters van Ster-Kinekor begin draai, is onlangs deur die British Academy of Television Arts (Bafta) met vyf benoemings vereer, waaronder beste rolprent, beste ondersteunende akteur (Ray McNally), beste verwerkte rolprentteks en beste grimering. Daniel Day-Lewis speel die rol van 'n paraplegiese skrywer en kunstenaar en het ook tale benoemings vir beste akteur ingeoos. Die prent staan ook 'n Golden Globe, 'n Oscar en verskeie Europese pryse vir die beste prent te wen.

Kaapstad

WORD NOU VERTOON VRYDAG EN SATURDAG 23 EN 24 FEBRUARIE 1990
SK ROLPRENTE
KONSIESSIE PRYSE VIR STUDENTE EN SKOLIERS BY ALLE VERTONINGS

TEATERS VOORUITBESPREKING BY COMPUTICKET (NAVRAE (021) 21-4715)
Blue Route Tokal
DOLLE PARTON & SALLY FIELD
SHIRLEY VALENTINE

WHEN HARRY MET SALLY
SHE'S OUT OF CONTROL
AN INNOCENT MAN
DEAD POETS SOCIETY
BETRAYED
WILLOW

Maynard Mall Wynberg
CASUALTIES OF WAR
AN INNOCENT MAN
SHE'S OUT OF CONTROL
WHEN HARRY MET SALLY

Protea Claremont
SHIRLEY VALENTINE
WHEN HARRY MET SALLY
POLICE ACADEMY 2

Constancia Rosebank
A FEW DAYS WITH ME
DANNY, THE CHAMPION OF THE WORLD
CINEMA PARADISO

IN-RY SAANS OM 8.30 nm
R10,00 per Motor, Kombi of Bakkie vir 2 Rolprente
Goodwood-Tel 54-4339 - Langa Goodwood Skougrond
HONEY I SHRUNK THE KIDS - YOUNG EINSTEIN

STER-KINEKOR
VROEE BESPREKINGS BY COMPUTICKET
NAVRAE (011) 331-9091 - ALMAL WELKOM
ROLPRENTE OOS WES

SENTRAAL NOORD OOS WES
KINE ENTERTAINMENT CENTRE 331-3841/2
SANDTON CITY 1-9 783-4430/1
EASTGATE 1-6 622-3617/8

WESTGATE 1-6 764-2530
STERLAND-1 341-7568/9
STEEL MAGNOLIAS
AN INNOCENT MAN
CASUALTIES OF WAR

NOORD
CRESTA RANDBURG 476-3802
THE MALL ROSEBANK 880-2866/7
KINE RANDBURG 1 & 2 787-5446

RODEPOORT
KINE POTCHEFSTROOM 930378
KINE POTCHEFSTROOM 930378
KINE POTCHEFSTROOM 930378

IN-RY SAANS OM 8.30 nm
R10,00 per Motor, Kombi of Bakkie vir 2 Rolprente
Goodwood-Tel 54-4339 - Langa Goodwood Skougrond
HONEY I SHRUNK THE KIDS - YOUNG EINSTEIN

IN-RY SAANS OM 8.30 nm
R10,00 per Motor, Kombi of Bakkie vir 2 Rolprente
Goodwood-Tel 54-4339 - Langa Goodwood Skougrond
HONEY I SHRUNK THE KIDS - YOUNG EINSTEIN

PRETORIA COMPUTICKET NAVRAE (012) 322-7460
PRETORIA
SUNNY PARK 1-3 44-4069
MY LEFT FOOT (VV2-12)
SHIRLEY VALENTINE (2-18)
WHEN HARRY MET SALLY (2-12)
VOLGENDE AANBIEDING 9 Mar - GLORY (2-14)

